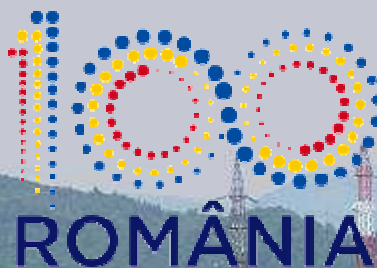

**MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
CENTRUL DE INSTRUIRE PENTRU GENIU, EOD ȘI APĂRARE CBRN "PANAIT DONICI"**

REVISTA ARMEI GENIU

NUMĂR ANIVERSAR DEDICAT CENTENARULUI MARII UNIRI

**FONDATA ÎN ANUL 1927 SUB DENUMIREA „REVISTA GENIULUI”
Anul XVIII Nr. 1 (27) - SERIE NOUĂ
RÂMNICU VÂLCEA
2018**

Revistă editată de
CENTRUL DE INSTRUIRE PENTRU GENIU,
EOD ȘI APĂRARE CBRN „PANAIT DONICI”
sub egida
STATULUI MAJOR AL FORTELOR TERESTRE
Fondată în anul 1927 sub denumirea „REVISTA GENIULUI”
Nr. 27 / mai 2018 Serie nouă, anul XVIII

Coordonator:

Lt.col.ing. Cristian-Gabriel ARINTON

Redactor șef:

Lt.col.ing. Cătălin SĂRACU

Secretar de redacție:

Lt.col. Claudiu ȚOLEA

Redactori:

Lt.col. Marius GÂJU

Lt.col. Silviu STĂNCULESCU

Lt.col. Liviu BOSCAGINI

Cpt. Mihai-Alexandru RADU

Sg.maj. Bogdan TUDOR

Pcc Corina STAN

Foto coperta 1: Exercițiul „Saber Guardian 17” - amenajarea și deservirea unui punct de trecere peste râul Olt. Autor - Plt.adj.pr. Toma Dumitru

Foto coperta 4: Prezentarea noului drapel al Centrului. Autor - Plt.maj. Dinescu Laurențiu

Fotografii: arhiva Editurii Revistei Armei Geniu Rm.Vâlcea; arhivele U.M. colaboratoare; arhivele personale ale autorilor.

Adresa redacției:

RÂMNICU VÂLCEA

Str. Tudor Vladimirescu, nr. 31

Telefon: 0250/739601 int. 0173

Fax: 0250/735673

Web: www.cpge.ro

E-mail: sagcf_vl@yahoo.com

ISSN 2066-1169

Tiparul a fost executat la
CENTRUL TEHNIC
EDITORIAL AL ARMATEI

În atenția colaboratorilor !

- ❖ *Articolele trimise de colaboratori vor avea indicată bibliografia (cu numele autorilor) folosită la realizarea lor;*
- ❖ *Articolele trimise spre publicare vor fi redactate, dactilografiate sau tehnoeditate în orice editor de text care se conformează normelor Academiei Române privind lexicul, gramatica și ortografia;*
- ❖ *Articolele se vor trimite la redacție listate și semnate de autor; se recomandă colaboratorilor să trimită articolele la redacție și pe suport electronic, care se va returna expeditorilor;*
- ❖ *Manuscrisele nu se înapoiază;*
- ❖ *Articolele vor fi semnate, chiar dacă autorii doresc să apară în revistă sub pseudonim;*
- ❖ *Articolele apărute în alte publicații nu pot fi reproduse în Revista Armei Geniu;*
- ❖ *Pentru articolele care nu sunt originale se va menționa dacă sunt traduceri sau comentarii, citându-se sursa și autorul;*
- ❖ *Traducerile vor fi însoțite de autorizația autorului sau a editurii;*
- ❖ *Articolele nu vor conține informații clasificate;*
- ❖ *Articolele se vor publica sub responsabilitatea autorului;*
- ❖ *Corespondența se va trimite la „Revista Armei Geniu”, str. Tudor Vladimirescu, nr. 31, Râmnicu Vâlcea, telefon 0250.739601 sau 0250.739602, int. 0173 sau prin poșta electronică la adresa din caseta redacțională, cu mențiunea „Pentru Revista Armei Geniu”.*

Redacția

Cuprins

Reorganizarea învățământului militar de geniu	3
✓ <i>Locotenent-colonel Valerian DUMITRAȘCU</i>	
Punct de referință pentru EOD	5
✓ <i>Locotenent Cornelia BĂDIN</i>	
A fi sau a nu fi internațional	8
✓ <i>Maior Angel-Cătălin FLOREA</i>	
„Saber Guardian 17” - între ape și pământ	11
✓ <i>Maior Mihai HIȘU</i>	
Pregătire pentru misiune în poligonul Cincu	16
✓ <i>Plutonier adjutant Nicolae BÎGIOI</i>	
Integrarea subunităților de geniu pe timpul exercițiilor multinaționale	18
✓ <i>Sublocotenent Robert RĂCHITEANU</i>	
Batalionul 96 Geniu - Performanță și interoperabilitate (2017-2018)	21
✓ <i>Locotenent-colonel Cristian CÎRJĂU</i>	
Compania 1 Geniu Sprijin General din cadrul Batalionului 52 Geniu „Tisa”	24
✓ <i>Locotenent Vlad MARINCAȘ</i>	
Final de instruire, început de carieră	26
✓ <i>Locotenent Cornelia BĂDIN, Căpitan Mihai-Alexandru RADU</i>	
Stagiul de pregătire la unități – „etapă critică” pentru startul carierei militare	28
✓ <i>Sublocotenent Alexandra BUCĂȚARU, Sublocotenent Ovidiu MOISA</i>	
Partenerul patruped	29
✓ <i>Locotenent Cornelia BĂDIN</i>	
Microciparea câinilor	32
✓ <i>Plutonier adjutant principal Gheorghe BĂZĂVAN</i>	
Județul Vâlcea – gazda exercițiului „Saber Guardian 17”	35
✓ <i>Colonel (rz.) Florian MARIN</i>	
Cadrele militare – o componentă importantă a comunității locale din Râmnicu Vâlcea	37
✓ <i>Inginer Mircia GUTĂU</i>	
Înzestrarea – o necesitate stringentă	39
✓ <i>Locotenent-colonel Claudiu ȚOLEA</i>	

Mijloace și proceduri noi în executarea culoarelor prin câmpurile de mine	43
✓ <i>Locotenent-colonel Valerian DUMITRAȘCU</i>	
Instrucția geniștilor în armonie cu protecția mediului	45
✓ <i>Locotenent-colonel Liviu BOSCAGINI</i>	
Stadiul actual și perspectivele protecției mediului în armata română	51
✓ <i>Locotenent Ion-Florian DRĂGAN</i>	
Istoricul Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos”	55
✓ <i>Plutonier adjutant principal Stelică MOCANU</i>	
Trupele de pontonieri, la ceas de aniversare	58
✓ <i>Plutonier Ionuț CHIȚOIU</i>	
Batalionul 53 Geniu „Scorilo” la ceas aniversar	60
✓ <i>Maior Dumitru VLADU, Personal civil contractual Alina PANAINTE</i>	
110 ani de istorie a Batalionului 3 Geniu „General Constantin Poenaru” – sărbătoriți în anul centenarului Marii Uniri	64
✓ <i>Plutonier adjutant Eduard Gabriel STAN</i>	
Contribuția trupelor de geniu în campania din anul 1917 (Mărăști, Mărășești și Oituz)	68
✓ <i>Locotenent-colonel Cristian CÎRJĂU</i>	
File de istorie... Țebea – Pantheonul eroilor	78
✓ <i>Maior Dumitru VLADU, Personal civil contractual Alina PANAINTE</i>	
Mareșalul Constantin Prezan	80
✓ <i>Locotenent-colonel Iulian TRUȘCĂ</i>	
Centenarul Marii Uniri – sărbătoarea tuturor românilor	83
✓ <i>Căpitan Mihai-Alexandru RADU</i>	
Vâlcenii și Marea Unire	85
✓ <i>Profesor dr. Florin EPURE</i>	
Geniștii vâlceni, parteneri în proiectele Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”, prilejuite de centenarul Marii Uniri (1918-2018)	90
✓ <i>Profesor Eugen PETRESCU</i>	
Aspecte specifice formării și dezvoltării echipelor militare	93
✓ <i>Sublocotenent Florin JERLĂIANU</i>	
Dezvoltarea „stării de bine” la locul de muncă și necesitatea unei noi abordări a evaluării riscurilor	96
✓ <i>Locotenent-colonel ing. Nicolaie GOGHIU</i>	
Posibilități cadrate	101
✓ <i>Plutonier major Laurențiu DINESCU</i>	
„Suflet nepereche”	104
✓ <i>Plutonier major Laurențiu DINESCU</i>	

REORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI MILITAR DE GENIU

✍ Locotenent-colonel Valerian DUMITRAȘCU

Schimbările recente survenite în domeniul învățământului militar de formare continuă și reorganizarea catedrelor pe arii curriculare creează condiții favorabile pentru creșterea calității procesului de instruire, pentru atingerea obiectivelor stabilite prin documentele esențiale care fundamentează continuarea procesului de transformare a Armatei României așa cum a fost stabilit prin Programul privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2026 și în perspectivă, aprobat cu Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. S 80/27.05.2016.

Pregătirea forțelor, ca proces prin care resursele umane, materiale și financiare sunt transformate în putere de luptă, ocupă locul central în constituirea și menținerea unei armate apte să atingă nivelul de ambiție militar asumat prin documentele de planificare a apărării.

Încadrarea funcțiilor vacante din cadrul catedrelor Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” s-a realizat cu ofițeri de geniu foarte bine pregătiți, cu maiștri militari și subofițeri instructori având o experiență profesională vastă, cu intenții de autoperfecționare pe durată lungă și dornici de afirmare.

Personalul nou numit în funcție s-a implicat activ pentru actualizarea conținuturilor de învățat pentru toate cursurile și stabilirea de noi obiective de instruire, care să reflecte în primul rând cerințele unităților beneficiare.

Maiștrii militari și subofițerii încadrați ca instructori în catedre sunt absolvenți de instituții de învățământ, cu studii superioare și au o pregătire temeinică în domeniul conducerii grupelor și plutoanelor de geniu pentru îndeplinirea misiunilor.

Chiar dacă sarcinile la nivelul microstructurii de instruire sunt complexe, timpul de rezolvare a acestora a scăzut foarte mult datorită mediului de lucru detensionat, comunicării rapide și permanente, atât pe verticală, cât și pe orizontală, precum și promovării inițiativei în ceea ce privește modul de desfășurare a actului de instruire la nivelul instructorilor care încadrează această componentă.

Au fost stabilite reguli de cooperare între catedre, astfel încât anumite activități mai complexe să fie rezolvate întrunit, prin relaționarea instructorilor în cadrul comisiilor didactice. Încă de la începutul noului an de instruire s-au putut observa importante inițiative ale instructorilor pentru îmbunătățirea condițiilor de lucru, prin

reamenajarea anumitor clase și săli de specialitate, activități care au fost susținute de Baza de antrenament logică didactică și de structura de cazarmare a unității.

O problemă care așteaptă soluționare de foarte mult timp și care devine pe zi ce trece mai stringentă este baza materială și didactică de instruire învechită. În acest sens, au fost inițiate propuneri și demersuri în vederea achiziționării de echipamente și materiale noi, pentru desfășurarea programelor de instruire în condiții cât mai apropiate de cele reale, astfel încât cursanții să fie interesați și să manifeste încredere în tehnica militară de geniu.

Unul dintre cele mai importante obiective ale instructorului este motivarea cursanților pentru dobândirea și aprofundarea cunoștințelor tactice și de specialitate. Pentru aceasta trebuie să schimbăm metodele de predare de tip expunere cu metode moderne interactive, prin rezolvarea situațiilor problemă, crearea diferitelor scenarii și antrenarea gândirii acestora în rezolvarea lor. Problemele de învățat predate la o ședință trebuie direcționate pe obiectivele de instruire, iar bibliografia axată pe completarea cunoștințelor dobândite la clasă. Se impune utilizarea mijloacelor moderne de instruire, a aparaturii multimedia, schemelor, fotografiilor, filmelor sau animațiilor scurte, pentru a explica modul de acțiune a unei echipe/grupe sau modul de funcționare și utilizare a unui echipament.

În ceea ce privește evaluarea cursanților, este necesar să se stabilească instrumente de evaluare care să reflecte competențele formate pentru toate disciplinele, în concordanță cu obiectivele din planurile de instruire. În baza cunoștințelor acumulate și participării active la ședințele de curs, aceștia trebuie să înțeleagă

cerința și să o ducă la îndeplinire aplicând procedurile specifice. Fiecare comandant de subunitate trebuie să rețină misiunea/sarcina pe care o primește și, în baza pregătirii, trebuie să-și facă o planificare proprie a modului de îndeplinire și să fie capabil de luarea deciziei.

Toate aceste elemente combinate – reorganizarea catedrelor pe arii curriculare, încadrarea funcțiilor din cadrul catedrelor cu personal motivat și cu experiență în desfășurarea procesului de instruire, conjunctura favorabilă determinată de noile reglementări privind învățământul de formare continuă – vor duce în final la creșterea calității actului de instruire și, implicit, a nivelului de pregătire a absolvenților cursurilor desfășurate în cadrul Centrului.

PUNCT DE REFERINȚĂ PENTRU EOD

✍ **Locotenent Cornelia BĂDIN**
Foto: Eugen Mihai

Pentru trei săptămâni, Baza de Instruire pentru EOD din Râmnicu Vâlcea a fost punctul de referință în ceea ce privește instrucția EOD și a reunit, în cadrul cursului *Weapons Intelligence Team*, 20 de militari din 10 state membre NATO.

Când îi vezi la treabă, ai impresia, pentru o clipă, că te uiți la un film american despre militarii din Afganistan. Și dacă eram oarecum obișnuită cu echipa EOD și cu ce au de făcut, apariția echipei de *exploatare a incidentului* a fost o noutate. Cu costume de protecție și tot felul de echipamente, militarii adunau probe din locuri la care nici nu m-aș fi gândit.

Situația tactică: o grupă de infanterie debarcată acționează un dispozitiv exploziv improvizat. Are loc o explozie. Este chemată echipa EOD, care delimitează zona și se asigură că nu există și alte asemenea dispozitive. Când sunt siguri că nu mai există pericole, cheamă echipa de exploatare, responsabilă cu adunarea probelor care să ajute la găsirea celor care au fost responsabili de atac.

Până la finalul exercițiului, aproape că ai impresia că situația este reală, că te afli în teatrul de operații și că pericolul te pândește la orice pas. Abia când se iese din situație, parcă ai curajul să calci liniștit pe pământ.

Pentru cei care se întreabă de ce a fost Râmnicu Vâlcea, pentru trei săptămâni, *capitala* instrucției C-IED, trebuie menționat că Baza de Instruire din garnizoană are ca misiune formarea, pregătirea și certificarea specialiștilor în domeniul controlului mecanismelor explozive. În momentul de față, structura instruieste personal atât din cadrul armatei române, cât și din cadrul structurilor specializate ale Sistemului Național de Securitate.

Așadar, în perioada 19 februarie - 9 martie, a avut loc, în cadrul Bazei de Instruire pentru EOD, *Weapons Intelligence Team Course*, cursul de exploatare tactică și analiză tehnică a incidentelor cu dispozitive explozive improvizate. Acest curs a avut ca obiectiv antrenarea specialiștilor în domeniul C-IED (contracacarea dispozitivelor

explozive improvizate – DEI), în special în domeniul investigării post-explozie a incidentelor de acest fel. Activitatea a fost deosebit de complexă, având în vedere multitudinea disciplinelor de instruire: tactice, tehnice, criminalistice etc. După parcurgerea ședințelor de pregătire teoretică, s-a desfășurat partea practică a cursului, prin punerea în

valoare a cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice, în cadrul unei exercițiu ce simulează atacuri cu DEI.

Cursul a fost organizat sub egida Centrului de Excelență NATO C-IED (C-IED CoE) din Spania. La acest curs au participat 20 de militari din 10 state membre NATO, inclusiv România, sau parteneri ale C-IED CoE, care sunt instruiți de un grup de 12 experți militari străini și români din șase state membre NATO sau parteneri, cu experiență în teatrele de operații

Din mijlocul evenimentelor, comandantul Bazei de Instruire pentru EOD, locotenent-colonel Cătălin Săracu, explică: *În momentul de față ne aflăm în faza finală*

a acestui curs, fază care reprezintă exercițiul practic cu material real și presupune crearea unui scenariu cât mai apropiat realității din teatrele de operații. Scenariul include cinci incidente cu dispozitive explozive improvizate. În cadrul acestui exercițiu, cursanții au trebuit să stabilească detalii referitoare la aceste incidente, urmând ca rapoartele lor să fie

înaintate și folosite pentru contracacarea rețelelor insurgente care folosesc dispozitive explozive improvizate. Acesta este un curs de specializare, destinat militarilor care acționează în cadrul structurilor specializate de neutralizare și exploatare a incidentelor cu IED și a constat în părți teoretice și activități practice.

În final, acest curs va face ca specialiștii să fie în măsură să identifice tipul de dispozitiv, cantitatea, amplasarea substanțelor explozibile și să preleveze probele pentru a le trimite la laborator.

Este lesne de înțeles utilitatea acestui curs: *Astfel de incidente se întâmplă nu doar în teatrele de operații, sunt state europene care au fost vizate de astfel de atacuri, Marea Britanie, Franța, Spania, Belgia. Așadar, aceste atacuri reprezintă o armă care poate fi folosită nu doar în teatrele de operații. Astfel de atacuri reprezintă incidente executate la nivel tactic, dar care au influențe la nivel strategic. România a fost aleasă, alături de alte trei state membre NATO, datorită experienței militarilor români în teatrele de operații, dar și datorită unei foarte bune colaborări cu Centrul de Excelență NATO C-IED.*

La finalul cursului, concluziile nu au putut fi decât pozitive: *Pe parcursul*

cursului am observat că procedurile noastre sunt similare și decurg din doctrina NATO, așadar putem lucra împreună. După un start puțin greoi, având în vedere că sunt militari străini din 12 state, cursanții au început să discute și să schimbe experiențe. Putem spune acum, la finalul cursului, că acești cursanți vor fi, cu siguranță, specialiști în domeniul contracarării

dispozitivelor explozive improvizate. Sperăm că activități de acest gen se vor repeta, căci, în acest domeniu, niciodată nu poți spune că ești suficient de bine pregătit.

Maiorul Gabriel Gomes, de la Centrul de Excelență NATO C-IED, se declară mulțumit în ceea ce privește interoperabilitatea militarilor: *Acest curs este deosebit de important pentru statele membre NATO, deoarece încercăm să continuăm să construim capacitățile de investigare a incidentelor cu dispozitive explozive improvizate, situații în care insurgenții sau teroriștii utilizează acest tip de arme. A fost o experiență plăcută, în principal pentru că acest context internațional ne permite să ne îmbogățim perspectivele, așadar este necesar să trecem prin diferite moduri de a lucra și acesta este cel mai important lucru. Facem parte din NATO, trebuie să lucrăm împreună, iar acest curs este o demonstrație a faptului că putem conlucra.*

Cel mai important lucru este să încercăm să armonizăm modalitățile de lucru. Avem bariere cauzate de limbă, avem diferențe de tip cultural, dar trebuie să ajungem la un numitor comun și să avem cele mai bune rezultate. Din acest motiv trebuie să ne armonizăm procedurile, ca să devenim din ce în ce mai eficienți.

Această activitate a avut o importanță deosebită, nu doar prin prisma instruirii militarilor participanți la curs și a creșterii capacităților specifice domeniului, cât și prin faptul că a reprezentat o foarte bună oportunitate de a învăța din experiența colegilor din armatele statelor participante la acest curs.

A FI SAU A NU FI INTERNAȚIONAL

✍️ Maior Angel-Cătălin FLOREA

Foto: Plutonier major Laurențiu Dinescu

Aș fi dorit să încep aceste rânduri scriind despre nevoia de afirmare, despre nevoile de dotare și cooperare între atât de diferitele categorii de forțe din Armata României. Dar evenimentele din perioada recentă mi-au reconturat ideile, dându-mi

răspunsurile la întrebările pe care le aveam demult în minte. Mă refer aici la ceea ce a constituit o adevărată premieră, istorică aș îndrăzni să afirm, în ceea ce privește pregătirea și implicarea unitară a diferitelor structuri din forțele terestre române cu Centrul de Excelență NATO pentru contracararea dispozitivelor explozive improvizate/ CIED CoE de la

Madrid, care a organizat în perioada 19.02. – 09.03.2018, cursul (internațional) de exploatare tactică și analiză tehnică a incidentelor cu dispozitive explozive improvizate (Weapon Intelligence Team/WIT Course).

Spre mândria noastră, acest curs a fost găzduit de Baza de Instruire pentru EOD din cadrul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din Râmnicu Vâlcea.

Încă din faza incipientă a demersurilor legate de organizarea și desfășurarea acestui curs, am observat o reală implicare a întregului personal cu responsabilități. Practic, poligonul și biroul au devenit un alt domiciliu pentru acești oameni, care nu mai aveau liniște până când nenumăratele încercări experimentale cu material real, toate documentele legate de bunul mers al activităților, căpătau conturul și finalitatea scontată.

Vedeam în fiecare dimineață ochii acestor minunați instructori militari din cadrul Bazei de Instruire pentru EOD, nuanțând oboseală pigmentată cu zâmbetele de satisfacție pentru încă o activitate premergătoare dusă la îndeplinire, așa cum este de dorit în procesul planificării. Astfel, după acest îndelung tumult, a sosit și ziua începerii cursului, atât de minuțios pregătit. Așa cum era de așteptat, la deschidere au participat, alături

de reprezentanți ai eșaloanelor superioare, locotenent-colonel ing. Arinton Cristian-Gabriel - comandantul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” și locotenent-colonel ing. Săracu Cătălin - comandantul Bazei de Instruire pentru EOD. Aceștia au susținut alocuțiuni bine structurate care au avut ca scop, printre altele, evidențierea importanței acestui curs, atât din considerentele principiului „need to know”, cât și din impactul pozitiv pe care îl are colaborarea militară internațională pe plan mondial.

Atât instructorii militari din România, Spania, Portugalia, Suedia, Ungaria și Olanda, cât și cursanții din România, SUA, Norvegia, Suedia, Iordania, Belgia, Olanda, Estonia, Danemarca și Elveția, au apreciat discursurile de deschidere, care au constituit un real punct de plecare în desfășurarea cursului WIT, fapt confirmat de implicarea profundă în acumularea și perfecționarea deprinderilor de lucru în echipă, în medii ostile, concomitent cu rezolvarea sarcinilor uneori la temperaturi și de -17⁰ C.

Fiecare zi începea cu un briefing în care se precizau detaliile misiunilor, se punea accentul pe spiritul de coeziune, atenția la detalii, culegerea și conservarea probelor, diseminarea informațiilor obținute în teren concomitent cu implementarea procedurilor proprii de acțiune reieșite din acestea.

Puteai vedea în fiecare moment pe fețele cursanților concentrarea absolută și naturalitatea cazonă a mișcărilor. Cu siguranță, exceptând culorile uniformelor, nu puteai să identifici din ce națiune este fiecare membru din echipele WIT constituite aleatoriu. Atitudinea, comenzile, modul de operare, gesturile stricte, erau identice, fapt îmbucurător având în vedere că toate națiunile prezente aici, se pregătesc și luptă pentru același scop.

Minuțiozitatea însușirii procedurilor de investigare a zonei, cercetarea autovehiculelor suspecte, prelevarea probelor criminalistice, analiza craterului și a fragmentelor, interogarea tactică, rapoartele WIT și modul de înaintare a acestora, arătau cât se poate de evident că toți cursanții manifestau seriozitate și profesionalism în exersarea și perfecționarea unor deprinderi formate. Multitudinea de elemente de noutate făceau ca atractivitatea să crească exponențial. Momentele de „respiro” nu-și aveau locul în parcurgerea etapelor de învățare și exersare. Chiar și pauzele stabilite prin program se dovedeau folositoare pentru continuarea dezbaterilor anterioare.

Privind către echipele pestrițe ajunse la momentele bilanțului unei munci titanice, susținute și presărată cu suișuri și coborâșuri, nu se distingea vreun indiciu că toată această muncă și-a pus amprenta pe moralul lor. Așteptând cu oarecare încordare

începutul fiecărei misiuni, militarii își ajustau echipamentele cu meticulozitate și mișcări sigure. Periodic, puteai auzi câte un comentariu, uneori chiar amuzant, referitor la întâmplări prin care au trecut la acest curs WIT. Nimic nu dădea impresia că este vorba de un scenariu fictiv. Cursanții acționau de fiecare dată cu rapiditate și precauție de parcă erau în joc chiar viețile lor. Trăiau intens acele momente când erau nevoiți să culegă cu greu diferite fragmente, pentru a face exploatarea evenimentului DEI în situația tactică creată în așa fel de parcă ar fi fost reală. Cu mâini sigure îndepărtau grijuliu zăpada ce camufla întreg ansamblul ucigaș dezintegrat. Privind, aveai senzația de gol în

stomac. Te așteptai parcă să auzi încă o bubuitură chiar în locul în care se făcea culegerea fragmentelor rezultate din explozie.

Am încercat să stau de vorbă cu unul dintre instructori, în persoana lt.col. Băcanu Ionel, instructor superior la Catedra Cursuri EOD și EOR.

- *Ce părere aveți despre utilizarea DEI în viitor?*
- *Răspunsul îl putem afla făcând o succintă analiză, la nivel global, a ceea ce se întâmplă în teatrele de operații din Afganistan, Siria, Irak, precum și a altor zone unde se manifestă forme ale războiului asimetric. DEI rămân acele „weapons of choice” pentru cei care vor să obțină rezultate, uneori de nivel strategic, cu un puternic impact în rândul opiniei populației civile, exemplu cazul Spaniei, care după atentatele din Madrid, a decis să nu mai participe cu forțe în cadrul coaliției care a acționat în Irak. Acest fapt reprezintă o motivație convingătoare pentru a studia în continuare tacticile, tehnicile și procedurile utilizate pentru amplasarea DEI și dezvoltarea TTP proprii în timpul cel mai scurt timp. De asemenea, în ultima perioadă am pus un accent foarte mare pe colaborarea interinstituțională, fiind conștienți de faptul că o abordare concertată reprezintă una din cheile succesului în lupta împotriva sistemului DEI.*

Am zâmbit, plăcut surprins de ambiția evidentă ce reieșea din scurta discuție. De fiecare dată, militarii din specialitatea EOD sunt peste înălțimea așteptărilor, chiar dacă aceste așteptări par a atinge deja perfecțiunea. Trecând peste opinia generală referitoare la activitatea desfășurată, îmi amintesc de replica unui militar jandarm din forțele speciale de intervenție, venit la instruire aici, la un curs de *breaching*: „Așa ceva am văzut doar în filme!” Concluzia este deci, una singură: structurile noastre sunt interoperabile, în ceea ce privește pregătirea de specialitate, cu orice structură similară din cadrul Alianței Nord-Atlantice.

„SABER GUARDIAN 17” - ÎNTRE APE ȘI PĂMÂNT

✍ **Maior Mihai HIȘU¹**

Exercițiul „SABER GUARDIAN 17” a fost un exercițiu multinațional, planificat de USAREUR, ce s-a desfășurat în perioada 8 iulie – 22 iulie 2017 în România, Ungaria și Bulgaria, având ca scop promovarea stabilității și securității în regiunea Mării Negre, întărirea parteneriatului și a încrederii reciproce între USAREUR, forțele armate ale României, Bulgariei, Ungariei și cele ale națiunilor partenere. Exercițiile „DANUBIUS 17” și „IELMILU 17.2” au făcut parte din programul de 21 de exerciții naționale integrate și asociate exercițiului „SABER GUARDIAN 17”.

Participarea Batalionului 136 Geniu la exercițiul Saber Guardian 17 a fost axată pe următoarele activități:

1. Amenajarea infrastructurii zonei de desfășurare a exercițiului în zona localității Râureni, premergător desfășurării exercițiului;
2. Conducerea forțelor naționale de geniu integrate în structura multinațională de geniu care a participat la acțiunea de forțare a râului Olt;
3. Antrenarea personalului din IELMILU în planificarea și executarea sarcinilor de geniu.

Sarcinile cheie pentru Batalionul 136 Geniu au fost dislocarea structurilor subordonate din localitatea de dispunere la pace în raionul de îndeplinire a misiunii (Râureni), amenajarea genistică a raioanelor de dispunere a structurilor subordonate și a raioanelor de desfășurare a exercițiului „SABER GUARDIAN 17”, amenajarea genistică a sectoarelor de forțare a râului Olt, asigurarea echipamentelor și operatorilor pentru forțele de realizare a capului de pod, amenajarea și deservirea unui punct de trecere peste râul Olt, pe pod de pontoane cu trei benzi de circulație și cu o forță totală de suport de 80 t. În acest sens, Batalionul 136 Geniu a fost sprijinit, în baza ordinului eșalonului superior, de către Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” și de forțe și mijloace din cadrul Batalionului 52 Geniu Satu Mare.

În vederea procurării datelor relevante din punct de vedere genistic privind concepția exercițiului, ofițeri de geniu din cadrul Batalionului 136 Geniu au executat o recunoaștere, în data de 25 mai 2017, în raionul Râureni, pentru a stabili volumul de lucrări ce a trebuit să fie executat pentru asigurarea mobilității forțelor proprii.

După cum era de așteptat, fiecare cercetare presupune o nouă provocare, destul de mare de data aceasta. Misiunea consta în realizarea unui punct de trecere prin vad pentru tehnica participantă la exercițiu, canalul deversor al Râului Olt, cu o lățime de 75 metri și adâncime variabilă de la 0,5 la 1,8 metri ce prezenta pe fundul albiei blocuri imense de piatră și mâl pe toată suprafața albiei.

¹ *Fotografiile din articol sunt realizate de maior Mihai Hișu.*
REVISTA ARMEI GENIU NR. 1/2018

Soluția adoptată în urma recunoașterilor a fost construcția unui dig artificial din piatră spartă de sort mare (80-160 mm), utilizabil ca punct de trecere pentru subunitățile de manevră, construit în așa manieră încât să se comporte ca un pod, nu ca baraj, sortul de piatră permițându-i apei să treacă fără a modifica structura și destinația acestuia. A fost o sarcină epuizantă atât pentru tehnică, cât și pentru militarii geniști. Timp de o

săptămână, sub soarele torid al Vâlciei, subunitatea de drumuri a Batalionului 136 Geniu a dragat albia brațului secundar al Oltului, de mâl și bolovani, cu ajutorul excavatorului S1203 condus de mecanicul conductor cap.III Pașcu Cristian, pe o lățime de 20 de metri, creând adevărate insule de nămol, care ar fi fost invidiate până și de turiștii de la Ocnele Mari. Lucrând în echipă s-a trecut la construcția „podului” prin așternerea succesivă a pietrei sparte de sort mare, asigurată la fața locului de către un

contractor civil, cu ajutorul mecanicului conductor pe multifuncționalul terasier, cap.III Bendea Petru. Sarcină deosebită pentru domul caporal, a cărui zonă de manevră era strict limitată, „croșetând asemeni unei bunici iscusite” podul de piatră cu lățimea de 10 metri printre coloșii de 60 de tone încărcăți cu piatră. Finețea și pata de culoare a acestei lucrări a fost dată de autogrederistul cap. III Stan Ioan.

Abia după o săptămână, subunitatea de mașini drumuri a reușit să treacă pe malul stâng, acolo unde avea de înfruntat o nouă provocare. Accesul de la vad la drumul de balastieră era blocat de o zonă inundabilă, un lac natural care s-a format în timp datorită precipitațiilor și deversărilor râului Olt peste albia minoră.

Timp de trei zile s-au săpat canale pentru a degaja volumul enorm de apă în râul Olt și realizarea unui drum cu dublu fir de circulație prin lărgirea la limita maxim admisibilă a platformei acestuia în funcție de teren. Totodată, s-au realizat drenuri

transversale din 10 în 10 metri, din cauza faptului că era o zonă inundabilă, nivelul platformei drumului a fost ridicat cu 60 de cm peste cele două lacuri învecinate.

A 11-a zi, din nou caniculară, a reprezentat momentul de început al unui nou proiect, legarea zonei de acces prin vad la cele trei puncte de trecere peste cursul de apă. A fost nevoie de construcția unui sector de drum de un kilometru, cu lățimea de 9 metri pentru a putea asigura intensitatea de circulație estimată.

1440 m³ piatră din calcar de sort 80 - 160 mm, 720 m³ de piatră din calcar de sort 40 - 80 mm și 360 m³ de piatră din calcar de sort 0 - 40 mm. Finalizarea acestei lucrări a fost realizată prin compactarea pietrei cu ruloul compactor RC 8-14.

În paralel cu această lucrare, s-au executat rampele de acces la cursul de apă pentru subunitățile care au primit misiunea de a executa punctele de trecere în cadrul exercițiului. În baza cerințelor comandanților subunităților de poduri americane, olandeze, germane și române, au fost realizate 6 rampe de acces cu lățimea de 12 metri, cu panta de maxim

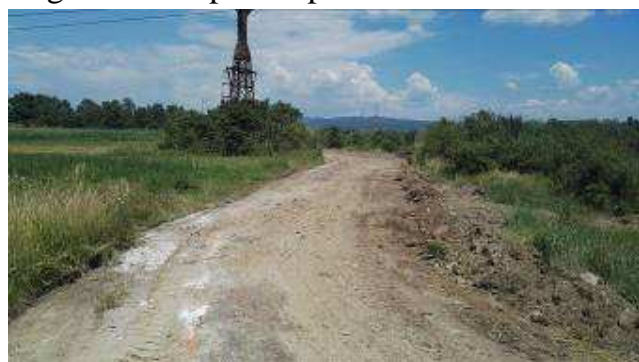

15% consolidate cu sorturi de piatră mare 40 cm, mijlocie 20 cm și mică de 10 cm. Ultima misiune a subunității de drumuri a fost amenajarea căilor de acces de pe malul drept, amenajându-se un sector de drum de 1200 metri, între șoseaua națională și zona de forțare a râului Olt.

Totodată, s-a amenajat o platformă pe toată suprafața punctelor de trecere pentru a asigura libertatea de acțiune ale subunităților de poduri în construcția acestora. Nu a fost o sarcină deloc ușoară datorită condițiilor meteo și a antrenamentelor întrunite pe timpul zilei. Deseori se întâmpla ca zecile de autobasculantele, care

asigurau transportul pietre în zona de construcție să rămână împotmolite, dar într-un

final erau tractate în afara ariei exercițiului de către autospecialele militare destinate în acest sens.

Capabilitățile plutonului drumuri au fost apreciate de către reprezentanții IEL MILU (Multinational Integrated Logistic Unit on Infrastructure Engineering for Logistic) din Croația, Bulgaria, Georgia și România, care au participat la un

exercițiu tactic tip MAPEX în perioada 11-16.07.2017, având o tematică similar celei din cadrul exercițiului Saber Guardian 17.

„SABER GUARDIAN 17” a fost exercițiul care a demonstrat încă o dată că militarii români se pot integra și acționa alături de partenerii alianței pentru asigurarea sprijinului de geniu. De-a lungul aplicației, s-a remarcat un moment inedit și unic: executarea a trei puncte de trecere peste cursul de apă, pe

o lungime de 300 m, cu o forță totală de suport de peste 300 t și cu un flux ridicat de afliure a tehnicii. Mai mult de atât, toate aceste trei puncte de trecere s-au executat pe timp de noapte, fără a se folosi lumina artificială a tehnicii. În spatele acestei reușite stau eforturile geniștilor români, americani, olandezi și germani care au conlucrat perfect pentru reușita misiunii. Cei peste 80 de militari ai Batalionului 136 Geniu Apulum, împreună cu cei ai Batalionul 52 Geniu Tisa au reușit un lucru inedit prin închiderea podului de pontoane pe timp de noapte, lucru care după spusele celor mai experimentați pontonieri, nu s-a mai realizat după anii 1990.

În prima fază a exercițiului, după executarea recunoașterilor și cercetarea cursului de apă a urmat dislocarea unui întreg parc de pontoane din localitatea Alba Iulia în localitatea Râmnicu Vâlcea/ Râureni, prin executarea de drumuri successive între cele două garnizoane. Au urmat antrenamentele pe timp de zi, iar apoi cele pe timp de noapte, antrenamente care au constituit baza de plecare pentru exercițiul întrunit cu forțe. Atât militarii albaiulieni, cât și cei sătmărteni au primit cu mare entuziasm provocarea de a închide un pod de pontoane în barem de zi, însă pe timp de noapte.

La primul antrenament nocturn, luna a fost prietenul nostru, însă, pentru a duce provocarea la extreme, au urmate alte 2 antrenamente pe timp de noapte unde, inclusiv lumina de la frânele autocamioanelor a fost demontată, pentru a reduce la zero amprenta în spectrul infraroșu a acțiunilor desfășurate de subunitatea de pontonieri. Urmare a ședințelor de planificare desfășurate întrunit cu geniștii aparținând celor patru națiuni, s-a stabilit pentru forțele române baremul de realizare a podului pe timp de noapte: o oră, cu materialul la apă. Mult ar zice unii, puțin ar zice alții, însă dacă acest barem nu era îndeplinit, tot exercițiul urma să fie decalat exact cu timpul de întârziere pentru

închiderea podului, lucru ce ar fi dus la crearea unui mare ambuteiaj în oraș, datorită coloanei de mașini aparținând Regimentului 2 Cavalerie staționate pe un bulevard principal al orașului. Iar cum stabilirea clară a funcțiilor și antrenamentul sunt cheia succesului, subunitatea de pontonerie a reușit închiderea podului, în cadrul exercițiului, în 45 de minute, lucru apreciat în special de partenerul german, care executa un alt tip de pod, la 100 m în aval de militarii români.

La ultimul antrenament nocturn, înaintea exercițiului final, podul geniștilor români a fost testat la maxim: a fost singurul pod închis pe timpul nopții, din cele trei (român, german și american-olandez) stabilit pentru trimiterea trupelor la contactul cu inamicul, celelalte două poduri fiind planificate a fi construite pe timpul celei de-a doua secvențe a exercițiului. Pentru a trece toate coloanele de

autovehicule, s-au instalat serviciile la punctul de trecere, întreaga activitate de închidere și dirijare a traficului fiind coordonată de comandantul de companie, lt. Marcu Daniel.

A urmat cea de-a doua secvență, cu participarea Brigăzii 18 MP și a Brigăzii Multinaționale, care s-a dovedit a fi mai ușor decât am preconizat: imediat după închiderea podului și testarea lui, punctual de trecere a fost „lovit și distrus de artileria inamică”, devenind neoperativ. Militarii români dovediseră cu o seară înainte de ce sunt în stare, astfel că

scenariul a fost actualizat de Observatorul-Controlor din cadrul Joint Multinational Readiness Center pentru a oferit ocazia și militarilor germani, americani și olandezi să-și demonstreze capacitățile. Acest moment tactic a constituit prilejul de a observa îndeaproape tehnicile și procedurile partenerilor, realizarea punctelor de trecere cu tehnică de generație nouă și cu un grad ridicat de manevrabilitate.

În final, raportăm că misiunile ordonate de Brigada 10 Geniu au fost îndeplinite în totalitate, cu succes, exercițiul reprezentând un real reper pentru pontonierii albaiulieni și sătmăreni în executarea punctelor de trecere pe timp de noapte, experiența acumulată de-a lungul exercițiului urmând a fi valorificată pe timpul executării activităților similar următoare.

PREGĂTIRE PENTRU MISIUNE ÎN POLIGONUL CINCU

✍ Plutonier adjutant Nicolae BÎGIOI

„*Instruiește-te așa cum vei lupta*” este motto-ul după care militarii Batalionului 30 Vânători de Munte au executat secvențe tactice în cadrul exercițiului de pregătire a misiunii MRE – Mission Rehearsal Exercise.

Exercițiul denumit *Vulturii Carpaților 18.01*, care s-a desfășurat între 12 și 20 ianuarie 2018, a avut ca scop evaluarea stadiului de pregătire pentru participarea, începând cu luna februarie 2018, la misiunea *Resolute Support* din Afganistan, unde vor

desfășura misiuni specifice de asigurare a protecției forței în zona de apărare terestră apropiată Bazei Aeriene Militare Kandahar, în scopul sprijinirii TAAC South (Train, Advise and Assist Command South), precum și misiuni de instruire consiliere și asistență a Forțelor Naționale Afgane.

Cu această ocazie, Grupul 1 EOD a contribuit la desfășurarea exercițiului tactic prin nominalizarea a două echipe

EOD și a unei echipe EODD care au oferit sprijinul de specialitate pentru rezolvarea incidentelor create în cadrul exercițiului.

Exercițiul, structurat pe două etape, a avut un caracter practic-aplicativ, iar echipele EOD au contribuit și ele la succesul evenimentului.

Vânătorii de Munte au executat misiuni specifice teatrului de operații din Afganistan, respectiv misiuni de patrulare în zona de responsabilitate, puncte de control trafic fixe și mobile, asigurarea securității obiectivelor militare, escorte convoi, misiuni de sprijin al populației locale.

Echipele EOD se găseau în forțele de intervenție rapidă – QRF (Quick Reaction Force), fiind în măsură să intervină în cel mai scurt timp pentru neutralizarea incidentelor raportate de forțele aflate în teren. În cadrul acestor activități, specialiștii EOD au executat misiuni de localizare, marcare, identificare, neutralizare/punere în stare sigură și distrugere a munițiilor convenționale, dispozitivelor explozive improvizate, pentru îndeplinirea misiunilor

având la dispoziție tehnica și echipamentele aferente, respectiv o autospecială de intervenție EOD – MRAP Cougar, complet echipată. Cele două echipe EOD au fost coordonate prin radio din Centrul Tactic de Operații de către conducerea Batalionului, executând misiuni specifice EOD cu o dificultate foarte apropiată de realitatea Teatrului de Operații Afganistan.

Echipa EODD, compusă din doi specialiști și doi câini special dresați în detectarea substanțelor explozive, Becks și Nero, au executat misiuni de control vehicule în cadrul punctelor de control fixe și mobile.

Condițiile specifice lunii ianuarie și-au spus cuvântul adăugând un plus de dificultate misiunilor în care au fost angrenate echipele EOD, care în condiții de lapoviță și ninsoare au executat la

standarde excepționale misiunile încredințate în cadrul exercițiului.

Desfășurarea acțiunilor în relief mediu frământat cu văi largi și rampe abrupte la care s-a adăugat dificultatea terenului, uneori foarte moale și umed, iar alteori înzăpezit, și-au pus amprenta asupra militarilor, solicitând la maxim atât personalul EOD, cât și tehnica și echipamentele din dotare.

La final, Comanda Batalionului 30 Vânători de Munte „Vulturii Carpaților” a ținut să aprecieze efortul militarilor din cadrul echipelor EOD care au fost angrenate în desfășurarea exercițiului.

Le urăm *Vulturilor Carpaților* misiune ușoară și să raporteze peste 6 luni, sănătoși, „Misiune Îndeplinită!”

INTEGRAREA SUBUNITĂȚILOR DE GENIU PE TIMPUL EXERCIȚIILOR MULTINAȚIONALE

✍ Sublocotenent Robert RĂCHITEANU

Răsfoind paginile revistei ENGINEERS¹, mă opresc la articolul intitulat „*Integrating Allied Engineers into a Brigade Engineer Battalion*”. În acesta, cpt. Jeffrey R. Richard – observator-controlor în domeniul genului, prezintă activitatea structurilor de geniu pe timpul exercițiului *Combined Resolve IV*, desfășurat la sediul Joint Multinational Readiness Center (JMRC) Hohenfels/Germania când, în cadrul Batalionului Geniu (US BEB) a fost integrat un Pluton Geniu (ROU ENG PLT)/ Compania 163 Geniu Luptă/ Brigada 15 Mecanizată „Podu Înalt”.

Ofițerul constată că principalele provocări și lecții identificate/învățate în integrarea subunităților de geniu aliate au fost:

- cunoașterea capacităților și a limitărilor subunităților;
- familiarizarea cu doctrina și acordurile NATO de standardizare (STANAG) în domeniul genului;
- politicile și limitările naționale privind amenajarea genistică a terenului;
- limitările naționale privind utilizarea minelor.

Foto:Pl. Ge./Cp. 163 Ge. L. pe timpul ceremonialului de începere a exercițiului

¹ ENGINEERS, The Professional Bulletin of Army Engineers, p.32-35, editată de U.S. Army Engineer School, JANUARY-APRIL 2016

Înțelegerea capabilităților și a limitărilor subunităților. Integrarea corespunzătoare a subunităților de geniu în cadrul BEB presupune ca statul major al batalionului și ofițerul responsabil cu geniu din cadrul brigăzii să le înțeleagă capabilitățile și limitările. Cel mai bun mod de a obține acest lucru este desfășurarea unui briefing de cunoaștere a ștatului de organizare, de cunoaștere reciprocă a capabilităților și de clarificare a relațiilor de sprijin. Totodată, briefingul devine o oportunitate de dezvoltare a încrederii reciproce. Identificarea eronată a capabilităților și limitărilor poate conduce la rezultatul opus celui așteptat: integrarea parțială a structurilor și nesincronizarea activităților.

La o primă vedere, întărirea BEB cu ROU ENG PLT/ Compania 163 Geniu Luptă, ar fi determinat o creștere a capabilităților privind mobilitatea, contramobilitatea și sprijinul de geniu general². Deși înaintea briefingului, comandamentul BEB a considerat că poate utiliza subunitatea românească pentru misiuni de executare/ înlăturare a obstacolelor sau alte misiuni similare unui pluton de geniu american, capabilitățile (*n.a.*: 3 grupe de cercetare de geniu îmbarcate pe transportoare blindate de geniu) prezentate de comandantul de pluton au demonstrat că principala misiune este cea de cercetare a obstacolelor adversarului, alte misiuni putând fi executate doar cu limitări.

Familiarizarea cu doctrina și acordurile NATO de standardizare (STANAGs) în domeniul genului. Una dintre lecțiile învățate pe timpul executării exercițiilor de către diverse brigăzi multinaționale la sediul JMRC este faptul că personalul din compunerea BEB trebuie să fie familiarizat cu doctrina și acordurile NATO de standardizare (STANAG) în domeniul genului, pentru a fi în măsură să integreze, coordoneze și sincronizeze acțiunile mai eficient. Cunoașterea acordurilor NATO, precum STANAG 2036³ și STANAG 2989⁴ este necesară pentru utilizarea unui limbaj comun de operare.

Din păcate, multe dintre subunitățile de geniu aliante participante la exerciții multinaționale utilizează tehnici, tactici și proceduri (TTPs) proprii și nu sunt familiarizate cu procedurile NATO, lucru ce determină apariția confuziei între aliați. Mai important, neutilizarea procedurilor NATO de raportare creează o imagine neclară a spațiului de operare și este un factor important care contribuie la incidentele de tip fratricid.

Limitările naționale privind utilizarea minelor. Fiecare țară reprezentată într-o brigadă multinațională are propria politică și propriile limitări privind câmpurile de mine.

Spre exemplu, multe state membre NATO au semnat acordul de neutilizare a minelor antipersonal⁵, iar o parte dintre acestea continuă să utilizeze minele antitanc. Astfel, în cadrul regulilor de angajare stabilite pentru operații, comandantul brigăzii trebuie să ia în considerare dacă aceste restricții naționale permit subordonaților să ia în primire/ predea obstacole explozive.

² F.T./G.-6.1, Manualul pentru luptă al companiei geniu luptă, București, ediție 2009;

³ STANAG 2036, Ed.6, „Land Mine Laying, Marking, Recording and Reports Procedures”, 27.01.2005;

⁴ STANAG 2989, „Transfer of Barriers”, 31.01.1985;

⁵ Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and on their Destruction, https://traties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXVI5&chapter=26&lang=en, accesat la data de 06.01.2018.

Foto:Pl. Ge./Cp. 163 Ge. L. după executarea misiunii de evacuare a răniților

Stabilirea unei comunicări eficiente. Pe lângă provocările legate de diferența culturală, de limbă, echipamente și sisteme de comandă, utilizarea de acronime (sau alte comenzi scurte, specifice) de către geniștii americani îngreunează comunicarea cu aliații. Cele mai bune practici identificate pentru diminuarea acestor neajunsuri includ:

- evitarea utilizării de acronime pe timpul briefing-urilor și a transmisiilor radio;
- utilizarea graficelor analogice operaționale și a hărților cu obstacole pentru a compensa diferența sistemelor de comandă;
- asigurarea de ofițeri de legătură între subunitățile din țări diferite, care să fie integrați în ritmul de luptă și care să participe la briefing-uri;
- planificarea colaborativă și emiterea de ordine de avertizare (WARNOs);
- repetiții detaliate ale misiunii și discuții premergătoare briefing-urilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. ENGINEERS, *The Professional Bulletin of Army Engineers*, editată de U.S. Army Engineer School, JANUARY-APRIL 2016;
2. F.T./G.-6.1, *Manualul pentru luptă al companiei geniu luptă*, București, ediție 2009;
3. STANAG 2036, Ed.6, *Land Mine Laying, Marking, Recording and Reports Procedures*, 27.01.2005;
4. STANAG 2989, *Transfer of Barriers*, 31.01.1985;
5. *Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti Personnel Mines and on their Destruction*,
https://traties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXVI-5&chapter=26&lang=en, accesat la data de 06.01.2017

BATALIONUL 96 GENIU **Performanță și interoperabilitate (2017-2018)**

Locotenent-colonel Cristian CÎRJĂU

Anul 2017 a fost, pentru Batalionul 96 Geniu, un an cu o multitudine de activități importante care s-au desfășurat atât în poligoanele de instrucție, în cazarmă, cât și în diferite locații de pe teritoriul național. Acestea au constat în participarea la: *activități de instruire* (în Poligonul Cățelu - Ilfov, Poligonul Cincu, în raioanele Brașov, Bordenabani); *activități de dezăpezire* în garnizoana București; *executarea a zeci de transporturi de tehnică* BAT, auto, geniu, cu autotractoarele cu trailer și cu autotranscontainerele din dotare; *organizarea*, împreună cu personalul din cadrul Grupului 2 EOD și al Statului Major al Forțelor Terestre, a *Cupei presei la tir* în Poligonul Cățelu, cu ocazia

Zilei Forțelor Terestre; *executarea diferitelor lucrări de amenajare a cazarmii batalionului*; *amenajarea pistei Ghencea* în vederea desfășurării antrenamentelor detașamentelor participante la parada organizată cu ocazia Zilei României. Nu oțitem nici *organizarea zilei batalionului*, celebrată la 1 august 2017, cu ocazia împlinirii a 20 de ani de la înființarea acestuia.

garnizoana București (unde s-a deșus un autorităților locale.

De asemenea, ca urmare a ordinelor eșaloanelor superioare, militari din cadrul batalionului au executat misiuni de transport ale unor categorii de tehnică pe șenile (ATS) cu autotractoarele cu trailer din dotare, din garnizoana Buzău în garnizoana Medgidia și din garnizoana Caracal în garnizoana Topraisar, necesare evacuării populației civile din zonele calamitate.

La scurt timp, a început executarea unor lucrări de amenajare în cazarma batalionului, efectuate în mod special pentru asigurarea unor spații de cazare, parcare tehnicii și asigurarea hranei pentru militarii străini participanți la exercițiul *Noble Jump 17*, lucrări care, ulterior, au

continuat până la începutul lunii noiembrie 2017, cu scopul de a îmbunătăți și a le spori confortul, precum și pentru a le pune la dispoziția militarilor care au participat la parada organizată cu ocazia Zilei României.

Toate aceste lucrări au fost executate în mod special cu forțe proprii, în cadrul instrucției de specialitate a structurilor de construcții și amenajări și, de asemenea, a structurii de cazarmare, dar și în antrepriză, cu firme contractate de către Centrul de Cartiruire Trupe la care suntem arondați. La această dată, Batalionul 96 Geniu poate asigura, concomitent, cazarea și hrănirea pentru 250 de militari, cât și parcarea tehnicii acestora.

În ceea ce privește activitățile de instruire, accentul s-a pus pe instruirea de comandament, dar și pe instruirea forțelor, atât prin activități de instruire teoretică, cât și practică.

Pentru militarii din cadrul statului major, cât și grupa de comandă, principalele obiective de instruire stabilite au fost: *perfecționarea deprinderilor necesare desfășurării în bune condiții a procesului de planificare operațională* - prin participarea la diferite exerciții de stat major planificate și desfășurate pe tot parcursul anului - și *întocmirea corespunzătoare a documentelor specifice de conducere, informare și ajutătoare*.

Pentru militarii din cadrul subunităților, prin obiectivele stabilite s-a urmărit *perfecționarea deprinderilor acestora în executarea sarcinilor specifice sprijinului de geniu* (lucrul cu tehnica de geniu din dotare: buldozere, autogredere, multifuncționale terasiere etc., lucrul cu mijloacele și echipamentele specifice instrucției de drumuri, pionieri, cercetare de geniu etc.), *instruirea și evaluarea forțelor* în Poligonul Cățelu-Ilfov – prin FTX-uri, ședințe de distrugerii, de instrucția tragerii cu armamentul de infanterie, instrucție de drumuri etc., precum și exerciții întrunite cu militarii din cadrul Grupului 2 EOD.

În perioada aprilie-septembrie 2017, militari din cadrul Batalionului 96 Geniu au executat activități de instruire în Poligonul Cincu, în cadrul exercițiului *Resolute Castle 17*, exercițiu condus de către Brigada 10 Geniu. La acest exercițiu, militarii s-au instruit în comun cu militarii americani dislocați în poligon, pentru executarea lucrărilor de drumuri și amenajarea unor platforme cu întrebuințări diferite. De asemenea, atât militari din cadrul batalionului, cât și militari din cadrul Brigăzii 10 Geniu au executat o serie de lucrări genistice necesare desfășurării în bune condiții a exercițiului *Saber Guardian 17*. La acest ultim exercițiu, batalionul a participat și cu personal de stat major în punctele de comandă ale Diviziei 2 Infanterie „Getica”, dislocate la Cincu și Bordușani.

Anul 2018 va fi un an plin de provocări pentru militarii Batalionului 96 Geniu. Și în acest an, aceleași sarcini specifice în sprijinul unităților din cadrul Forțelor Terestre vor fi efectuate de către militarii acestui batalion. De asemenea, vor participa la exerciții de instruire în comun cu alte unități, dar provocarea cea mai mare este operaționalizarea structurilor proprii. O companie de geniu sprijin general - care va fi în măsură să execute o gamă largă de sarcini de sprijin de geniu, dintre care putem enumera: construcția sau repararea podurilor militare, construcția unor drumuri noi sau repararea celor existente, amenajarea de platforme cu întrebuințări diferite, construcții ușoare, asigurare cu apă, aprovizionare cu energie electrică, prelucrare lemn, cercetare de geniu etc.

În anul 2019 va continua modernizarea și dotarea subunităților cu tehnică de ultimă generație, pentru a fi în măsură să execute toată gama de misiuni de geniu, atât pe teritoriul național, cât și în teatrele de operații.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Observatorul militar*, nr. 6 (1.392), 8 - 14 februarie 2017;
2. *Curierul armatei*, nr. 17 (456), 15 septembrie 2017;
3. *Observatorul militar*, nr. 29 (1.415), 19 - 25 iulie 2017;
4. *Observatorul militar*, nr. 41 (1.427), 11 - 17 octombrie 2017.

COMPANIA 1 GENIU SPRIJIN GENERAL DIN CADRUL BATALIONULUI 52 GENIU „TISA”

✍ Locotenent Vlad MARINCAȘ

Misiunea Companiei 1 Geniu Sprijin General, în cadrul Batalionului 52 Geniu „TISA”, este asigurarea sprijinului de geniu prin executarea sarcinilor specifice în domeniile mobilității, contramobilității, menținerii capacității operaționale și sprijinului de geniu general în desfășurarea operațiilor militare, precum și participarea cu forțe în sprijinul autorităților publice locale și centrale în situații de urgență.

În structura Companiei 1 Geniu Sprijin General se regăsesc următoarele plutoane:

- Plutonul Construcții și Amenajări
- Plutonul Drumuri
- Plutonul Platforme
- Plutonul Pionieri
- Plutonul Sprijin

Plutonul Construcții și Amenajări execută activități de specialitate în cadrul instruirii prin practicare. De asemenea, Plutonul Construcții și Amenajări a participat la exercițiul multinațional Resolute Castle, pe teritoriul național, având ca misiune construirea unor platforme de antrenament pentru diferite specialități militare și clădiri cu destinații speciale sau administrative. Exercițiul a avut ca scop creșterea nivelului de pregătire al militarilor geniști, executarea activităților în comun cu militarii din țări membre NATO și îmbunătățirea infrastructurii pentru instrucție a Centrului de Instruire pentru Luptă al Forțelor Terestre (CIL-FT) „Getica”.

Foto. Geniștii Batalionului 52 Geniu, alături de geniștii americani, la construcția platformelor de antrenament

Plutonul Drumuri a participat la exercițiul Blonde Avalanche, având ca misiune executarea căilor de acces și a rampelor de acces, pentru construirea unui pod de pontoane și a unui pod jos metalic, pe râul Someș. De asemenea, în cadrul acestui exercițiu, Plutonul Drumuri a avut misiunea de a interveni la consolidarea digului.

În cadrul exercițiului Resolute Castle, Plutonul Drumuri a asigurat atât militari specializați în construcția drumurilor militare, cât și mecanici conductorii pe utilajele de geniu. Militarii Plutonului Drumuri au cooperat în condiții foarte bune cu cei americani, cu toții dând dovadă de seriozitate și profesionalism, fapt pentru care misiunea a fost îndeplinită la timp și fără incidente.

Pe parcursul exercițiului, mecanicii conductori de pe utilajele de geniu ai Plutonului Drumuri au desfășurat anumite activități specifice construirii unui drum militar.

Foto. Încărcătorul frontal WOLLA utilizat la transportul pământului

În perioada 2016-2017, **Plutonul Drumuri** și **Plutonul Platforme** au executat lucrări genistice pentru amenajarea bazei de instrucție a forțelor pentru operații speciale „CAMP PETRE” în cazarma 862 Reghin. Activitățile de amenajare genistică au constat în executarea unei platforme HELIPAD, amenajarea unei biute de pământ și umplere HESCO, amenajarea unui poligon de tragere și amenajarea drumului de acces la poligonul de tragere și la platforma helipad. Pentru finalizarea lucrărilor genistice, Plutonul Drumuri și Plutonul Platforme vor continua lucrările și în anul 2018.

Foto. Excavatorul, încărcătorul frontal și autobasculanta utilizate la executarea infrastructurii drumului

Plutonul Pionieri a desfășurat misiuni atât de plantare mecanizată a câmpurilor de mine cu distribuitorul-plantator de mine DPM-4, cât și de marcarea cu exploziv a focului de artilerie a inamicului, în cadrul exercițiilor SCORPION FURY, SABER GUARDIAN și WIND SPRING.

În cadrul **Plutonului Sprijin** se regăsesc următoarele grupe: grupa transport, grupa purificare apă și grupa aprovizionare cu energie electrică. Grupa Transport execută transportul cu autotractorul TATRA-815 cu trailer 60 tf, a utilajelor de geniu care participă la misiuni pe teritoriul național. În cadrul exercițiului Blonde Avalanche 16, Grupa Purificare Apă a deservit, pe râul Someș, instalația de decontaminare și potabilizare a apei IDPA AQUATOR 501-S. Grupa Aprovizionare cu Energie Electrică a deservit autostația electrică de iluminat și forță 38 kVA, asigurând astfel cu energie electrică taberele de instrucție unde s-au desfășurat exercițiile Resolute Castle și Blonde Avalanche.

FINAL DE INSTRUIRE, ÎNCEPUT DE CARIERĂ

✍ Locotenent Cornelia BĂDIN

✍ Căpitan Mihai-Alexandru RADU

Tăria unei armate este echivalentul tăriei caracterului persoanelor care o alcătuiesc, a puterii lor sufletești, a răbdării și perseverenței lor. Nu este numai puterea armelor, ci și puterea credinței și voinței de a împlini misiunea sub controlul rațiunilor Binelui și Dreptății, chiar și cu prețul vieții. Este puterea conferită de principiile și valorile de care noi, militarii Armatei României, suntem atașați.

Una dintre misiunile Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din Râmnicu Vâlcea este de a forma militari pentru ocuparea primelor funcții din cariera militară și de a modela caracterele acestora astfel încât să se dovedească utile organizației militare. În perioada ianuarie-martie 2018, un număr de 78 soldați profesioniști au desfășurat *Modulul instrucției individuale de specialitate* în această instituție, prima formă de pregătire de specialitate în arma geniu pentru soldații profesioniști.

Pe perioada modulului, s-a urmărit formarea specialistului militar în arma geniu, autonom, motivat și eficient, bun cunoscător al armamentului și a tehnicii din dotare, capabil să-și îndeplinească misiunea în cadrul subunității sau independent, pentru îndeplinirea cerințelor specifice funcției, în orice condiții de timp, anotimp și stare a vremii.

La sfârșitul perioadei de instruire, soldații profesioniști au fost repartizați în unitățile militare de geniu cu noțiuni de pregătire militară generală și de specialitate specifice luptătorului și specialistului militar în arma geniu (pionier, cercetaș de geniu,

pontonier și conductor mijloace plutitoare, constructor drumuri-poduri, constructor lucrări de fortificații și mascare, mecanic conductor mașini de geniu, utilaje de geniu, mijloace foraj, motopompe și stații de filtrare a apei), dar au dobândit și calități specifice oricărui militar, ca disciplina, încrederea în forțele proprii, spiritul de echipă.

Pentru mulți dintre ei a fost prima dată când au fost nevoiți să se trezească devreme, să mănânce împreună cu colegii lor sau să împartă un dormitor împreună cu alți 20 de militari, așteptările erau necunoscute, dar, cu timpul, acomodarea a venit de la sine.

Sunt la început de drum dar, cu răbdare, perseverență și seriozitate, au dobândit cunoștințe și idealuri care îi vor ajuta în activitatea pe care o vor desfășura la unitățile militare la care au fost repartizați.

Mai mult decât atât, instruirea s-a făcut la un nivel înalt, profitând de proximitatea complexului de poligoane Goranu, care are în componere poligon de distrugerii, poligon de baraje de mine, poligon de mascare, poligon redus de tragere, poligon de drumuri.

Soldatul Alexandra Toma este una dintre cele două fete de la curs. Recunoaște că, inițial, nu se aștepta să facă față: *Prima oară nu credeam că o să fac față, dar cu timpul am realizat că nu este nici ușor, dar nici foarte greu. La început nu știam dacă o să mă acomodez, dar oamenii de aici sunt buni, calzi și ne-au ajutat să ne integrăm. Venind dintr-un mediu în care ne trezeam când voiam, făceam ce voiam, când voiam, aici este cu totul altceva.*

Alexandra și-a dorit să îmbrace haina militară din copilărie: *A fost una dintre pasiunile mele de când eram foarte mică și s-a păstrat de-a lungul timpului. Mi-a plăcut uniforma, care impune respect, dar cred că și felul meu de-a fi se potrivește drumului pe care l-am ales.*

La finalul modului de instruire și începutului de carieră, o nouă serie de soldați profesioniști este pregătită să ia în primire prima funcție în cadrul unităților în care au fost repartizați. Misiunea este abia la început, aceștia

trebuie să aplice cunoștințele teoretice și deprinderile practice dobândite pe durata perioadelor de instruire, pentru a asigura reușita misiunilor interne și internaționale ale Armatei Române, în contextul participării la lupta comună internațională pentru combaterea terorismului și menținerea păcii.

STAGIUL DE PREGĂTIRE LA UNITĂȚI – „ETAPĂ CRITICĂ” PENTRU STARTUL CARIEREI MILITARE

✍ Sublocotenent Alexandra BUCĂȚARU

✍ Sublocotenent Ovidiu MOISA

După absolvirea Academiei Forțelor Terestre „Nicolae Bălcescu” din Sibiu, proaspeții sublocotenenți urmează o perioadă de aproximativ șase luni desfășurată în cadrul Școlilor de Aplicații specifice fiecărei arme. Geniștii promoției 2014-2017, Mărăști, Mărășești și Oituz, s-au desăvârșit în arma geniu în cadrul Centrului de Instruire pentru Geniu EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din Râmnicu Vâlcea.

În această perioadă am desfășurat activități specifice perfecționării noastre profesionale, prin acumularea cunoștințelor specifice armei geniu și dezvoltarea deprinderilor în îndeplinirea atribuțiilor funcțiilor.

Pentru exersarea și perfecționarea deprinderilor în îndeplinirea atribuțiilor funcțiilor, programa de instruire prevede și o perioadă de stagiu prin practică la unități. Factorii decidenți din cadrul Centrului de Instruire pentru EOD și apărare CBRN au stabilit că este cel mai eficient să îndeplinim această etapă la unitățile la care am fost fiecare dintre noi încadrați la finalul ciclului I de studii. Astfel, fiecare dintre noi a avut ocazia să ia contact cu personalul unităților, cu climatul organizațional specific fiecărei unități, să se familiarizeze cu misiunile specifice fiecărei subunități pe care o va comanda, cu tehnica din dotare și cu documentele de conducere specifice.

Unitățile ne-au întâmpinat cu multă bunăvoință de a împărtăși din experiențele lor. Astfel, am fost prezentați rapid subunităților și am început activitățile încă din primele zile, prin cunoașterea subordonaților și directa lor supraveghere în cadrul ședințelor de instrucție. Am luat astfel parte direct la îndeplinirea sarcinilor împreună cu subunitățile comandate, am învățat care sunt misiunile pe care le îndeplinesc subunitățile la care suntem încadrați și care sunt standardele impuse pentru fiecare misiune în parte.

Mai târziu am luat contact și cu „birocrăția” funcției (a se înțelege documentele care trebuie întocmite), lucru care la început ne-a speriat, deși cunoșteam teoretic și practic care sunt cerințele la nivelul de conducere al comandantului de pluton și teoretic pe cele de la eșaloanele superioare. Inițial volumul lor părea foarte mare și ele însele păreau foarte complicate, dar odată cu exersarea lor zilnică sau săptămânală, am reușit să ne acomodăm, iar odată ajunși la unități, perioada de acomodare va fi mult mai scurtă și mai accesibilă.

Chiar dacă toți sublocotenenții știm, odată cu alegerea funcțiilor, ce gamă de misiuni vom avea de îndeplinit cu subunitatea, această perioadă ne-a dat ocazia să vedem unde avem lacune în pregătire și cunoștințe, pentru a ști asupra căror aspecte să ne axăm până la finalizarea cursului de bază. Odată întorși din stagiu, fiecare ne-am mobilizat, ne-am documentat, am cercetat și acum ne simțim mult mai pregătiți să ne luăm funcțiile în primire, deoarece știm la ce să ne așteptăm și cum trebuie să îndeplinim atribuțiile funcțiilor. De un mare ajutor ne-au fost ofițerii din cadrul Centrului deoarece au avut răspunsuri și materiale de prezentat pentru toate întrebările noastre. Toți ofițerii, și nu numai, au fost dornici să ne împărtășească din experiențele lor, chiar dacă aceștia aveau sau nu responsabilități în instruirea noastră.

În final toți sublocotenenții au acumulat din această perioadă o parte din experiența personalului cu care au luat contact la unități, dar și din vasta experiență a instructorilor de la Centrului, experiență necesară în cadrul viitoarelor funcții pe care le vom ocupa.

PARTENERUL PATRUPED

✍ Locotenent Cornelia BĂDIN

Iubitorii de câini știu cel mai bine: între aceste patrupeze și stăpânii lor se dezvoltă o legătură atât de puternică, încât nimeni și nimic nu o poate sfărâma. Însă ce se întâmplă atunci când câinele și omul ajung...colegi de serviciu?

Armata își face simțită prezența, din ce în ce mai des, la activități ca *Armata în școli, Bucharest Gaming Week*, târguri de cariere și altele de acest gen. La mare parte din acestea au participat, spre încântarea tuturor și câini specializați în detectarea de exploziv. Dar puțini știu de unde vin și cum sunt dresați acești parteneri patrupezi ai militarilor.

Sectorul de Creștere, Instrucție și Dresaj Câini (SCIDC), anexă la Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”, a fost înființat, la Râmnicu Vâlcea, la începutul lunii august, în anul 2000, ca structură unicat a Ministerului Apărării Naționale. Sectorul are ca misiune de bază reproducerea, creșterea, pre-dresajul și dresajul, pe specialități, a câinilor de serviciu din rasa ciobănesc german pentru toate

categoriile de forțe ale armatei. În primii doi ani, activitatea acestei structuri s-a axat pe reproducția câinilor, pornind de la un nucleu (matcă) format din 10 femele și 4 masculi. După obținerea primului lot de căței, s-a început activitatea de pre-dresaj și dresaj a câinilor în specialitatea pază obiective

speciale, precum și la instruirea prin cursuri specifice a militarilor pentru a deveni conducători câini serviciu pază obiective. Primul contingent de 16 câini dresați a fost distribuit unităților militare beneficiare în anul 2002. În timp, datorită apariției și dezvoltării unei noi specialități militare – EOD, SCIDC a primit misiunea de a selecționa, instrui și dresa, din anul 2008, militari și câini de serviciu din rasa ciobănesc german pentru detectarea substanțelor explozive.

Pregătirea a început cu instruirea personalului propriu, prin încheierea unui protocol de colaborare, de către un instructor calificat din Centrul Chinologic *Dr. Aurel Greblea* din Sibiu, aparținând Poliției Române. Ulterior, colaborarea a continuat, dresorii proprii fiind supervizați până la terminarea pregătirii celui de al doilea lot de câini.

În prezent, SCIDC instruește cupluri chinologice (binomul om-câine) specializate în detectarea substanțelor explozive, pază obiective speciale și patrulare-însoțire-scotocire. Fiecare specializare are particularitățile sale, atât în pre-dresajul și selecția tineretului canin, cât și în metodele de dresaj, care sunt corelate cu selecția foarte atentă a viitorilor conducători, cu nivelul de experiență al instructorului (stilul propriu al acestuia de a pregăti cuplul chinologic).

Nu toți câinii ajung să fie câini de serviciu. Patrudedul trebuie să fie un individ de tipul puternic echilibrat mobil, cu un temperament sangvinic. Cei cu temperamente înclinate spre coleric sau flegmatic pot fi instruiți cu rezultate bune doar printr-o metodă de dresaj adecvată, aici intervenind măiestria instructorului dresor. Practic, se cere inteligență, energie, vitalitate, dinamism, concentrare și rezistență la efort.

Este o cale lungă de parcurs până în punctul în care militarul și partenerul său blănos pot să lucreze împreună. Chiar și așa, nu este o treabă pentru oricine. Este aproape imposibil să relaționezi, darămite să lucrezi cu acest patruped, dacă nu simți măcar puțină iubire pentru animaluț. Mai mult decât atât, orice militar selecționat pentru a urma și a absolvi cursul organizat de SCIDC trebuie să înțeleagă psihologia câinelui. Pe lângă aceasta, între militar și câine trebuie să se formeze o adevărată simbioză și, nu în ultimul rând, să se înțeleagă misiunile ce le revin celor doi. Într-o exprimare mai puțin cazonă, cel mai important lucru pare a fi iubirea necondiționată dintre militar și câine.

Chiar și așa, militarul care va lucra împreună cu sufletistul patruped trebuie să cunoască noțiuni generale privind anatomia și fiziologia câinelui, să știe cum să îl antreneze și să îl educe, să fie echilibrat, mobil, inteligent, sensibil, înțelegător, îndemânat, rezistent la efort fizic și psihic, răbdător, ordonat, să știe când trebuie să fie distant cu animalul său.

Fascinant este, însă, să îi vezi la treabă, câinele și militarul, *conductorul*, cum i se spune. În prezent, la Sectorul de Creștere, Instrucție și Dresaj Câini (SCIDC) tocmai a început un curs de dresaj, ce constă în selecția tineretului canin prin executarea pre-dresajului specific, începând de la vârsta de 3-5 luni până la vârsta de un an. Cursul constă în obișnuirea cățelului cu numele, zgarda, lesa, cu venirea la chemarea conductorului, cu joaca pentru deconectare, dar și ca recompensă. În funcție de temperamentul și de abilitățile descoperite în perioada pre-dresajului, câinele este direcționat spre o anumită formă de pregătire.

Conductorii și câinii sunt încă la început de drum. Încă se cunosc, încă relaționează. Mai este mult de lucru, este drept, dar se poate vedea cu ochiul liber cum cei doi au devenit deja o echipă.

Știm cu toții că lucrul în echipă este o trăsătură definitorie a sistemului militar. Acest lucru este valabil și în cazul câinilor și al conductorilor. Nu ne referim doar la a lucra împreună, ci trebuie să ținem cont de legătura care se formează între cei doi *coechipieri*. În plus, câinele, prin natura sa, este poate cea mai fidelă ființă. Atașamentul față de stăpân sau față de conductor este permanent, un angajament pe toată viața.

În lătrat asurzitor, părăsim zona de antrenament. Trecem pe lângă câinii care sunt încă prea mici pentru a participa la asemenea activități. Aceștia sar, se agită și latră veseli, parcă nerăbdători să înceapă și ei *instrucția*. Rămân în urmă militarii și partenerii lor blănoși, ocupați până peste cap cu antrenamentele, așteptând însă pauza binemeritată, prilej de joacă și mângâieri.

MICROCIPAREA CĂINILOR

Plutonier adjutant principal Gheorghe BĂZĂVAN

Am simțit nevoia să prezint câteva informații utile iubitorilor de animale de companie, ce face referire la prevederile ordinului nr.1/2014 al Autorității Naționale Sanitar Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor (A.N.S.V.S.A.), ordin ce reglementează activitatea de microcipare a câinilor cu stăpân existenți pe teritoriul României.

Pentru înțelegerea fenomenului, consider că este necesar să vă ofer o imagine de ansamblu a ceea ce înseamnă procedura de microcipare a câinelui dumneavoastră.

Microciparea reprezintă manevra de implantare subcutanată a unui microcip (figura nr. 1) în regiunea dorsală interscapulară a câinelui, efectuată de către un medic veterinar, membru al Colegiului Medicilor Veterinari. Procedura este permanentă, fiind neinvazivă, nedureroasă, nu necesită anestezie și nu provoacă hemoragii.

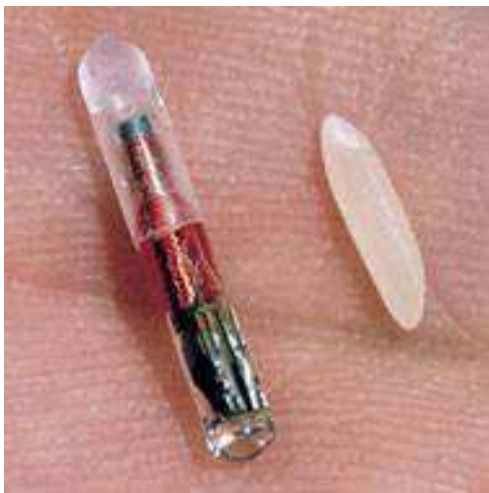

Figura nr. 1. Microcipul

Ce reprezintă microcipul? Conform ordinului nr. 1 din 7 ianuarie 2014 pentru aprobarea Normelor privind identificarea și înregistrarea câinilor cu stăpân, microcipul este un „dispozitiv pasiv de identificare cu ajutorul frecvenței radio, programabil o singură dată, care respectă cerințele standardului ISO 11784 și anexei A a standardului 11785, utilizează tehnologia HDX sau FDX-B și poate fi citit de un dispozitiv de citire compatibil cu standardul ISO 11785”. Dispozitivul nu este altceva decât un cititor portabil sau staționar capabil să citească codurile microcipurilor ce utilizează tehnologia HDX sau FDX și să le afișeze electronic conform standardului ISO 11784.

Așa cum se observă în imagine, microcipul se aseamănă cu un bob de orez, care are chiar dimensiunile acestuia, conține un cod unic de identificare ce va fi stocat într-o bază de date (R.E.C.S. - Registrul Electronic al Câinilor cu Stăpân), împreună cu datele de contact ale stăpânului câinelui.

Pentru a se evita complicațiile post implantare, microcipul este prevăzut cu un sistem antimigrare, scopul fiind acela de a rămâne fixat în același loc pe toată durata de viață a câinelui.

Microcipul este constituit dintr-un circuit integrat și o antenă, ambele incluse într-o capsulă de sticlă, transparentă. Funcționarea lui nu necesită baterii de alimentare deoarece se bazează pe emiterea de unde de joasă frecvență, detectabile de la distanță mică cu ajutorul cititorului.

Codul microcipului are următoarea semnificație: primele trei cifre reprezintă codul de țară, conform standardului ISO 3166, pentru România acesta fiind 642; următoarele trei caractere prezintă codul fabricantului; următoarele nouă caractere prezintă codul unic de identificare, utilizat pentru identificarea individuală a unui animal la nivel național. Exemplu: 642 090 002031446.

Implantarea microcipului este un procedeu similar cu injecția obișnuită, utilizându-se o seringă specială sterilă de unică folosință, (figura nr. 2).

Am relatat anterior că această procedură nu prezintă dezavantaje, deci, se reclamă necesitatea prezentării avantajelor.

Acestea sunt următoarele:

➤ metodă simplă și nedureroasă pentru animal;

- identificarea sigură a patrupedului pe durata întregii vieți;
- posibilitatea returnării câinelui pierdut către stăpân;
- descurajarea furtului, abandonului, comerțului ilegal;
- un control mai sigur al bolilor (rabie, boli parazitare etc).

În termen de 90 de zile de la fătare, cățeei se microcipează, precum și înaintea vânzării, donării cu titlu gratuit sau la scoaterea în spații publice a câinelui, de către medici veterinari din unitățile medicale veterinare înregistrate în Registrul unic al cabinetelor veterinare cu sau fără personalitate juridică, deținut de către Colegiul Medicilor Veterinari, înregistrați ca identificatori și operatori R.E.C.S.

Pentru a călători în străinătate cu patrupedul dumneavoastră, este obligatorie microciparea acestuia și emiterea unui pașaport internațional cu datele de identificare ale animalului și ale proprietarului.

După terminarea procedurii de microcipare a câinelui și întocmirea carnetului de sănătate, medicul veterinar introduce datele de identificare ale proprietarului, ale câinelui și acțiunile sanitare veterinare efectuate în R.E.C.S. Pe carnetul de sănătate se lipește autocolantul ce conține codul unic de înregistrare aferent microcipului inoculat parenteral câinelui.

Fiecare proprietar are niște obligații, care sunt prevăzute în legislația națională specifică creșterii și deținerii unui animal de companie.

Conform ordinului nr. 1/2014 al A.N.S.V.S.A., obligațiile deținătorilor de câini sunt:

➤ proprietarii câinilor au obligația să identifice și să înregistreze animalele în R.E.C.S. în termen de 90 de zile de la fătare sau înainte de vânzarea, donarea cu titlu gratuit sau scoaterea în spații publice a acestora;

Figura nr. 2. Seringă pentru implantare cip

➤ proprietarii de câini cu vârsta mai mare de 90 de zile la data intrării în vigoare a prezentelor norme au avut obligația de a identifica și înregistra animalele în R.E.C.S. până la 1 ianuarie 2015 sau înainte de vânzarea, donarea, vaccinarea contra rabiei sau scoaterea în spații publice a acestora;

➤ în vederea înregistrării câinilor, proprietarii au obligația de a solicita identificatorului și operatorului R.E.C.S. identificarea electronică cu microcip aprobat conform prezentelor norme, efectuarea acțiunilor sanitar-veterinare obligatorii conform prevederilor legale, înregistrarea în R.E.C.S., eliberarea carnetului de sănătate și a pașaportului, după caz;

➤ pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute proprietarii câinilor au obligația să prezinte medicilor veterinari documentele și informațiile de identificare necesare;

➤ în cazul deplasării câinilor în spațiile publice pe teritoriul României, proprietarii acestora au obligația de a deține asupra lor carnetul de sănătate al animalelor, care atestă efectuarea acțiunilor sanitar-veterinare, precum și identificarea și înregistrarea în R.E.C.S.;

➤ în cazul deplasărilor în străinătate, suplimentar față de elementele descrise la alin. (5), proprietarii sunt obligați să dețină asupra lor și pașaportul animalului;

➤ proprietarii de câini au obligația de a notifica medicului veterinar de liberă practică utilizator al R.E.C.S., în termen de 7 zile, evenimentele referitoare la animal: vânzare, cumpărare, pierdere, dispariție, furt, donație, moarte;

➤ în cazul morții animalului, proprietarii au obligația de a solicita medicilor veterinari de liberă practică, organizați în condițiile legii, utilizatori ai R.E.C.S., scoaterea din evidență și consemnare a morții în carnetul de sănătate;

➤ în cazul vânzării sau donării câinelui, atât vechiul, cât și noul deținător al câinelui au obligația să solicite utilizatorilor R.E.C.S. să înregistreze în acest registru schimbarea datelor proprietarului și noua adresă;

➤ proprietarii câinilor au obligația să achite contravaloarea costurilor legate de identificarea și înregistrarea în R.E.C.S., a serviciilor prestate de către unitățile medicale veterinare de asistență sau de clinicile veterinare universitare;

➤ la găsirea unui câine pierdut, persoanele care l-au găsit au obligația de a anunța, după caz și/sau proximitate, cea mai apropiată secție de poliție sau serviciul specializat pentru gestionarea câinilor fără stăpân înființat la nivelul unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază teritorială a fost găsit câinele, în vederea depistării și anunțării proprietarului.

Rezumând, putem concluziona că activitatea de microcipare reprezintă apanajul specialistului, fiind o obligație reglementată de către legislația în vigoare, dar și o metodă modernă și eficace de gestionare și identificare a câinilor dumneavoastră.

JUDEȚUL VÂLCEA – GAZDA EXERCITIULUI „SABER GUARDIAN 17”

Colonel (rz.) Florian MARIN
Prefect al județului Vâlcea

Aderarea României la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (NATO) a facilitat crearea unui sistem de alianțe militare între țările membre, fapt ce s-a concretizat la nivelul Armatei Române în numeroase exerciții militare comune, desfășurate atât pe teritoriul național, cât și pe teritoriul statelor membre.

În virtutea bunei colaborări, în perioada 11 iunie - 20 iulie 2017, pe teritoriul județului Vâlcea s-a desfășurat exercițiul „Saber Guardian 17”, unul dintre cele mai ample exerciții militare desfășurate pe teritoriul țării noastre. În cadrul acestuia, au fost implicate aproximativ 25.000 de cadre militare din 22 de state aliante NATO, sub comanda Forțelor Terestre ale Statelor Unite din Europa (USAREUR).

Instituția Prefectului Județului Vâlcea s-a implicat în mod activ în acțiunile premergătoare desfășurării acestui exercițiu. La începutul lunii iunie 2017, a avut loc o ședință de planificare în cadrul căreia s-au prezentat responsabilitățile structurilor implicate, rolul exercițiului și graficul activităților, de către comandantul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din Râmnicu Vâlcea, locotenent-colonel inginer Cristian-Gabriel Arinton.

La această întrunire am participat alături de președintele Consiliului Județean Vâlcea, domnul Constantin Rădulescu, reprezentanți ai autorităților locale și comandanți ai structurilor militare participante la exercițiu.

Pentru ca exercițiul militar să se desfășoare în condiții optime, a fost nevoie de o intensificare a colaborării dintre autoritățile teritoriale pe raza cărora s-a desfășurat exercițiul și unitățile militare aparținând celor 22 de state participante. Acțiunea militară a fost una complexă, fiind implicate echipamente și forțe special antrenate pentru lupta pe uscat, pe apă și aeriană, scopul fiind acela de a simula posibilitatea unei mobilizări rapide și concentrate a forțelor militare, în orice moment, oriunde în Europa.

Am fost plăcut impresionat de fundamentul logistic, aparținând unităților militare ale statelor membre Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, iar pentru mine, în calitatea intrinsecă de cadru militar aflat în rezervă, acest fapt îl pot interpreta și ca pe o formă eficientă de asigurare a unui real climat de siguranță și securitate națională.

În cadrul vizitei organizate la sediul Primăriei municipiului Râmnicu Vâlcea, unde militarii americani și români au fost primiți de primarul municipiului, domnul Mircea Gutău, instituția Prefectului județului Vâlcea a fost reprezentată de doamna subprefect Aurora Gherghina. Vizita a fost una de informare, în cadrul căreia a fost realizată o scurtă prezentare a exercițiului militar. Delegația de militari americani, formată din colonel Henry Donaldson, locotenent-colonel Jack Lowe, căpitan Jen Pitassi, căpitan John Schriver, locotenent Dean Chanliongco, sergent Rosa Alicia, sergent Arthur Kleeb și sergent John Wessly, a apreciat implicarea autorităților publice locale, stabilind, de asemenea, organizarea a două expoziții statice de tehnică și echipamente militare pe raza localităților Râmnicu Vâlcea și Mihăești.

Prezența militarilor implicați în exercițiu a stârnit emulație în rândul locuitorilor județului Vâlcea, acest lucru fiind observat mai ales prin numărul impresionant de vizitatori care au ales să vadă îndeaproape o parte din tehnica militară, în cadrul expozițiilor statice desfășurate sub egida evenimentului „Porți deschise”.

Participanții la expoziții și-au manifestat entuziasmul, înțelegând rolul acestui exercițiu militar și nevoia întăririi gradului de interoperabilitate dintre Armata României și trupele partenere.

Exercițiul militar „Wet Gap Crossing”, secvență de instruire a exercițiului multinațional „Saber Guardian 17”, a avut ca scop executarea de acțiuni de luptă complexe, precum și trecerea peste un curs de apă pe timpul nopții. Desfășurat pe raza localității Râureni, acesta a reunit aproximativ 3000 de militari, dintre

care aproximativ 1000 de militari americani și 400 români, care au executat trei puncte de trecere peste cursul râului Olt, facilitând astfel traversarea cursului de apă, pentru aproximativ 400 de mijloace tehnice și 2000 de militari. Exercițiul militar a fost încununat de succes, obiectivele stabilite la început fiind îndeplinite, șefii structurilor militare apreciind profesionalismul și implicarea participanților, precum și nivelul de pregătire al militarilor români.

În numele Instituției Prefectului județului Vâlcea, felicit militarii participanți la acest exercițiu de importanță internațională pentru seriozitatea dovedită pe durata antrenamentelor, fapt ce a generat reușita misiunilor ce le-au fost încredințate.

CADRELE MILITARE – O COMPONENTĂ IMPORTANTĂ A COMUNITĂȚII LOCALE DIN RÂMNICU VÂLCEA

*✍ Inginer Mircea GUTĂU
Primar al municipiului Râmnicu Vâlcea*

La jumătatea lunii ianuarie a acestui an, spațiul public central al Râmnicului a fost gazda unui eveniment deosebit pentru Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”: 72 de soldați care se pregăteau în arma Geniu au depus jurământului militar în fața rudelor și prietenilor veniți din întreaga țară.

A fost, însă, un moment deosebit și pentru comunitatea locală: alături de cei veniți să-și vadă copiii, nepoții, frații sau prietenii cum depun jurământul de credință față de țară și Armata ei, s-au aflat și mulți cetățeni ai Râmnicului. Unii dintre ei curioși, cei mai mulți emoționați de solemnitatea acestui eveniment, au privit cu atenție întreg ceremonialul și au aplaudat cu mare bucurie defilarea militarilor pe Calea lui Traian. Astfel, un

eveniment de rezonanță strict militară a devenit un eveniment al comunității locale, care s-a bucurat, în ciuda vremii de-a dreptul înghețate, de căldura sufletească a tuturor participanților, fie ei din oraș sau din afară.

Anul trecut, Râmnicul a fost un punct important în cadrul unui exercițiu militar de anvergură euro-atlantică, iar efective și tehnică ale Armatei Române, alături de cele ale unor state aliate, au fost prezente în mijlocul locuitorilor municipiului. Am regăsit și atunci, din partea râmnicenilor, un răspuns pozitiv, de apropiere, de bucurie: îi priveau

pe soldații prezenți ca pe niște prieteni, concetățeni, cu care schimbau, nestingheriți de vreo barieră lingvistică, impresii și aprecieri.

Aceeași bucurie se poate întâlni și la fiecare paradă militară ocazionată de Ziua Națională a României: deopotrivă copii și vârstnici, tineri și tinere, aplaudă și se bucură la unison de defilarea efectivelor militare, indiferent de cât de rece e vremea în prima zi a lui decembrie.

Este, până la urmă un sentiment plăcut să vezi defilarea unor forțe militare pe timp de pace: știi că ești în siguranță la tine, în țara ta, în orașul tău, apărat de oamenii în uniformă pe care îi vezi bătând pasul de defilare pe bulevardul central al orașului.

Toate evenimentele menționate - și multe altele, pe care nu le-am mai pomenit - dovedesc, în opinia mea, cât de benefică, de oportună este prezența Armatei și a

militarilor săi în rândul comunităților locale.

Pe de o parte, cadrele militare nu se mai simt ca fiind o structură izolată, distinctă, la marginea unei comunități urbane. Pe de altă parte, locuitorii respectivului oraș se bucură de prezența, alături de ei, a unor oameni de care sunt deosebiți doar de o uniformă, dar uniți într-o

multitudine de aspirații și opinii. În opinia mea, este un mare câștig pentru orice comunitate locală ca să fie îmbogățită de prezența activă a unor unități militare și a celor care lucrează în interiorul lor.

Salut, de aceea, toate inițiativele Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” de a se implica în viața comunității Râmnicului. Le voi răspunde întotdeauna favorabil și aștept cu nerăbdare ca acestea să fie - evident în limitele regulamentelor militare - din ce în ce mai numeroase și mai diversificate. Armata

Română, prin cei care îi îmbracă uniforma la Râmnicu Vâlcea, este parte a Cetății și ne bucurăm că putem crea împreună evenimente memorabile, care să întărească sentimentul de bucurie dat de apartenența la o astfel de comunitate.

ÎNZESTRAREA – O NECESITATE STRINGENTĂ

✍ Locotenent-colonel Claudiu TOLEA

Sprijinul de geniu a constituit întotdeauna, în toate armatele – atât din cadrul NATO, cât și în afara Alianței – una din formele principale de sprijin a operațiilor militare indiferent de natura acestora. Rolul fundamental al sprijinului de geniu este, indiferent de doctrinele de referință, strâns legat de modelarea spațiului de luptă terestru în raport cu nevoile forțelor de manevră, cu note specifice diferitelor tipuri de operații și/sau diferitelor faze ale operațiilor.

Conflictele ultimelor două decenii au confirmat importanța sprijinului de geniu, precum și necesitatea ca dezvoltarea acestui domeniu să țină pasul cu dezvoltarea celorlalte forțe. Informațiile din surse publice cu privire la structura de forțe și înzestrarea unor armate acreditează ideea că dezvoltarea forțelor de geniu rămâne în toate marile armate subiectul unei importante atenții, obiectivate într-o pondere substanțială în cadrul forțelor armate și în înzestrarea cu tehnică modernă, performantă și specializată în îndeplinirea sarcinilor specifice într-un mediu de acțiune periculos, în condițiile interoperabilității depline cu forțele de alte arme.

Rolul forțelor de geniu în operațiile Forțelor Terestre îl constituie sprijinul forțelor proprii prin amenajarea genistică a terenului în zona de operații, astfel încât să contribuie la realizarea funcțiilor întrunite, respectiv a funcțiilor luptei la nivel tactic.

Mediul operațional în care acționează structurile de geniu este integrat în cel în care acționează structurile din Forțele Terestre pentru care se asigură sprijinul de geniu.

Misiunea de bază a forțelor de geniu din Forțele Terestre se manifestă prin acordarea sprijinului specializat în următoarele domenii de asistență operațională:

- a) mobilitatea forțelor proprii;
- b) contramobilitatea forțelor inamicului;
- c) menținerea capacității operaționale a forțelor proprii;
- d) sprijinul de geniu general.

În vederea asigurării mobilității, contramobilității și menținerii capacității operaționale a forțelor proprii, precum și pentru îndeplinirea capacităților de geniu asumate de România pentru structurile din Forțele Terestre puse la dispoziția NATO, este necesară înzestrarea structurilor de geniu cu echipamente specifice, având caracteristici performante.

În perioada anterioară aderării Armatei României la NATO s-a proiectat pentru forțele de geniu o structură înzestrată cu echipamente de geniu de fabricație românească și rusească.

Acestea au în prezent o vechime în serviciu mai mare de 25 ani, astfel că apar dificultăți din ce în ce mai mari în ceea ce privește asigurarea mentenanței și completării în cazul scoaterii din uz a unor componente sau complete și în asigurarea interoperabilității și compatibilității cu structurile similare ale armatelor statelor membre NATO.

Echipamentele existente nu pot asigura îndeplinirea misiunilor specifice din domeniile de asistență operațională și nu satisfac cerințele de mobilitate, dislocare și redislocare rapidă a personalului, echipamentelor și resurselor materiale pentru acestea.

Echipamentele de geniu aflate în înzestrare prezintă următoarele deficiențe:

a) cu excepția celor intrate de curând în înzestrarea EOD, sunt depășite nu doar fizic, ci și moral;

b) cea mai mare parte din echipamentele de geniu au resursa tehnică epuizată sau prelungită peste norma inițială;

c) sunt de producție sovietică sau autohtonă și nu se mai pot achiziționa piese de schimb și subansamble necesare executării mentenanței acestora, din cauza dispariției de pe piață a firmelor producătoare;

d) nu asigură cerințele de productivitate, fiabilitate, durabilitate, mentenanță și siguranță în exploatare.

Principalele limitări ale echipamentelor de geniu existente în dotare sunt:

a) nu asigură productivitatea necesară în raport cu consumul de resurse având un randament redus;

b) consumuri mari de C.L.;

c) nu sunt compatibile cu echipamentele similare din dotarea structurilor similare din armatele statelor membre NATO, fapt care limitează întrebuintarea în mediu multinațional;

d) sunt uzate fizic și moral, având o vechime în serviciu de peste 25 de ani;

e) majoritatea agenților economici care produceau astfel de echipamente înainte de 1989 s-au desființat ori și-au reprofilat producția, astfel încât aprovizionarea cu piese de schimb a devenit problematică;

f) nu oferă condiții ergonomice de lucru și protecție a personalului de deservire;

g) fiabilitate redusă și mai ales costuri mari de mentenanță;

h) din punct de vedere al mobilității și protecției, echipamentele de geniu produse în economia națională (excavatoare hidraulice, buldozere, rulouri compactoare, încărcătoare frontale) nu au fost proiectate pentru lucru în situații de criză și la război;

i) fiabilitatea redusă a unor piese și subansambluri care se defectează frecvent (cum ar fi elementele transmisiilor mecanice și hidraulice, componentele sistemelor de frânare) care conduc la imobilizări dese, consumuri mari de piese de schimb și manoperă.

Aceste deficiențe și limitări generează riscul de a nu se putea asigura forțelor luptătoare un sprijin eficace, oportun și eficient, fapt de natură să afecteze capacitatea celor din urmă de a-și îndeplini misiunea.

Cu toate că au fost identificate nevoile de înzestrare și încă din 2008 s-a întocmit documentația necesară (cerințe operaționale, studiu de concept, specificații tehnice) pentru unele echipamente majore, din cauza insuficienței alocărilor bugetare nu s-a reușit achiziția nici unui reper până în acest moment, cu excepția unor mijloace tehnice destinate EOD. Îndeplinirea obiectivelor forței conform planului Statului Major al Forțelor Terestre de implementare a Strategiei de transformare a Armatei României din 2008 presupunea începerea procesului de înzestrare a structurilor de geniu cu tehnică și echipamente necesare amenajării genistice a căilor de comunicație, executarea barajelor explozive, distrugerilor și asigurarea continuității acțiunilor militare, respectiv cu echipamente necesare contracarării dispozitivelor explozive.

Participarea la misiuni în afara teritoriului național în Bosnia și Irak, atât în cadrul unor structuri de geniu compacte, cât și în cadrul comandamentelor multinaționale, a generat o valoroasă experiență practică pentru militarii genști. Experiența acumulată este semnificativă și a fost valorificată în cadrul noii generații de manuale, în programele de pregătire pentru misiuni și în programele de instruire ale cursanților.

Pentru îndeplinirea sarcinilor sprijinului de geniu de către structurile de geniu din Forțele Terestre este necesară înzestrarea acestora cu tehnică specializată și echipamente performante, cu mobilitate suficient de ridicată încât să țină pasul cu ritmul acțiunilor militare impus de mijloacele de luptă ale forțelor de manevră, dar și cu capacitatea de protecție a personalului, corelată - la modul general - cu amenințările specifice teatrului de operații și - în particular - cu amenințările specifice zonei de operare a tehnicii respective în cadrul teatrelor de operații, care să asigure aceleași capacități cu cele din înzestrarea structurilor similare din armatele statelor membre NATO.

Pe plan internațional, tendințele de dezvoltare a armei sunt determinate de trei factori fundamentali. Primul dintre aceștia îl reprezintă evoluția caracteristicilor mediului operațional specific conflictelor din ultimele două decenii și, în primul rând, compoziția amenințărilor specifice noilor teatre de operații. Al doilea factor îl reprezintă dezvoltarea tehnologiilor de răspuns la amenințări. Al treilea, dar nu mai puțin important, îl reprezintă evoluția cadrului normativ intern și internațional cu privire la protecția mediului și a drepturilor omului, inclusiv pe timpul desfășurării operațiunilor militare.

Mijloacele tehnice moderne necesare executării sarcinilor specifice de geniu încorporează tehnologii care permit îndeplinirea misiunilor în următoarele condiții:

a) protecție superioară a personalului împotriva loviturilor inamicului, obiectivată în blindaj, formă adaptată pentru deflecția loviturilor și a suflului exploziei, sisteme de protecție CBRN, posibilități de intervenție rapidă astfel încât timpul de expunere să fie redus;

- b) productivitate mare, în special pentru utilajele terasiere;
- c) multifuncționalitate, realizată prin diversitatea organelor de lucru montate sau montabile pe o singură mașină;
- d) sisteme performante de C2I, care să permită comunicații de voce și date în timp real, accesul și participarea la realizarea imaginii operaționale comune;
- e) mobilitate strategică ridicată, prin posibilitatea transportării acestora cu mijloacele din înzestrare;
- f) mobilitate tactică a echipamentelor de geniu în raport cu structurile de manevră, asigurându-se posibilitatea menținerii ritmului de deplasare la nivelul celor din urmă;
- h) posibilitatea operării în medii și în condiții meteo diverse și extreme.

La achiziția produselor, trebuie să se aibă în vedere aplicarea prevederilor standardelor NATO specifice pentru realizarea interoperabilității. Soluțiile tehnice alese

trebuie să permită adaptarea ulterioară a echipamentelor și modulelor componente la cerințele viitoarelor standarde (interconectare, comunicații etc.).

Echipamentele achiziționate vor fi integrate în organica structurilor de geniu din cadrul unităților de luptă, pentru îndeplinirea misiunilor specifice sprijinului de geniu al acestora, în toate tipurile de operații desfășurate de Forțele Terestre.

Realizarea la termenele prevăzute a țintelor de

capabilități asumate față de partenerii externi reprezintă principala prioritate. Pentru România, dincolo de nevoile dictate de participarea la apărarea colectivă în cadrul Alianței, capabilitățile naționale privind sprijinul de geniu trebuie să acopere și nevoile operative specifice sprijinului de geniu luptă al marilor unități probabil a fi angajate în operații în cazul unei crize până la intervenția unei forțe aliate, precum și unele nevoi de amenajare genistică a teritoriului național încă din timp de pace.

De asemenea, aceste capabilități trebuie să răspundă pe timp de pace nevoilor de participare la inițiativele regionale (ex. TISA, IEL MILU etc.), nevoilor de amenajare genistică a propriilor facilități de cazare, antrenament și instruire (poligoane, tabere de instruire, cazărmi, depozite), precum și nevoii de participare la sprijinul populației civile, la solicitarea autorităților administrației publice centrale sau locale, în situații de urgență.

Aceasta presupune ca dezvoltarea capabilităților de geniu să se facă nu doar în conformitate cu cerințele Alianței, ci și cu nevoile naționale specifice, dictate - printre altele - și de caracteristicile geografice ale teritoriului național, inclusiv din perspectiva participării acestor forțe la intervenția în situații de urgențe civile.

MIJLOACE ȘI PROCEDURI NOI ÎN EXECUTAREA CULOARELOR PRIN CÂMPURILE DE MINE

✍ Locotenent-colonel Valerian DUMITRAȘCU

În acțiunile militare, una din sarcinile importante ale sprijinului de geniu este executarea culoarelor prin câmpurile de mine, iar această activitate impune o responsabilitate și o atenție deosebită privind pregătirea subunităților și înzestrarea acestora cu echipamente de actualitate.

Pentru realizarea culoarelor prin câmpurile de mine, atât procedurile de acțiune a grupelor cu sarcini în sprijinul mobilității, cât și mijloacele folosite de acestea ar trebui schimbate, iar pentru această sarcină este necesară înzestrarea grupelor mijloace deminare cu echipamente și materiale care să fie la nivelul cerințelor câmpului de luptă modern.

În continuare, aș dori să sugerez câteva echipamente care, după părerea mea, sunt necesare pentru îndeplinirea acestor sarcini.

Pentru executarea culoarelor de mici dimensiuni care să asigure trecerea militarilor în coloană se pot folosi roboți care să tracteze încărcături alungite flexibile în câmpul de mine.

1. Mijlocul de tractare robot trebuie să prezinte următoarele caracteristici tehnico-tactice de bază:

a) greutatea repartizată la mijlocul de propulsie să nu genereze o presiune care să inițieze minele antiblindate;

b) să fie echipat cu cameră de filmare și să aibă posibilitatea de transmitere a imaginilor și control de la distanță;

c) să se poată deplasa în teren frământat și cu iarbă înaltă;

d) să poată tracta o încărcătură flexibilă modulară în câmpul de mine;

e) să cupleze/îmbine încărcăturile flexibile modulare și să inițieze sistemele de întârziere electrice și pirotehnice ale acestora.

2. Încărcătura flexibilă trebuie să prezinte următoarele aspecte și caracteristici:

a) să fie realizată dintr-un tub/furtun rezistent la tracțiune în care să fie introdusă încărcătura de exploziv de brizantă normală sau ridicată;

b) să asigure cuplarea cu altă încărcătură identică pentru executarea culoarelor de lungimi diferite;

c) culoarea învelișului exterior, pe cât posibil, să fie în funcție de mediul în care se va folosi;

d) încărcătura alungită flexibilă poate fi mănunchi sau bandă/plasă de fitiluri detonante;

e) în cazul utilizării unor benzi din fitiluri detonante alăturate, acestea pot fi rulate pe o rolă care să ofere posibilitatea de ancorare la intrarea în câmpul de mine, iar rola să fie purtată de mijlocul de tractare robot.

3. Dispozitiv de extragere a minelor cu sfoară și scripeți:

a) să asigure prinderea minelor cu dispozitive mecanice și, pentru mijloacele explozive periculoase, prindere cu substanțe adezive;

b) să asigure distanța de siguranță a utilizatorului pe timpul lucrului;

c) să aibă greutate redusă și să fie ușor de utilizat.

Mijloacele prezentate mai sus ar oferi posibilitatea executării culoarelor de mici

dimensiuni, acestea urmând să fie lărgite utilizând procedurile și încărcăturile clasice prezentate în regulamentele de specialitate.

În vederea deminării, tot la grupa mijloace deminare este luată în calcul în vederea înzestrării, o mașină de deminare, diferită de dragor sau altă mașină pentru executarea culoarelor.

Aceasta trebuie să ofere posibilitatea extragerii diferitelor tipuri de mine antiblindate pe suprafețe mari de teren și să fie protejată împotriva minelor antipersonal, care sunt de dimensiuni mici și, de asemenea, trebuie să ofere protecția echipajului care o deservește împotriva exploziilor accidentale.

În concluzie, în viitor activitatea de executare a culoarelor și deminarea în general trebuie transferată, în cea mai mare parte, în sarcina roboților, întrucât aceștia pot fi echipați cu mijloace de căutare și de extragere a minelor și cu soft-uri care să identifice caracteristicile mijloacelor explozive, iar personalul care asistă acești roboți vor fi permanent în siguranță.

INSTRUCȚIA GENIȘTILOR ÎN ARMONIE CU PROTECȚIA MEDIULUI

Locotenent-colonel Liviu BOSCAGINI

Mediul natural, ca orice sistem dinamic, se află într-o permanentă schimbare și evoluție, în funcție de perturbările naturale sau antropice. Abordarea pragmatică a problemelor legate de o politică a mediului, de conservare și protecție a valorilor naturale este determinată astăzi de valoarea limitată a resurselor naturale, de calitatea factorilor de mediu, precum și de imensele cantități de deșeuri industriale și menajere.

Modernizarea armatei, racordarea ei la cerințele compatibilității și interconectibilității cu structurarea sistemului de selecție și instruire, cu dotarea tehnică și materială, cu modalitățile de comandă, logistică, protecție socială ș.a., proprii armatelor moderne ale statelor membre NATO, include și problematica referitoare la protecția mediului înconjurător.

Organismul militar angajat în amplul proces de modernizare, în condițiile actualei structuri geopolitice, al trecerii la economia de piață, acordă o importanță deosebită problematicii protecției mediului.

Procesul de instrucție a armatei are adânci implicații asupra mediului înconjurător, producând de cele mai multe ori pagube incomensurabile și cu efecte în degradarea factorilor de mediu.

Desfășurarea activității de instrucție a forțelor, în trecut, fără minimum de respect față de protecția mediului, a produs efecte nebanuite, relevante fiind următoarele:

- ✓ degradarea solului prin folosirea mijloacelor tehnice în procesul de instrucție al forțelor;

- ✓ distrugerea zonelor cu vegetație bogată, a pădurilor și arealelor protejate din zonele de dislocare a obiectivelor militare;

- ✓ deteriorarea factorilor de mediu prin eliminarea unor mari cantități de deșeuri menajere (solide și lichide) în locuri neamenajate;

- ✓ degradarea calității apelor și solului prin deversarea de ape uzate pe sol, în apele de suprafață sau subterane;

- ✓ afectarea florei și faunei din zonele protejate pe timpul sau ca urmare a desfășurării exercițiilor și aplicațiilor militare.

În contextul efortului general pentru limitarea deteriorării solului, a calității mediului și din dorința de găsire a soluțiilor durabile și eficiente de refacere și conservare a mediului, armata și-a reorientat concepția cu privire la desfășurarea procesului de instrucție. Se poate aprecia că este posibilă organizarea și desfășurarea procesului de instrucție în deplină concordanță cu respectarea normelor de protecția mediului.

REVISTA ARMEI GENIU NR. 1/2018

Pentru protejarea mediului înconjurător pe timpul desfășurării procesului de instrucție în poligoanele unităților de geniu, trebuie luate măsuri pentru limitarea degradării factorilor de mediu pe terenul de instrucție și în poligoane. Aceste măsuri au drept scop protejarea diferitelor componente ale mediului.

Astfel, **protejarea vegetației** se face prin:

- ✓ protejarea vegetației sălbatice (flori, puieți, vegetație lemnoasă etc.) împotriva oricăror distrugerii;

- ✓ respectarea semnelor și indicatoarelor din cadrul rezervațiilor naturale și evitarea, pe cât posibil, a deplasărilor de forțe în aceste zone;

- ✓ evitarea tăierii crengilor sau copacilor, precum și distrugerii mugurilor, în scopul utilizării lor pentru camuflarea forțelor, echipamentului etc.;

- ✓ folosirea pentru mascare a completelor de mascare din dotarea forțelor;

- ✓ respectarea măsurilor de protecție a brazdelor de iarbă la executarea lucrărilor de amenajare genetică precum și redarea configurației inițiale a terenului la terminarea acestor lucrări.

Protejarea apelor de suprafață și subterane se realizează prin:

- ✓ interzicerea în toate situațiile a deversării sau împrăștierii substanțelor chimice periculoase, produselor petroliere sau toxice pe sol sau în apele de suprafață (curgătoare sau nu);

- ✓ interzicerea spălării autovehiculelor, blindatelor, recipientelor sau vaselor murdare de produse chimice, petroliere sau toxice în apele de suprafață, această activitate executându-se numai în locurile special amenajate, la stațiile de spălare;

- ✓ oprirea oricăror scăpări sau scurgeri;

- ✓ de substanțe poluante și curățarea zonei afectate prin decontaminare mecanică;

- ✓ interzicerea folosirii detergenților pentru spălarea autovehiculelor la rampele sau platformele amplasate în afara stațiilor de spălare;

- ✓ evitarea traversării pârâurilor, râurilor, lagunelor, șanțurilor sau canalelor cu apă dacă nu este absolut necesar;

- ✓ protejarea în mod deosebit a surselor, rezervoarelor și conductelor de apă potabilă, inclusiv împrejmuirea perimetrală conform instrucțiunilor/standardelor în vigoare;

- ✓ stabilirea distanței adecvate de protecție între sursele de apă și locul de dispunere a taberei sau de staționare a unităților (subunităților);
- ✓ prevenirea infiltrării apelor reziduale în apele subterane;
- ✓ interzicerea depozitării în albie sau pe malurile cursurilor de apă, lacurilor (bălților), pe plaje și faleza mărilor, pe baraje și diguri sau pe zonele de protecție a acestora, a materialelor și deșeurilor de orice natură;
- ✓ întreținerea corespunzătoare a cursurilor de apă în zonele de desfășurare a instrucției și aplicațiilor;
- ✓ interzicerea tăierilor, distrugerii arborilor, tufelor, semănăturilor perene și puieților, aflate pe malurile cursurilor de apă, pe timpul desfășurării instrucției sau aplicațiilor militare;
- ✓ încheierea de către unitățile militare a unor convenții/acorduri cu autoritățile locale de mediu și ale regiei apelor, pe timpul desfășurării instrucției sau aplicațiilor la cursurile de apă sau în apropierea acestora.

Protejarea solului necesită o deosebită atenție deoarece solul este un factor de mediu foarte sensibil și cu o mare importanță economico-ecologică. Principalele amenințări ale solului sunt eroziunile, irigațiile excesive, compactările intense etc.

Protejarea solului și subsolului de către forțe se poate realiza astfel:

✓ deplasarea forțelor se va face pe potecile, drumurile și șoselele existente, evitându-se efectuarea de noi trasee;

✓ deplasarea vehiculelor motorizate la locurile de instrucție se va face numai pe șosele sau drumuri pietruite, evitându-se deplasarea pe câmpuri, miriști sau terenuri agricole;

✓ în timpul deplasărilor pe vreme umedă se va evita deplasarea forțelor pe traseele mijloacelor de transport motorizate;

✓ este interzisă efectuarea de lucrări genistice în zonele de importanță istorică, arheologică sau în rezervațiile naturale;

✓ înainte de începerea lucrărilor de amenajări specifice, se va evalua impactul asupra mediului, diminuându-se cât mai mult efectele negative ale acestora;

✓ după terminarea instrucției și exercițiilor, lucrările genistice efectuate în acest scop se vor astupa, iar solul se va readuce la forma inițială (anterioară începerii lucrărilor).

Protejarea atmosferei pe timpul desfășurării procesului de instrucție a forțelor se face prin:

✓ reducerea emisiilor mijloacelor de transport, de propulsie, a generatoarelor electrice etc.;

✓ limitarea funcționării staționare a autovehiculelor, blindatelor și tehnicii din dotare, în scopul reducerii poluării fonice și cu gaze a atmosferei;

✓ reducerea poluării fonice prin limitarea zgomotului în manevrarea autovehiculelor, precum și păstrarea tehnicii de luptă în perfectă stare de funcționare;

- ✓ interzicerea arderii miriștilor, stufărișurilor sau a deșeurilor menajere, precum și a celor rezultate în urma procesului de instrucție;
- ✓ interzicerea cu desăvârșire a executării activităților/lucrărilor de distrugerii în apropierea rezervațiilor, parcurilor naturale și a obiectivelor declarate monumente ale naturii.

Complexitatea deosebită a acțiunilor desfășurate de militarii din arma geniu, precum și caracteristicile specifice ale tehnicii și materialelor folosite de către aceștia, atât pe timpul instrucției, cât și pe timpul acțiunilor reale (mijloace de săpat, mijloace explozive etc.), pot avea acțiuni nefaste asupra tuturor factorilor mediului înconjurător dacă nu se iau măsurile corespunzătoare pentru prevenirea efectelor

negative. Aceste măsuri trebuie să fie în conformitate cu prevederile legilor în vigoare privind organizarea activității de protecție a mediului în Ministerul Apărării Naționale.

Astfel, când se folosesc *mijloace fumigene* pe timpul desfășurării instrucției de specialitate, cât și pentru marcarea și camuflarea acțiunilor în desfășurarea instrucției generale și de specialitate, trebuie să se respecte următoarele reguli:

- ✓ instrucția se va desfășura numai în afara localităților, în poligoane și terenuri de instrucție, luându-se toate măsurile pentru preîntâmpinarea accidentelor de mediu;
- ✓ este interzisă folosirea mijloacelor fumigene în cazărmi, localități, în apropierea depozitelor de substanțe inflamabile și explozive;
- ✓ cenușa rezultată în urma folosirii mijloacelor fumigene de instrucție se va îngropa în pământ la 30-50 cm adâncime.

Pe timpul instrucției cu *muniție și substanțe explozive*, se impun următoarele măsuri:

- ✓ transportul muniției și a substanțelor nocive la locul de instrucție se face cu respectarea măsurilor de siguranță și de protecție;
- ✓ se vor folosi pe cât posibil simulatoare, astfel încât să fie redus efectul negativ asupra mediului pe timpul exercițiilor și antrenamentelor;
- ✓ locurile de depozitare a muniției vor fi amenajate și dotate cu mijloace de stins incendiile;
- ✓ la alegerea zonelor de desfășurare a instrucției și antrenamentului se va ține cont de condițiile geografice, geologice și biologice ale zonei pentru a preveni efectele negative ale utilizării muniției;
- ✓ terenurile care au fost distruse în urma folosirii muniției și explozivilor vor fi revitalizate și împădurite;
- ✓ antrenamentele se vor face pe diverse terenuri (prin rotație), la intervale de timp suficiente pentru refacerea zonelor afectate de folosirea muniției.

Pentru desfășurarea activităților de instrucție a forțelor în poligoane și terenurile de instrucție se folosesc diferite *mijloace tehnice*, iar prin folosirea lor se aduc prejudicii factorilor de mediu în zonele de desfășurare a acestor activități.

Pentru limitarea efectelor degradării factorilor de mediu prin folosirea tehnicii de luptă pe timpul desfășurării activității de instrucție, se impun următoarele măsuri:

- ✓ cunoașterea, de către toți militarii, a principalelor noțiuni cu privire la factorii de mediu, a măsurilor privind respectarea normelor de protecția mediului și de refacere a acestuia în caz de accident de mediu;

- ✓ instrucția se va desfășura în poligoane, terenuri sau tabere de instrucție ale armatei, evitându-se terenurile care aparțin persoanelor particulare, societăților de stat sau private;

- ✓ instrucția se poate desfășura și pe alte terenuri decât cele din patrimoniul Ministerului Apărării Naționale, în baza unor acorduri cu autoritățile locale de mediu, ale Regiei Apelor sau Regiei Romsilva, cu respectarea legislației în vigoare;

- ✓ deplasarea forțelor la și de la locurile

de instrucție se va face cu mijloace de transport adecvate, evitându-se deteriorarea drumurilor sau a căilor de acces în poligoane;

- ✓ alimentarea cu combustibil a vehiculelor se face la stațiile de alimentare, iar dacă acest lucru nu este posibil, operațiunea se va face cu evitarea scurgerilor de combustibil pe sol;

- ✓ verificarea etanșeității rezervoarelor de carburanți-lubrifianți de la vehicule se va face permanent;

- ✓ la intrarea pe drumurile și șoselele naționale, vehiculele vor fi curățate de pământ și noroi;

- ✓ pe timpul deplasărilor, dacă există eventuale scurgeri de carburanți la mijloacele de transport, acestea se vor identifica, iar dacă reparațiile curente nu sunt posibile, se va evita împrăștierea combustibililor pe sol sau pe căile de comunicații prin scoaterea din circulație a mijloacelor respective;

- ✓ pe timpul staționării tehnicii se vor amplasa tăvi sub motoare/grupuri/punți motoare, astfel ca eventualele scurgeri să fie recuperate și să nu ajungă pe sol;

- ✓ se va evita instalarea parcurilor de reparații și întreținere în apropierea apelor, ținându-se sub control eventualele posibilități de poluare a modului;

- ✓ repararea defecțiunilor se va face pe cât este cu putință în locuri special amenajate, iar după terminarea activității, deșeurile rezultate vor fi sortate, colectate și depozitate în saci de plastic sau în containere;

- ✓ uleiurile și lubrifianții uzați se vor colecta în bidoane sau butoaie etanșe și se vor preda unităților specializate;

✓ spălarea autovehiculelor se va face după ce au fost șterse cu cârpe, lavete sau hârtie, folosindu-se apă fără detergent.

În sprijinul celor prezentate mai sus, aduc în atenție cel mai recent eveniment la care am participat anul trecut, desfășurat cu respectarea riguroasă a normelor de protecție a mediului. SABER GUARDIAN 2017 a fost un exercițiu de amploare derulat și pe teritoriul județului Vâlcea, la cursul de apă Olt, cu implicarea Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” și autorităților locale.

Instrucția în comun cu partenerii NATO a constituit și în acest domeniu un exemplu bun de urmat. În urma desfășurării exercițiului multinațional SABER GUARDIAN 2017, după camparea forțelor și tehnicii pe locurile, respectiv izlazarile de pe raza comunei Mihăești, au fost luate măsuri de curățire, nivelare a solului, terenului. De asemenea, la cursul de apă, pe malul Oltului, au fost executate toate lucrările/activitățile de aducere a terenului la starea inițială.

S-au încheiat contracte cu furnizori locali pentru amplasarea de containere și pubele de gunoi pentru toate tipurile de gunoaie și resturi menajere.

Au fost închiriate toaile ecologice, care au fost periodic igienizate de către firmele specializate care le-au pus la dispoziție.

Nu au fost folosite muniție și mijloace fumigene și incendiare decât la antrenamentul general și pe timpul desfășurării exercițiului în sine.

Desfășurarea procesului de instrucție în deplină concordanță cu respectarea normelor de protecție a mediului nu reprezintă un ansamblu de măsuri prestabilite, un impediment sau un prilej de ușurare a instrucției, ci reprezintă maniera modernă de abordare a relației instrucție-educație-protecția mediului.

STADIUL ACTUAL ȘI PERSPECTIVELE PROTEȚIEI MEDIULUI ÎN ARMATA ROMÂNĂ

Locotenent Ion-Florian DRĂGAN

În condițiile în care poluarea a devenit un pericol major pentru viața planetei, protecția mediului înconjurător capătă o importanță deosebită pentru întreaga omenire, problematica ei preocupând, în unele state, nu numai organisme specializate, ci și factori de răspundere din cadrul forțelor armate.

Militarii se implică din ce în ce mai mult, în mod constant și direct, în problematica protecției mediului, de preîntâmpinare a unor catastrofe ecologice și iau măsuri concrete de educare a propriului personal în vederea evitării poluării mediului de către tehnica de luptă și activitățile specifice armatei.

Avându-se în vedere dotarea tot mai complexă a forțelor armate cu armament și tehnică de luptă perfecționate, se au în vedere următoarele probleme:

- achiziționarea numai a materialelor militare care în exploatare nu prezintă riscuri pentru mediul înconjurător;
- modernizarea instalațiilor existente, prin extinderea tehnologiilor nepoluante;
- eliminarea reziduurilor periculoase;
- protecția personalului împotriva zgomotului și a radiațiilor electromagnetice și ionizante.

În viziunea armatelor moderne, starea mediului înconjurător trebuie astfel menținută și întreținută încât:

- să fie reduse și înlăturate prejudiciile care pot fi aduse naturii;
- să fie prevenite efectele negative asupra oamenilor și a mediului;
- să fie reduse la minim riscurile pentru oameni, animale și plante, pentru natură, pentru aer apă, pământ și pentru bunurile materiale.

În acest scop, măsurile întreprinse (organizatorice, tehnico-materiale, educative și coercitive) urmăresc asigurarea funcționalității sistemului militar de protecția mediului, ele fiind dimensionate ierarhic, controlate și analizate periodic.

Politica de mediu a Ministerului Apărării Naționale se constituie în mod obligatoriu ca parte integrantă a strategiei naționale în domeniu și reprezintă, în esență, *principiile, direcțiile și obiectivele* activităților din armată menite să conducă la o dezvoltare durabilă în condițiile pregătirii integrării euroatlantice a României.

În acest sens, prin politica sa de protecție a mediului, Ministerul Apărării Naționale trebuie să răspundă sarcinilor pe plan național, cerințelor rezultate din convențiile internaționale și din crearea condițiilor de interoperabilitate din punct de vedere al protejării mediului.

Principiile generale care stau la baza politicii de mediu în Ministerul Apărării Naționale sunt:

1. Conservarea și îmbunătățirea condițiilor de sănătate ale personalului armatei prin:

- acțiuni de reducere a gradului de poluare din toate unitățile și formațiunile militare;

- corectarea impactului negativ produs asupra factorilor de mediu de către activitățile tehnico-productive;

- retehnologizarea treptată a tuturor sectoarelor de activitate ce impun aceasta (tehnico-productive, logistice, de instrucție etc.)

2. Dezvoltarea durabilă, care presupune:

- redresarea și menținerea calității factorilor de mediu pe timpul desfășurării activităților militare, atât în zonele de responsabilitate ale armatei, cât și în apropierea comunităților umane;

- conservarea valorilor culturale și spirituale din domeniul militar, precum și dezvoltarea capacității de creație a personalului armatei.

3. Evitarea poluării prin măsuri preventive;

4. Conservarea biodiversității prin:

- redimensionarea zonelor de antrenament și de instrucție;
- menținerea și protejarea ecosistemelor cu valoare deosebită din aceste zone;
- participarea la acțiunile de conservare a biodiversității în colaborare cu alte organisme guvernamentale și neguvernamentale de mediu.

5. Principiul *poluatorul plătește*, care presupune:

- schimbarea mentalității militarilor cu privire la poluare și la efectele acesteia, ca fenomen de neacceptat;

- costurile redresării ecologice trebuie suportate de către poluator.

6. Stimularea activității de educație ecologică a militarilor.

Preocupări pe linia protecției mediului în unele armate moderne

În general, în armatele moderne, una din preocupările majore a constituit-o realizarea cadrului organizatoric care să permită abordarea în mod pragmatic, pe baze științifice și soluționarea eficientă și operativă a problemelor de protecția mediului. În acest sens, s-au întreprins măsuri pentru:

- implicarea la cel mai înalt nivel a organismului militar în soluționarea problemelor privind protecția mediului;

- instituirea la nivel central a unor organisme cu atribuții pe linia protecției mediului, precum și a unor funcții la nivelul statelor majore ale armatelor și ale categoriilor de forțe armate;

- creșterea responsabilității comandanților de pe toate treptele ierarhice pe linia protecției mediului;

- elaborarea unor reglementări pe domenii de activitate și categorii de arme pentru aplicarea cu strictețe în domeniul militar a actelor normative existente pe plan național pe linia protecției mediului.

Exemple revelatoare în acest sens:

1. În cadrul armatei **franceze**, deși nu există un organ central specializat care să se ocupe de problematica mediului înconjurător, la nivelul statelor majore ale armatelor, atribuțiile în acest domeniu sunt îndeplinite, prin cumul, de către un ofițer, care urmărește adaptarea regulamentelor militare la noile legi apărute în domeniul protecției mediului înconjurător, aplicarea legislației mediului de către organismul militar în activitatea curentă și pe timpul aplicațiilor, precum și reprezentarea ministerului apărării în situațiile de conflict juridic cu alte ministere, organe locale și asociații implicate în domeniul protecției mediului.

2. În forțele armate *spaniole*, printr-o directivă a ministrului apărării naționale, au fost stabilite responsabilitățile acestui minister pe linia protecției mediului, iar începând cu 2 februarie 1992 a luat ființă „Comisia pentru protecția ambiantă”, subordonată secretarului de stat al apărării și care are ca principale atribuții: întocmirea planului de acțiune pentru protecția mediului ambiant; supravegherea din punct de vedere al protecției mediului a activității desfășurate de către navele și aeronavele proprii; protecția a 150.000 ha din teritoriul național, aflat în responsabilitatea ministerului apărării și consolidarea educației personalului armatei în domeniul protecției mediului.

3. În cadrul forțelor armate *americane* există organe cu responsabilități de protecția mediului, atât la nivelul Departamentului Apărării, cât și la și categoriile de forțe armate, care sunt conduse de către un locțiitor al asistentului secretarului apărării, respectiv de către locțiitori ai secretarilor categoriilor de forțe armate, organisme care coordonează activitatea de reducere a acțiunilor nocive asupra mediului, potrivit planurilor anuale de prevenire a poluării.

4. În forțele armate *germane* există o susținută preocupare în domeniu:

- constituția și legea serviciului militar prevăd pe această linie responsabilități și obligații pentru întreg organismul militar, de la soldat la general și de la subunitate la mare unitate;

- coordonarea acestei activități este asigurată de către însărcinatul pentru probleme ale mediului – element organizatoric central din cadrul ministerului federal al apărării – împreună cu organizația pentru apărarea mediului a forțelor armate germane;

- personalul de conducere din armată, indiferent de aria sa de responsabilitate, are atribuții și răspunderi precise pe linia protecției mediului.

5. În *Elveția*, în cadrul Administrației federale, departamentul militar a emis la 1 iulie 1992 un ordin privind protecția mediului, intitulat „Ordin privind aplicarea legislației de protecția mediului și manipularea substanțelor periculoase în administrația militară și în armată”.

Acest ordin reglementează aplicarea prevederilor legale privind protecția mediului, apelor și pădurilor, a naturii, a peisajelor, privind vânătoria și pescuitul, potecile și traseele turistice, precum și manipularea otrăvurilor și a altor substanțe periculoase în cadrul Departamentului militar al Confederației Elvețiene și al armatei. Pentru a se asigura aducerea la îndeplinire a ordinului, în cadrul departamentului a fost creată o organizație specială, secția „Teritoriu și mediu”, iar în cadrul Secretariatului general al departamentului au fost încadrați experți în protecția mediului în toate grupele, serviciile federale și întreprinderile dependente, care veghează la respectarea prevederilor legale.

În *toate armatele moderne*, anual se emit directive conținând analiza impactului de mediu asupra sistemului de apărare, prin care se stabilesc principalele direcții de acțiune pe această linie, un accent deosebit punându-se pe achiziționarea pentru înzestrare numai a materialelor militare cu grad redus de nocivitate asupra mediului. O parte din eforturi sunt direcționate spre identificarea materialelor riscante din punct de vedere al protecției mediului, care trebuie evitate printr-un control riguros al acestora. În același scop, se desfășoară un proces îndelungat și permanent de revedere a specificațiilor și standardelor militare, pentru eliminarea sau reducerea folosirii materialelor riscante sau ale altor substanțe nocive, îndeosebi a celor plastice.

Activitățile de protecția mediului în armatele moderne se desfășoară printr-o strânsă colaborare cu organele civile guvernamentale și teritoriale, realizându-se un schimb util și eficient de informații, precum și implicarea efectivă a unităților militare în rezolvarea unor situații deosebite (incendii, inundații, cutremure, uragane, coliziuni sau eșuări de tancuri petroliere etc.). În același timp, acestea se preocupă de promovarea măsurilor de reducere a zgomotului și a emisiilor de substanțe nocive, atât prin re tehnologizare, cât și prin realizarea unor simulatoare auto, de tragere și de luptă. Astfel:

a) în cadrul forțelor terestre germane:

- prin exploatarea unui centru de simulare pentru instruirea mecanicilor-conducători de tancuri-școală, anual se „parcurg” pe simulator circa 115.000 km de teren, asigurându-se astfel o reducere cu circa 66% a numărului de motokilometri parcurși, implicat a poluării;

- prin întrebuințarea filtrelor de funingine și a amortizoarelor de zgomot aflate în prezent în testare, se scontează pe reducerea cu 90% a eșapării particulelor de funingine aflate în gazele de ardere și reducerea emisiilor de zgomot cu circa 50%;

b) în armata S.U.A., Departamentul Logistic al Armatei a obținut în anul 1990, o reducere cu 40% a deșeurilor periculoase prin înlocuirea cu apă de înaltă presiune a degresării și curățirii autovehiculelor în bazine cu triclorețan, iar prin aplicarea unui tratament electrogalvanic s-a realizat o reducere cu 99% a cadmiului și cianidelor deversate în apele reziduale;

c) în armata elvețiană, în anul 1991 s-au economisit 3,9 milioane litri carburanți (o reducere de 13% față de repartitia inițială) în condițiile în care partea armatei, în consumul total de carburanți al Elveției a scăzut la circa 4‰. Alte acțiuni se referă la curățarea poligoanelor de tragere și de instrucție și colectarea deșeurilor, descoperirea și distrugerea proiectilelor neexplodate, demontarea și reciclarea muniției vechi, asanarea unor suprafețe de sol poluate.

Ca element de noutate, specialiștii din Departamentul militar consideră necesară materializarea unui cadastru al suprafețelor, care să cuprindă depozitele vechi dezafectate, teritoriile unor fabrici de muniții, benzinăriile și punctele de transfer al încărcăturilor periculoase, poligoanele de tragere, apreciindu-se că 10% din suprafețele care prezintă probleme conțin cu adevărat substanțe poluante vechi, iar dintre acestea circa 10% trebuie să fie asanate.

Se observă, așadar, o tot mai pregnantă tendință a forțelor armate de a se implica, prin toate mijloacele de care dispun, în acțiunea de menținere a calității mediului în limitele admise de standardele internaționale și de prevenire a unor catastrofe ecologice.

ISTORICUL BRIGĂZII 10 GENIU „DUNĂREA DE JOS”

Plutonier adjutant principal Stelică MOCANU

La 1 iunie 2002, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.S. 45 din 23 aprilie 2002, a luat ființă Brigada 10 Geniu, în subordinea Corpului 10 Armată Teritorial.

În cursul aceleiași luni s-a definitivat organizarea structurală și au fost luate în subordine Batalionul 96 Geniu, Batalionul 3 Geniu, Batalionul 72 Treceeri, Batalionul Nave Treceeri Fluviale, Cercul Militar Brăila, Muzica militară, Căminul militar și Comenduirea de garnizoană Brăila.

Primul comandant al Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos” a fost general de brigadă David Alexandru, căruia i-a urmat de la 1 august 2005 până la 16 decembrie 2009, general de brigadă dr. Tofan Mihai. În perioada 16 decembrie 2009 - 12 ianuarie 2011, comandantul Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos” a fost generalul de brigadă Ioniță Ariton, urmat până în decembrie 2013 de general de brigadă dr. Vladu Mircea. În perioada 2013 - 2017, comandantul Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos” a fost general de brigadă dr. Soare Gheorghe. În prezent, cea mai mare unitate de geniu din Armata României este condusă de colonel Ionescu Vasile.

În cadrul procesului complex de restructurare și transformare a armatei, începând cu 22 aprilie 2003, Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” a trecut în subordinea Corpului 1 Armată Teritorial „General Ioan Culcer”, iar începând cu 1 iulie 2010, Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” este subordonată nemijlocit Statului Major al Forțelor Terestre.

Aplicațiile și exercițiile organizate și conduse de eșaloanele superioare au fost tot atâtea prilejuri de a proba calitatea personalului și viabilitatea soluțiilor adoptate, demonstrate prin calificativele foarte bune cu care au fost apreciate structurile participante. Comandamentul Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos” a planificat, a condus și a executat selecția, instruirea și evaluarea personalului pentru îndeplinirea misiunilor de sprijin genistic a forțelor militare aliate în teatrele de operații din Balcani, Irak și Afganistan. Participarea geniștilor la misiunile de reconstrucție postconflict în fosta Republică a Iugoslaviei s-a realizat cu efective ale brigăzii, iar pentru profesionalismul demonstrat, drapelul de luptă al Batalionului 96 Geniu a fost decorat, la 19 martie 2004, cu Ordinul „Virtutea Militară în gradul de Cavaler cu însemne pentru militari” .

Misiunile planificate de comandamentul brigăzii au sporit în volum, intensitate și desfășurare spațială, prin punerea în aplicare a Hotărârii Parlamentului României nr. 2 din 12 februarie 2003, care a legiferat participarea României în cadrul Coaliției

Multinaționale de Stabilitate din Irak, cu un detașament de geniu. În această perioadă, geniștii Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos” au executat în teatrul de operații Irak misiuni specifice în sprijinul forțelor Coaliției, misiuni care s-au concretizat în amenajarea, întreținerea și menținerea viabilității căilor de comunicații rutiere, amenajarea genistică a bazelor militare, lucrări genistice pentru protecția personalului, amenajarea platformelor pentru elicoptere, amenajarea platformelor pentru cazarea personalului, precum și cercetarea cursurilor de apă și inspecții la podurile de pe comunicațiile rutiere.

Colaborarea foarte bună a militarilor care au format detașamentele de geniu din Irak cu camarazi din alte armate este demonstrată și de aprecierile formulate la adresa geniștilor români, materializate pentru fiecare detașament participant la misiune prin acordarea „Medaliei Diviziei Multinaționale Centru-Sud” și prin recompensarea unui număr semnificativ de militari cu ordine și medalii militare, românești și străine.

În doar 16 ani de existență, Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” a executat o gamă variată de misiuni specifice de sprijin genistic în teatrele de operații externe din Bosnia-Herțegovina, Irak și Afganistan, demonstrând că nivelul instruirii geniștilor români este la același standard cu al partenerilor noștri din alte armate aliate. Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” este angrenată în implementarea acordurilor internaționale și inițiativelor regionale cu specific de geniu și participă în mod constant la exercițiile multinaționale desfășurate cu state membre NATO sau state partenere, asigurând expertiză de specialitate, tehnică și efective.

Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” a condus Exercițiul Multinațional „TISA 2011”, reușind integrarea militarilor români, sârbi și maghiari într-o structură

multinațională de valoare batalion de geniu și armonizarea procedurilor de acțiune pentru acordarea de sprijin calificat autorităților publice, în vederea gestionării situațiilor de urgență generate de inundații catastrofale. Importanța acestei structuri în cadrul strategiei de intervenție în situații de urgență generate de inundații a

fost evidențiată de reprezentanții autorităților publice locale, de oficialii militari români, sârbi, maghiari și americani participanți la exercițiu.

Experiența dobândită a permis ca brigada să conducă în anul 2011, la Pozega, în Croația, exercițiul „IEL MILU 2011” cu Unitatea Multinațională Logistică Integrată cu specific de Geniu pentru Infrastructură de Logistică, o structură de nivel companie. În noiembrie 2016, în poligonul de instrucție Vărsătura și în poligonul de instrucție Smârdan, geniștii Brigăzii 10 alături de partenerii din cadrul inițiativei regionale au făcut dovada profesionalismului prin desfășurarea exercițiului multinațional „IEL-MILU ROU 16”.

Începând cu anul 2015, Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos”, sprijinită cu personal și tehnică, desfășoară exercițiul anual „Resolute Castle”, în comun cu USAREUR și Garda Națională a Statului Alabama, în cadrul Centrului de Instruire pentru Luptă al Forțelor Terestre din Cincu. Exercițiul are ca scop creșterea nivelului de pregătire a militarilor geniști, creșterea interoperabilității dintre structurile de geniu ale Armatei SUA și structurile de geniu din Forțele Terestre, precum și îmbunătățirea infrastructurii pentru instrucție.

Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” a participat în anul 2017 la exercițiul multinațional „SABER GUARDIAN 17”, planificat de USAREUR, desfășurat în România, Ungaria și Bulgaria, având ca scop promovarea stabilității și securității în regiunea Mării Negre, întărirea parteneriatului și a încrederii reciproce între USAREUR, forțele armate ale României, Bulgariei, Ungariei și cele ale națiunilor partenere.

Pornind de la una din misiunile de bază, intervenția în situații de urgențe civile, Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” a acționat cu efectivele și tehnica din înzestrare, a coordonat acțiunile unităților militare din garnizoana Brăila, în sprijinul autorităților locale și al populației civile pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în ultimii ani.

Precipitațiile abundente din vara anului 2010 au generat pagube importante locuitorilor și au afectat infrastructura în zona de nord a țării, fapt care a impus o reacție imediată pentru planificarea și executarea unei noi misiuni de sprijin a autorităților publice locale. Executată cu efective din Batalionul 72 Geniu „Matei Basarab”, acțiunea s-a concretizat în deplasarea tehnicii pe o distanță de 450 de km, amenajarea și deservirea unui punct de trecere pe pod de pontoane peste râul Suceava în dreptul localității Dornești, județul Suceava, trecere care a menținut viabilitatea unei importante căi de comunicație rutieră din nordul țării, Rădăuți-Siret în perioada iulie-noiembrie 2010.

Fenomenele meteorologice extreme din luna februarie 2016, cu precipitații bogate, viscol puternic și temperaturi scăzute, au generat blocarea căilor de comunicație și a unui număr impresionant de localități, iar Brigada 10 Geniu a fost din nou în prima linie, acționând de această dată pentru salvarea persoanelor surprinse de viscol pe drumurile publice și în gospodăriile din localitățile afectate de pe raza județului Brăila.

Cu sprijinul autorităților publice locale, susținerea Statului Major al Forțelor Terestre și al Serviciului Muzicilor Militare, Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” a organizat „Festivalul Internațional al Muzicilor Militare” în anii 2002, 2004, 2006, 2008, 2010, 2012, 2013, 2015 și 2017, manifestare care, prin calitatea actului artistic, și-a câștigat un binemeritat loc în calendarul evenimentelor culturale naționale și brăilene.

La 16 ani de la înființare, Brigada 10 Geniu „Dunărea de Jos” se prezintă ca una din structurile de elită a armatei României, cu o poziție apreciată și bine definită în cadrul comunității locale, cu o bogată tradiție și experiență dobândite în misiuni externe și pe teritoriul național, cu personal bine instruit și motivat pentru a acționa cu toată priceperea și dăruirea la realizarea obiectivelor viitoare.

TRUPELE DE PONTONIERI, LA CEAS ANIVERSAR

Plutonier Ionuț CHIȚOIU

La 25 februarie 2018 se împlinesc 152 de ani de la înființarea primei companii de pontonieri, astfel că militarii Batalionului 72 Geniu aduc un pios omagiu înaintașilor, cei care au pus datoria față de țară mai presus de orice. De la romani până în prezent, militarii geniști s-au bucurat de un binemeritat respect în toate armatele lumii.

Istoria pontonierilor din arma geniu începe odată cu procesul de modernizare a armatei Principatelor Unite Române, când la data de 25 februarie 1866 se înființează prima Companie de Pontonieri condusă de căpitan Anton Berindei, cartiruită în cazarma Sfântul Gheorghe la București.

În timpul Războiului de Independență, 1877-1878, militarii Companiei Pontonieri au întins poduri peste Olt și Dunăre, iar la sfârșitul războiului au fost omagiați de conducerea statului român cu decorațiile „Crucea Trecerii Dunării” și „Medalia Apărătorilor Independenței”.

În 1878, Compania Pontonieri se dislocă la Brăila, în cazarma Carantinei, iar în 1886 ajunge în actuala cazarmă și se transformă în primul batalion de pontonieri sub comanda maiorului Petru Oteteleșteanu.

După Primul Război Mondial (1916-1918), când militarii Batalionului de Pontonieri au executat misiuni de treceri a fluviului Dunărea, diferite lucrări de geniu și au participat la bătăliile Brașovului, Sibiului și cele de pe Valea Jiului, în anul 1919, Batalionul Pontonieri se transformă în Regimentul Pontonieri.

În perioada 1941-1945, Regimentul Pontonieri a dus acțiuni de luptă specifice forțării râurilor Prut și Nistru, dar și a fluviului Dunărea, iar la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, odată cu reorganizarea Armatei Române redevine Batalion de Pontonieri, până în anul 1951.

Din anul 1951, Batalionul Pontonieri transformat în Regimentul 1 Pontonieri, ulterior în Regimentul 118 Pontonieri, iar începând cu 1959 până în iunie 2002 în Regimentul 72 Pontonieri, a scris istorie în localități precum Gura Văii (Porțile de Fier), Giurgeni-Vadu Oii, Bordușani. Prin restructurarea Regimentului 72 Pontonieri și Batalionului 550 Geniu s-a înființat Batalionul 72 Treceți.

După o succesiune de reorganizări, din anul 2015, batalionul primește denumirea de Batalionul 72 Geniu „General Constantin Savu”, în semn de apreciere pentru aportul avut de către acesta în dezvoltarea tehnicii de geniu și aici fac referire la parcul de pontoane PR-71, singurul din lume ce permite trei benzi de circulație simultane.

Sigur, nu am reușit să cuprind decât o parte din faptele de arme scrise de pontonierii din această unitate de-a lungul timpului.

Lista ar putea continua cu repere ca Exercițiul NATO de la Gropeni 2003, Roznov 2006, Dornești 2010, Bordușani 2017 și foarte multe misiuni în situații de urgență când, încă o dată, valoarea acestei unități a fost reconfirmată de militarii ce-i servesc sub stindard.

La ora actuală, batalionul se află în plin proces de adaptare, valorificând la maxim resursele aflate la dispoziție pentru îndeplinirea misiunilor încredințate, atât pe plan național, cât și internațional.

La mulți ani, pontonieri!
La mulți ani, Batalionul 72 Geniu „GENERAL CONSTANTIN SAVU”!

BIBLIOGRAFIE:

1. www.bg10ge.forter.ro;
2. Colonel (rz.) Petre Zaharia, Colonel (rz.) Emanoil Ene, Colonel (rz.) Florea Plavov, *Istoria Armei Geniu din Armata Română*, București, 1995.

BATALIONUL 53 GENIU „SCORILO” LA CEAS ANIVERSAR

✍ **Maior Dumitru VLADU**

✍ **Personal civil contractual Alina PANAINTE**

În anul Centenarului Marii Uniri, Batalionul 53 Geniu „Scorilo” sărbătorește, la 1 aprilie, 110 ani de tradiții militare desăvârșite prin jertfe de luptă în timpul celor două conflagrații mondiale și prin aportul la realizarea unora dintre cele mai importante lucrări de infrastructură din România.

Batalionul 53 Geniu „Scorilo” s-a înființat în garnizoana Deva în data de 1 mai 2007, prin transformarea Brigăzii 4 Geniu Teritorială, fiind continuatorul tradițiilor Batalionului 1 Pionieri (înființat la 1 aprilie 1908).

La 1 aprilie 1908, Batalionul 1 Pionieri, comandat de maiorul Nicolae Mihăiescu, a intrat în compunerea Corpului 1 Armată, cu dislocare în garnizoana Craiova. Înființarea noii unități de geniu a fost determinată de revenirea Transilvaniei la patria-mamă.

Potrivit planurilor de mobilizare, în baza Înaltului Decret nr. 2784 din 14 august 1916, Batalionul 1 Pionieri a participat, începând cu 15 august 1916, la acțiunile desfășurate de Armata Română în Războiul pentru Reîntregire Națională.

În anul 1917, însoțind trupele Diviziei 1 Infanterie, Batalionul 1 Pionieri divizionar a îndeplinit multiple misiuni specifice sprijinului genistic, pe timpul pregătirii și desfășurării bătăliilor de la Mărăști și Oituz (aprilie - august 1917), precum și al operațiilor ulterioare de pe frontul din Moldova (august 1917 - februarie 1918), până la încheierea păcii.

În contextul decretării celei de-a doua mobilizări a Armatei Române, în baza Înaltului Decret nr. 3179/27 aprilie 1918, Batalionul 1 Pionieri a fost angajat cu misiuni specifice pe timpul operațiilor desfășurate în Bucovina (aprilie - mai 1919), Pocuția (mai - iunie 1919), Transilvania și Ungaria (iunie - noiembrie 1919).

Începând cu 1 aprilie 1922, potrivit Înaltului Decret nr. 2255 din 14 mai 1922 publicat în Monitorul Oficial nr. 32 din 16 mai 1922, Batalioanele 1, 2 și 11 Pionieri aparținând Corpului 1 Armată, au fost întrunite în cadrul Regimentului 1 Pionieri, sub comanda provizorie a lt.col. Rudolf Weissmahr. Regimentul menține dislocarea în garnizoana Craiova.

După constituire, subunitățile Regimentului 1 Pionieri sunt folosite pentru diverse lucrări, pentru refacerea unor obiective distruse de război.

În vara anului 1926, un detașament de 100 militari lucrează la restabilirea comunicațiilor distruse de ploi în zona orașului Băilești. De asemenea, un alt detașament este întrebuințat pentru lucrări de canalizare a orașului Corabia, Regimentul contribuie în fiecare an cu o echipă de militari specialiști la întreținerea, repararea și construcția liniilor P.T.T. din regionala Craiova.

În Campania de Est, regimentul a mobilizat și trimis pe front 6 batalioane de pionieri, 2 batalioane de drumuri și o companie forestieră. Din jurnalele de operații reiese că toate misiunile ce li s-au încredințat de către comandanții marilor unități în subordinea cărora acționau (Armata a 4-a, Corpul 1 Armată), au fost îndeplinite exemplar, cu un înalt simț al datoriei ostășești, cu profesionalism și spirit combativ.

În Campania din Vest, subunitățile regimentului au fost date ca întărire, astfel: Batalionul 30 Pionieri la Armata a 4-a, iar Diviziilor 2, 3, 11 și 31 infanterie le-a fost dată câte o companie de pionieri. Compania forestieră a acționat la punctul de comandă al Armatei a 4-a.

Pentru modul de acțiune pe front cadrele și ostașii au fost citați prin ordine de zi, distinși cu medalii și decorații.

Imediat după război are loc o perioadă de completare și refacere, precum și două redислоcări. Din 1948, regimentul își schimbă garnizoana de reședință în orașul Lugoj, iar în anul 1951, regimentul se mută la Deva.

Aici, la Deva, timp de 67 de ani începe o nouă vârstă a unității, în care misiunile de instrucție se îmbină cu cele din economia națională. Tot în această perioadă, numele de botez se modifică de mai multe ori. Prima dată în decembrie 1951, când este denumit Regimentul 169 Pionieri, apoi în aprilie 1969, când devine Regimentul 54 Geniu, iar la 22 mai 1992 i se acordă denumirea de Regimentul 54 Geniu „Sarmizegetusa”.

În perioada 1995-2002, militari din cadrul regimentului au participat la misiuni sub egida ONU, UE și NATO în teatrele de operații din Irak, Angola și Bosnia și Herțegovina.

În anul 2002, la 01 iulie, ia ființă Brigada 4 Geniu Teritorială, prin transformarea Regimentului 54 Geniu „Sarmizegetusa”, fiind în subordinea Corpului 4 Armată Teritorială.

În cadrul detașamentelor pentru misiuni externe, între anii 2003-2007 participă și militari din cadrul Brigăzii 4 Geniu Teritoriale în teatrele de operații din Kosovo, Bosnia și Herțegovina, Irak și Afganistan.

În perioada 1 martie - 31 mai 2007, Brigada 4 Geniu Teritorială a intrat în procedura de desființare și transformare, iar începând cu data de 1 mai 2007 se transformă în Batalionul 53 Geniu cu dislocare în garnizoana Deva, în subordinea Comandamentului Corpului 4 Armată Teritorială „Mareșal Constantin Prezan”.

În baza „Planului cadru pentru continuarea procesului de restructurare și modernizare a Armatei României”, începând cu data de 25 noiembrie 2009, Batalionul 53 Geniu a fost trecut în subordinea Brigăzii 18 Infanterie „Banat”, pentru ca, începând cu data de 01 iulie 2010, să revină în subordinea Diviziei 4 Infanterie „Gemina”.

Militari din Batalionul 53 Geniu au participat și în perioada 2008-2017 în misiuni specifice din teatrul de operații din Afganistan, făcând parte din comandamentele multinaționale și din structurile luptătoare.

Începând cu data de 24 septembrie 2012, ministrul apărării naționale, la propunerea comisiei de heraldică și denumiri a Ministerului Apărării Naționale, a aprobat denumirea onorifică, însemnele și obiectele heraldice pentru Batalionul 53 Geniu „Scorilo”.

În baza Ordinului Șefului Statului Major al Forțelor Terestre, la 1 martie 2013 Drapelul de luptă al Batalionului 53 Geniu „Scorilo” a fost decorat cu

REVISTA ARMEI GENIU NR. 1/2018

„Emblema de onoare a Forțelor Terestre” pentru îndeplinirea ireproșabilă a misiunilor încredințate și obținerea de rezultate deosebite în procesul instruirii.

Din lunga și frumoasă perioadă de existență, garnizoana Deva merită acum, în zi aniversară, să consemnăm câteva fapte ce onorează pe cei ce au slujit sub drapelul de luptă al unității. În anul 1962, geniștii deveni au participat la înlăturarea efectelor inundațiilor din zona Chișineu - Criș, județul Arad. După 4 martie 1977, geniștii deveni sunt prezenți în Capitală, pentru înlăturarea efectelor cutremurului, salvând zeci de vieți omenești.

Participarea la construcții industriale și hidrotehnice, precum combinatele de la Brazi și Turnu Măgurele, hidrocentralele Bicz și Lotru, constituie alte momente importante din viața regimentului.

Între anii 1970 – 1974, efective ale batalionului sunt prezente și depun eforturi susținute în construirea Transfăgărășanului, iar în perioada 1982 - 1983 participă cu un detașament de 150 militari la lucrările speciale de dezafectare a unor poduri folosind explozivul în zona de construcție a canalului Dunăre - Marea Neagră.

În cronica celor 110 de ani de existență ai batalionului, din care 67 de ani în Deva, găsim consemnate fapte petrecute în județul Hunedoara. În anii 1970 și 1975, geniștii deveni sunt prezenți pe frontul apelor, datorat marilor inundații. Acționează la Deva, Ilia și alte localități, salvând bunuri și vieți omenești. În decursul anilor au executat drumuri și poduri în județul nostru, au participat la lucrări de minerit și la săpături pe șantierele arheologice. Merită menționate cele două intervenții ale geniștilor deveni în urma unor calamități naturale cu urmări tragice: surparea de steril de la Certej - 1971 și alunecarea de teren din zona barajului Rîu Mare - Retezat - 1999.

Activitățile de instruire în cadrul batalionului au vizat permanent pregătirea pentru îndeplinirea misiunilor de sprijin genistic și pentru participarea militarilor la misiunile din teatrele de operații. Astfel, activitatea militarilor din cadrul batalionului a fost concretizată în amenajarea poligoanelor și cazărmilor din subordinea SMFT (Cincu,

Dud-Tauț, Felnac, Someșeni, Bistrița, Alba-Iulia, Odorheiul Secuiesc etc.) și participarea la exerciții internaționale (*Tisa – 2009-2011, Someș 15, Resolute Castle 15, Resolute Castle 16*).

De mare importanță sunt și misiunile executate de cadre ale batalionului în Bosnia - Herțegovina, Kosovo, Irak, Afganistan, sau alte teatre de operații. Distincțiile și aprecierile pe care le-au primit în timpul acestor misiuni internaționale, demonstrează cu prisosință că geniștii din garnizoana Deva sunt la fel de buni ca și cei din armatele țărilor membre NATO.

Acum, la ceas de sărbătoare, cinștim memoria eroilor geniști căzuți la datorie pentru reîntregirea neamului și prezentăm onorul pentru toți cei care, animați de spiritul românesc, au făcut posibilă aniversarea Centenarului.

**110 ANI DE ISTORIE A
BATALIONULUI 3 GENIU „GENERAL CONSTANTIN POENARU” –
SĂRBĂTORIȚI ÎN ANUL CENTENARULUI MARIÍ UNIRI**

✍ Plutonier adjutant Eduard Gabriel STAN

Motto: Suntem pregătiți să intervenim în orice situație!

Aniversarea a 110 ani de la înființarea Batalionului 3 Pionieri reprezintă pentru personalul Batalionului 3 Geniu un moment de mândrie, fiind unul dintre batalioanele de frunte ale armei geniu, o armă importantă pentru Armata României, cât și în contextul politico-militar actual, reprezentând un sprijin real pentru Organizația Tratatului Atlanticului de Nord și pentru Uniunea Europeană.

Astfel, militarii Batalionului 3 Geniu, continuatorii tradițiilor istorice ale Batalionului 3 Pionieri, au fost principalii „pionieri” ai misiunilor externe ale Armatei României încă de la debutul acțiunilor militare moderne, începând din anul 1990.

Urmași de cinste ai înfăptuitorilor Transfăgărășanului și canalului Dunăre - Marea Neagră, geniștii buzoieni au fost prezenți permanent în sprijinul autorităților civile locale și nu numai, au fost cei care au realizat podul peste râul Buzău în

anul 2005, pentru a asigura legătura dintre Moldova și Muntenia, obturată de inundațiile din același an, au reabilitat cazarma Cheia, au realizat podul pietonal din parcul Herăstrău, au reabilitat cazarma liceului militar din localitatea Breaza, au sprijinit și realizat lucrări de împrejmuire și parcări pentru structuri de informații din București și pentru

comandamentul Diviziei 2 Infanterie, au participat cu tehnică și personal la exercițiile și aplicațiile internaționale alături de partenerii NATO, pentru a asigura sprijinul de geniu, au fost permanent alături de populația civilă pe timpul înzăpezirilor, inundațiilor, precum și în alte activități de limitare a efectelor dezastrelor naturale.

Militarii batalionului dețin expertiza și experiența necesară pentru a executa orice tip de misiuni specifice, determinante în pregătirea acestora fiind misiunile executate în teatrele de operații din Irak - 1991, Somalia - „Spitalul militar de campanie” - 1992, Angola - Batalionul de Menținere a Păcii UNAVEM 3 ANROV - 1993, Bosnia Hertzegovina, în toate etapele de desfășurare a misiunilor internaționale

(IFOR, SFOR, EUFOR ALTHEEA) în cadrul detașamentului de geniu 1996 - 2005, precum și în comandamentele SFOR și EUFOR, Irak - Detașamentul de Geniu 2003-2007, Afganistan în cadrul misiunilor ISAF, ENDURING FREEDOM și RESOLUTE SUPPORT MISSION cu o subunitate de geniu, personal de comandament, CIMIC, OMLT, consiliere și asistență, precum și cu specialiști în cadrul batalioanelor de manevră. Rezultatele obținute sunt de excepție, fiind recunoscute la nivel internațional. Astfel că, astăzi, putem afirma cu mândrie că geniștii unității sunt demni continuatori ai tradițiilor istorice vechi de 110 ani ai Batalionului 3 Pionieri și, totodată, vrednici reprezentanți ai armei geniu.

Principala preocupare a militarilor unității o reprezintă ridicarea și menținerea nivelului înalt de profesionalism, de a fi în actualitate cu tot ce este nou și necesar în desfășurarea procesului de instrucție. Pregătirea acestora se execută mai ales practic, prin folosirea tehnicii și echipamentelor la instrucție, pe timpul desfășurării exercițiilor, aplicațiilor etc. Astfel, militarii unității sunt oricând pregătiți să intervină, să acorde sprijinul genistic necesar, fiind un element de bază în cadrul Forțelor Terestre, altfel spus nu contează data, anotimpul sau locația – „Noi suntem gata să intervenim în orice situație!”

Centenarul Marii Uniri reprezintă pentru militarii buzoieni o mândrie, un eveniment istoric de o însemnătate majoră a întregului proces istoric de unire a provinciilor românești la 1 decembrie 1918 și, concomitent cu această mare sărbătoare, împlinirea a 110 ani de tradiție militară a Batalionului 3 Geniu în același an este dublată de sărbătoarea prilejuită de acest ecou peste timp a istoriei geniștilor.

Principalele repere istorice ale Batalionului 3 Pionieri și continuatorului tradițiilor acestuia, respectiv Batalionul 3 Geniu, le menționăm cronologic, astfel:

✓ în cursul anului 1908, potrivit Legii de organizare a puterii armate din 29.03.1908, publicată în Monitorul Oastei nr. 15 din 2 aprilie 1908¹, arma geniu a fost restructurată în două ramuri:

a) pionieri - câte un batalion de pionieri pentru fiecare corp de armată și un batalion de pionieri pentru Cetatea București;

b) geniu, compus din:

- trupele de comunicații - un batalion de pontonieri, un batalion de căi ferate și câte o companie telegrafie alipită la fiecare batalion de pionieri al corpului de armată;

- serviciul geniu - toți ofițerii de geniu întrebuințați la nivelul ministerului, comandamentelor regionale și regiunilor fortificate.

¹ PSEM 1269, cadrele 117 și 118.

✓ în baza Înaltelor Decrete Regale nr. 917 din 28 martie 1908, respectiv 985 din 31 martie 1908, la 01 aprilie 1908², Regimentul 2 Geniu Focșani a fost divizat în două batalioane de pionieri (denumite Batalionul 3 și 4 Pionieri) și un batalion de pontonieri. **Batalionul 3 Pionieri** cu reședința în garnizoana Focșani, comandat de maior Lascăr Stoenescu, a intrat în compunerea Corpului 3 Armată;

✓ potrivit planurilor de mobilizare, în baza Înaltului Decret nr. 2784 din 14 august 1916, Batalionul 3 Pionieri a participat, începând cu 15 august 1916, la acțiunile desfășurate de Corpul 3 Armată în Războiul pentru Reîntregire Națională;

✓ la începutul anului 1917, ca urmare a situației dificile cu care se încheia campania din 1916, soldată cu retragerea generală în Moldova și stabilizarea frontului în Poarta Focșanilor, potrivit Ordinului Marelui Cartier General nr. 1062 din 27 decembrie 1916, Batalionul 3 Pionieri din Corpul 3 Armată, dislocat în raionul localității Bârlad, a constituit și operaționalizat, până la 10 martie 1917, trei batalioane de pionieri de tip divizionar (denumite Batalionul 5, 6 și 13 Pionieri) pentru diviziile de infanterie cu același număr, iar ulterior au îndeplinit multiple misiuni specifice sprijinului genistic, pe timpul pregătirii și desfășurării bătăliilor de la Mărăști și Oituz (aprilie - august 1917), precum și al operațiilor ulterioare de pe frontul din Moldova, până la încheierea păcii (august 1917 - februarie 1918);

✓ în urma semnării Păcii de la București, în baza Instrucțiunilor Speciale ale Marelui Cartier General nr. 2620 din 01 mai 1918 și a Ordinului Ministerial nr. 455 din 07 mai 1918, toate cele trei batalioane de pionieri de tip divizionar constituite de Batalionul 3 Pionieri din Corpul 3 Armată s-au regrupat la partea sedentară a acestuia, în raionul Bârlad, în vederea demobilizării și menținerii sub arme a efectivelor prevăzute la pace;

✓ la 01 iulie 1918, partea sedentară a Batalionului 3 Pionieri din Corpul 3 Armată s-a desființat, iar Batalioanele 5, 6 și 13 Pionieri divizionare, potrivit aprobării ministrului de război pe raportul șefului Marelui Stat Major nr. 5452 din 25 iunie 1918, s-au regrupat în cazarma fostului Batalion 3 Pionieri din garnizoana Focșani, iar în contextul decretării celei de-a doua mobilizări a Armatei Române, în baza Înaltului Decret nr. 3179 din 27 octombrie 1918, Batalioanele 5, 6, și 13 Pionieri au fost angajate cu misiuni specifice pe timpul operațiilor desfășurate în Bucovina (aprilie - mai 1919), Transilvania și Ungaria (iunie - noiembrie 1919);

✓ începând cu 01 aprilie 1922, potrivit Înaltului Decret nr. 2255 din 14 mai 1922 publicat în Monitorul Oastei nr. 24 din 15 mai 1922³, cele trei Batalioane Pionieri ale diviziilor Corpului 3 Armată au fost întrunite în cazarma din garnizoana Focșani, sub comanda lt.col. Dumitru Duca, în cadrul Regimentului 3 Pionieri;

✓ în perioada interbelică, Regimentul 3 Pionieri Focșani a parcurs mai multe etape de restructurare și reorganizare. În urma reorganizării teritoriale a armatei române conform „Legii pentru organizarea Armatei” din 24 iunie 1924, publicată în Monitorul Oastei nr. 134 din 12 iunie 1924, Regimentului 3 Pionieri a intrat în compunerea Corpului 5 Armată Brașov și, începând cu 01 ianuarie 1928, potrivit Ordinului Statului Major General, nr. 437/1927, a primit denumirea de Regimentului 5 Pionieri;

² PSEM 1267, cadrele 129 și 130; la 01 aprilie 1908, în Armata Română existau 2 Regimente de Geniu: Regimentul 1 Geniu cu sediul la București având în compunere 2 Batalioane de Pionieri și un Batalion Căi Ferate și Regimentul 2 Geniu cu sediul la Focșani, având în compunere 2 Batalioane de Pionieri și un Batalion Pontonieri;

³ PSEM 1293, cadrul 174 .

✓ pe parcursul celui de-al doilea război mondial, Regimentul 5 Pionieri a constituit și angajat, atât pe frontul antisovietic, cât și pe cel antihitlerist, un număr însemnat de unități, subunități și formațiuni de geniu și anume: Batalioanele 5, 6, 13, 25, 35, 54 și 81 Pionieri, 6 și 7 Drumuri, Companiile 21 și 81 Pionieri, 3 și 4 Cantonamente, Coloana 337 Transport etc., îndeplinindu-și în mod remarcabil și cu sacrificii considerabile misiunile de luptă primite;

✓ revenit de pe front, regimentul se regrupează în cazarma din Focșani. Ulterior, participă cu parte din efective la refacerea economiei naționale și înlăturarea urmărilor războiului, iar începând cu 01 iulie 1947, în contextul desființării corpurilor de armată și constituirii regiunilor militare, Regimentul 5 Pionieri a intrat în componerea Regiunii IV Militară Iași;

✓ în perioada 13 - 30 mai 1948, potrivit măsurilor de reorganizare generală a Armatei Române, în baza Ordinului Marelui Stat Major nr. 50331 din 3 mai 1948, Regimentul 5 Pionieri a fost dislocat din garnizoana Focșani în garnizoana Bacău, iar începând cu 1 decembrie 1951, potrivit Dispoziției M.F.A. nr. 00319530 din 27 noiembrie 1951, i s-a schimbat denumirea în Regimentul 159 Pionieri;

✓ la 1 iulie 1956, Regimentul 159 Pionieri a fost mutat în orașul Câmpina, iar la 1 iunie 1958, în contextul restructurării cadrului de pace și reorganizării Forțelor Armate, în baza Dispoziției M.F.A. nr. 0056 din 28 mai 1958, a fost desființat;

✓ la 1 iunie 1969, conform Hotărârii Consiliului de Miniștri nr. 2776 din 18 decembrie 1968 și Ordinului Ministrului Forțelor Armate nr. M.20 din 16 aprilie 1969, a fost reînființat Regimentul 3 Geniu cu reședința în Buzău, în subordinea nemijlocită a Armatei a 2-a, iar la 1 iunie 1994, în baza ordinului șefului Marelui Stat Major nr. S/B.M.G.-1 din 20 mai 1994, i s-a acordat denumirea onorifică „General Constantin Poenaru”;

✓ începând cu 1 iulie 2002, în baza Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare al Țării nr. S.27 din 5 aprilie 2002 și a Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.S.45 din 23 aprilie 2002, Regimentul 3 Geniu „Gl. Constantin Poenaru” și-a încetat activitatea, iar din efectivele acestuia a fost constituit Batalionul 3 Geniu, inițial în subordinea Corpului 10 Armată Teritorial Iași, iar din data de 1 iunie 2002, a Brigăzii 10 Geniu Brăila;

✓ la 1 iunie 2005, Batalionul 3 Geniu a fost reorganizat sub denumirea de Batalionul 3 Construcții (Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.S. 179 din 14 decembrie 2004), iar începând cu 1 iunie 2008, a redevenit Batalionul 3 Geniu (Ordinul Statului Major al Forțelor Terestre nr. B/S-764 din 16 mai 2008);

✓ în baza Hotărârii C.S.A.T. nr. S.44 din 31 martie 2010, începând cu 7 iunie 2010, Batalionul 3 Geniu „General Constantin Poenaru” Buzău a fost trecut în subordinea Diviziei 2 Infanterie „Getica”;

✓ în baza Ordinului ministrului apărării naționale numărul M.S. 55 din 9 iunie 2015, privind unele măsuri pentru transformarea și resubordonarea unor structuri din Forțele Terestre, Batalionul 3 Geniu „General Constantin Poenaru” Buzău a fost trecut în subordinea Brigăzii 10 Geniu „Dunărea de Jos” Brăila.

De la înființare și până în prezent, Batalionul 3 Geniu „General Constantin Poenaru”, continuatorul tradițiilor Batalionului 3 Pionieri, își îndeplinește permanent obiectivele operaționale stabilite prin executarea sarcinilor încredințate în cadrul acțiunilor militare desfășurate pe teritoriul național sau internațional.

CONTRIBUȚIA TRUPELOR DE GENIU ÎN CAMPANIA DIN ANUL 1917 (Mărăști, Mărășești și Oituz)

✍ **Locotenent-colonel Cristian CÎRJĂU**

„Spuneți generațiilor viitoare că noi am făcut suprema jertfă pe câmpurile de bătaie pentru întregirea neamului” - inscripție pe Monumentul Eroilor Geniști din București, statuia „Leul”

1. Reorganizarea și pregătirea armii geniu, după campania din anul 1916

Anul 1917 a adus modificări în ceea ce privește reorganizarea armii geniu în cadrul procesului de refacere a armatei române, după greaua încercare din campania anului 1916, atât în organizarea structurilor de comandă și control, cât și în organizarea forțelor, împărțite în specialități militare¹.

Gl.div. Ioan Rașcu, Inspector
General al Geniului 1917-1918

Inspectoratul general al genului (în perioada 1917-1918 Inspector general al genului a fost General de divizie Rașcu Ioan²), prin noua denumire și compunere, a devenit cu adevărat principalul element de concepție, organizare, conducere tehnico-tactică și de asigurare materială a armii.

La divizii, comandantul batalionului de pionieri răspundea acum de toate unitățile de geniu aflate sub comanda diviziei, cât și de activitatea serviciului de geniu care îi era subordonat³.

Unitățile și subunitățile de geniu aveau o multitudine de specialități, cele mai importante dintre acestea fiind pionieri, pontonieri și poduri ușoare, telegrafie, căi ferate, aerostații și proiectoare, tracțiune automobilă⁴.

Pentru reorganizarea trupelor de geniu, s-a procedat la o simplificare a modului de organizare, fapt ce a dus la o creștere calitativă a modului de executare a sarcinilor specifice.

Întrucât în prima parte a campaniei din anul 1916 se dovedise că misiunea de cea mai mare amploare a armii geniu a constituit-o organizarea pozițiilor de apărare – prin executarea lucrărilor de fortificație (misiune care era, în mod special, a unităților de pionieri, dar și a unităților de infanterie, artilerie, chiar și de cavalerie), la Huși s-a înființat o Școală de fortificație⁵, atât pentru ofițerii de geniu, cât și pentru cei de infanterie. În cadrul acesteia, s-a executat un poligon anexă – un centru de rezistență

¹ Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Istoria armii geniu din România*, vol. I, Editura Militară, București, 1994, p. 246-247; Col.(r.) Marian Gargaz, Col.(r.) Mircea Scipcea, Col.(r.) Dorin Cheța, Col.(r.) Benone Burtan, *Arma geniu din Armata României. 150 de ani de jertfe și glorie*, Editura Centrului Tehnic Editorial al Armatei, București, 2009, p. 45.

² ***, *Ordinea de bătaie a comandamentelor și serviciilor armatei*, Iași, Tipografia Serviciului Geografic, 1917, p. 16.

³ ***, *Instrucțiuni asupra participării pionierilor în războiul de tranșee*, Iași, Tipografia Serviciului Geografic, 1917, p. 11-12; G.A. Dabija, *Arma geniu din războiul mondial (1916-1918)*, vol. IV, București, 1936, p. 22-23.

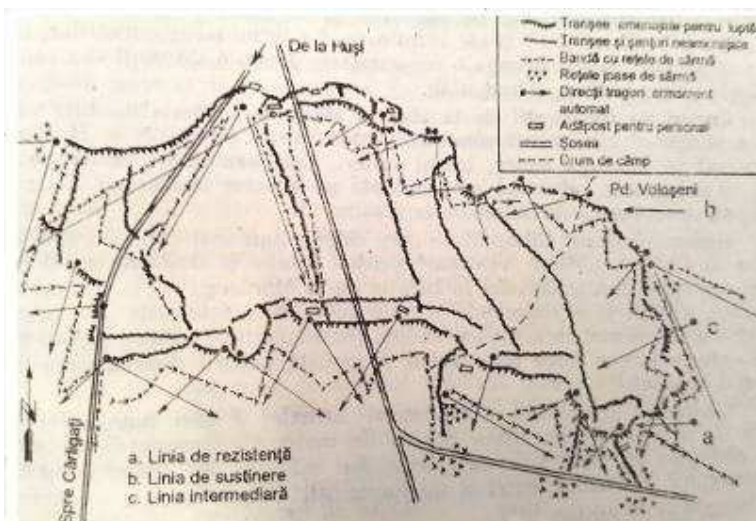
⁴ Detalii privind structurile și specialitățile armii geniu, a se vedea și lucrarea Col.(r.) Marian Gargaz, *Sub însemnele genului*, Editura Rafet, 2014, p. 91-96.

⁵ G.A. Dabija, *Op.cit.*, p. 26; Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Op.cit.*, p. 244-246; Col.(r.) Marian Gargaz, Col.(r.) Mircea Scipcea, Col.(r.) Dorin Cheța, Col.(r.) Benone Burtan, *Op.cit.*, p. 46.

realizat după cele mai noi principii ale fortificației de poziție – pentru a cărei realizare au muncit 500 de pionieri și personalul Batalionului pionieri cetate⁶.

În perioada 20 februarie - 1 iunie 1917, au fost organizate 15 cursuri diferite, la care au participat sute de ofițeri, pe parcursul a 19 serii. Cursul de fortificații de la Huși a avut un succes deosebit, faima școlii răspândindu-se în întreaga armată.

Poligonul Școlii de fortificație de la Huși, 1917

2. Acțiunile trupelor de geniu în bătălia de la Mărăști (11-19 iulie 1917)

La începutul lunii iunie, pe baza planului elaborat de Înaltul comandament al frontului român, având în frunte pe regele Ferdinand, s-au stabilit acțiunile viitoare ale Armatei 1 și 2 române. Armata 2 română, comandată de generalul Alexandru Averescu, urma să treacă la ofensivă de la Mărăști, începând cu data de 9 iulie, în devans față de lovitură principală pregătită în sectorul Armatei 1 române, în zona Nămolosa. Obiectivul acestei acțiuni era ruperea apărării inamicului între cota 711 Încărcătoarea și Răcoasa, pentru a ajunge în valea Putnei. Lărgimea fâșiei Armatei 2 era circa 37 km, în eșalonul întâi găsimu-se trei divizii (Diviziile 8, 6 și 3 Infanterie), iar Divizia 1 Infanterie în rezervă. Fiecărei divizii din primul eșalon îi revenea un front mediu de 12 km⁷.

Pe parcursul lunii iunie și începutul lunii iulie, pe frontul Armatei 2 s-au făcut diferite pregătiri pentru începerea ofensivei și pentru asigurarea succesului. S-au întocmit ordine de operații, instrucțiuni și rapoarte operative, recunoașteri, restructurări de dispozitive, transporturi de oameni, tehnică și materiale. Pe lângă toate acestea, s-au executat lucrări genistice diferite⁸. Astfel, s-a executat o poziție organizată pe două linii, una principală și una de oprire. Lucrările genistice efectuate erau bine adaptate la teren și acoperite cu rețele de sârmă pe mai multe rânduri de pari, dar poziția, în ansamblul ei, era dominată de inamic.

La pregătirea și pe timpul ducerii ofensivei de la Mărăști, au participat: batalioanele de pionieri ale Diviziilor 1, 3, 6 și 8 Infanterie, Batalionul 17 Pionieri al Armatei 2⁹, Companiile 2 și 4 Telegrafie, Posturile T.F.F. nr. 7, 8, 9 și 10. Către sfârșitul bătăliei, o dată cu intrarea în compunerea Diviziilor 7 și 12 Infanterie în compunerea Armatei 2 au primit unele misiuni și batalioanele de pionieri ale acestora. Celelalte unități de geniu ale armatei (Grupul de pontonieri de râuri, companiile 2 și 4

⁶ Detalii cu privire la războiul de tranșee, a se vedea și *Instrucțiuni asupra participării pionierilor în războiul de tranșee*, Iași, Tipografia Serviciului Geografic, 1917.

⁷ ***, *Istoria militară a poporului român*, vol. V, Editura Militară, București, 1989, p. 552-553.

⁸ ***, *România în anii primului Război Mondial*, vol. II, Editura Militară, București, 1987, p. 153.

⁹ G.A. Dabija, *Op.cit.*, p. 72-73 – Ordinea de bătaie a Armatei 2 române Gl. Alexandru Averescu, unități care au luptat pe frontul acestei armate în lunile iulie și august.

cantonieri, batalioanele de lucrători ș.a.) nu au îndeplinit misiuni legate nemijlocit de luptele de la Mărăști¹⁰.

Odată cu venirea primăverii anului 1917, a început executarea lucrărilor genistice, cu eforturi deosebite (întrucât în zona respectivă terenul este puternic frământat și acoperit), lucrări necesare pentru pregătirea operației ofensive de la Mărăști a Armatei 2. Acestea, după cum scrie generalul G.A. Dabija¹¹ în lucrarea sa despre primul război, au fost următoarele:

„În vederea ofensivei de la Mărăști, a fost nevoie de multe și grele pregătiri. Astfel:

a) s-a construit o cale ferată îngustă în prelungirea celei de la Bâlca, pe valea Bâlca, Mușinoaiele, făcându-se depozite de pietriș în spate;

b) s-a îmbunătățit drumul Mușinoaiele - Verdea, astupându-se cu fascine și pietriș, porțiunile dificile;

c) s-a deschis un drum nou cu o lărgime de 8-10 m, de la poziția principală până la mănăstirea Mușinoaiele, pe D. Țigăncei;

d) s-au deschis drumuri noi pentru artilerie, în spatele poziției bateriilor, amenajându-se pantele mari etc. [...];

Poziție de tun la Mărăști, aprilie 1917

e) s-a dat o deosebită atenție legăturilor, în special cu unitățile de la aripi și cu diviziile ruse ale Corpului 8 armată rus. În acest scop s-au dublat liniile telefonice [...];

f) s-au făcut piețe de adunare, depozite de materiale, de pari ascuțiți, de sârmă ghimpată, de hrană, de apă, s-au făcut depozite de munițiuni de infanterie, de artilerie și de unelte. S-au pus tăblițe indicatoare pretutindeni.”

După cum se constată, principalele misiuni care au revenit trupelor de geniu au fost: amenajarea căilor de comunicații (drumuri și căi ferate înguste), atât în spatele trupelor proprii, cât și în dispozitivul acestora; asigurarea legăturilor necesare (de telefonie); completarea pozițiilor ocupate de trupe cu unele lucrări de fortificații.

Aprovizionarea trupelor aparținând Armatei 2 trebuia făcută folosind comunicația de pe valea Troțușului. Însă legăturile dintre aceasta și trupe, în mod special cu cele aparținând Corpului 2 Armată, se realiza cu mare greutate, deoarece acestea nu corespundeau nevoilor și nu erau practicabile pentru vehiculele militare. Ca urmare, din timp, s-a luat măsura să fie amenajate drumurile: Valea Zăbrăuțului, Dealul Tisei, Dealul Mare, Muncelul; Coțofănești; Mușinoaiele, Verdea; Căiuți, Haloșul, spre Fețișoara¹².

Batalioanele de pionieri aparținând Diviziilor 1 și 3 Infanterie, din compunerea Corpului 2 Armată, au fost destinate executării comunicațiilor necesare (șosele și căi ferate înguste).

¹⁰ Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Op.cit.*, p. 251-252.

¹¹ G.A. Dabija, *Op.cit.*, p. 76-77.

¹² *Ibidem*, p. 37.

La calea ferată și șoseaua de pe valea Zăbrăuțului¹³ s-a lucrat timp de două luni și jumătate. Întrucât a fost necesară executarea unui volum mare de lucrări de terasamente pentru calea ferată îngustă, în afara de unitățile de pionieri, au mai participat și prizonieri, precum și miliții.

După realizarea drumului de pe valea Zăbrăuțului, s-a trecut, cu majoritatea companiilor de pionieri, la executarea unor noi drumuri de rocadă și de pătrundere, necesare pentru aprovizionări și pentru manevrele bateriilor de artilerie în pozițiile de tragere. Tot în această perioadă, secția de poduri a Batalionului 1 Pionieri a realizat un pod pe piloți peste râul Trotuș, la Coțofănești, cea de la Batalionul 2 Pionieri, un pod de lemn peste Siret, în dreptul satului Răcătău (Bacău), secția de poduri a Batalionului 8 Pionieri a reparat podurile de cale ferată îngustă către Onești, Cașin, construind și un pod nou și consolidând un altul pe șoseaua din valea Haloșului, spre Șușeni¹⁴.

Pod de plute peste Siret
- Hanul Conachi, iulie 1917 -

În vreme ce subunitățile de pionieri și cele de poduri erau angajate la realizarea unei rețele corespunzătoare de drumuri, cele de telegrafie se preocupau de realizarea unor legături sigure, atât între diferite eșaloane, cât și între infanterie și artilerie, dar și la vecini.

În legătură cu executarea lucrărilor de fortificații, trupele aflându-se de timp îndelungat pe pozițiile de apărare, se aprecia că lucrările existente erau suficiente.

Cp. Pi.Rz. executând șanțuri de comunicații
în adâncimea frontului, 1917

Având în vedere însă că, pe întregul front, pozițiile ocupate de trupele noastre erau în dezavantaj față de cele ale inamicului, încă din luna ianuarie 1917 s-au luat măsuri pentru organizarea unei a doua poziții pe Dealul Mare, cota 774, sud Pralea. Această poziție a fost făcută de trupele de pionieri, pe un frig îngrozitor, îndurând cele mai mari lipsuri de echipament și hrană, alternând munca

istovitoare cu puținele clipe de odihnă în colibe improvizate din ramuri de brad¹⁵.

¹³ Col.(r.) Marian Gargaz, Col.(r.) Mircea Sclipea, Col.(r.) Dorin Cheța, Col.(r.) Benone Burtan, *Op.cit.*, p. 55 (foto).

¹⁴ Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Op.cit.*, p. 253.

¹⁵ Lt.col. Șt. Cățoiu, *Trupele de geniu în război*, în *România Militară*, nr. 1, 1921, apud Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Op.cit.*, p. 254.

De asemenea, tot pionierii au fost cei care au executat adăposturile de la posturile de comandă și observatoarele acestora. Acestea erau fie stratificate (lemn, pietriș, pământ), fie în galerie. Pentru ca infanteria să fie în măsură să execute și singură asemenea adăposturi pentru propriile ei nevoi, la unele divizii (de exemplu, Divizia 1 Infanterie situată în raion la Bârsănești) s-au executat cursuri speciale în acest sens, sub conducerea pionierilor.

Pe lângă toate aceste lucrări de apărare, trupele de geniu au mai efectuat și executat diferite lucrări pentru asigurarea traiului (lucrări de cantonare sau bivuac, alimentări cu apă, băi, stații de deparatizare ș.a.), dintre care amintim: bivuacul Diviziei 1 Infanterie de pe valea Zăbrăuțului, captările de apă de la Coțofănești și Anghelești-Păunești, băile cu apă caldă și abur de la Pralea, Coțofănești, Varnița și Bârsănești¹⁶.

Rețele de sârmă române și dușmane
- Răcoasa, martie 1917 -

Urmare a ordinelor comandanților și a prevederilor manualelor pentru luptă din acele vremuri, orice palmă de pământ cucerită de la inamic trebuia fortificată și prevăzută cu rețele de sârmă. Astfel că, preventiv, pentru nevoile de ducere a luptei, s-au pregătit materiale pentru obstacole de sârmă (sârmă ghimpată și pari de rețea gata ascuțiți) necesari consolidării terenului cucerit.

Pe timpul ducerii ofensivei, batalioanele de pionieri ale Diviziilor 1, 3, 6 și 8 Infanterie au fost întrebuințate, în principiu, astfel: companiile de pionieri, repartizate la brigăzile și regimentele de infanterie – câte 1, 2 plutoane de pionieri la un regiment – pentru a le însoți pe timpul executării atacului și menținerea în rezervă, la dispoziția diviziei, a unui pluton; secțiile de telegrafie, poduri ușoare și proiectoare, menținute la dispoziția diviziei, în vederea executării misiunilor specifice (telegrafie, poduri) sau a unor misiuni auxiliare (secția de proiectoare); detașamentul de parc, pentru aprovizionarea trupelor cu unelte și materiale de geniu, precum și inventarierea materialelor de geniu capturate și transportul acestora în dispozitivul propriu.

Subunitățile de pionieri au executat următoarele misiuni concrete: crearea breșelor prin rețelele de sârmă (care au necesitat și intervenția pionierilor, folosind fie foarfecele de tăiat sârma¹⁷, fie explozivul); întoarcerea pozițiilor și consolidarea terenului cucerit; amenajarea drumurilor și repararea, refacerea podurilor; amenajarea punctelor de comandă; executarea distrugerii lucrărilor de artă, pe direcțiile de contraatac ale inamicului. În plus, trupele de geniu au mai executat: asigurarea legăturilor (prin secțiile de telegrafie); aprovizionarea trupelor cu materiale de geniu; strângerea, transportul și depozitarea materialelor de geniu provenite din captură¹⁸.

¹⁶ *Ibidem*.

¹⁷ Unele regimente de infanterie aveau în primele valuri cel puțin un pluton de pionieri ca tăietori de sârmă.

¹⁸ Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Op.cit.*, p. 255.

3. Trupele de geniu în bătălia de la Mărășești (24 iulie – 21 august 1917)

Bătălia de la Mărășești, a doua mare confruntare desfășurată pe frontul român în campania anului 1917, a constituit, prin amploare, complexitate și consecințele ei imediate, unul din momentele de maximă tensiune ale războiului purtat de români.

La mijlocul lunii iulie 1917, ofensiva proiectată pentru Armata 1 română, pe direcția Nămolosa, în cooperare cu forțele rusești (Armatele 4 și 6 ruse), a fost suspendată, concomitent cu oprirea înaintării victorioase a Armatei 2 române în zona Mărăști. Situația de ansamblu a frontului a determinat însă comandamentul superior să renunțe la ofensivă și, cu toate succesele obținute de Armata 2 de la Mărăști, Armata 1 a trebuit să rămână în apărare. La 24 iulie s-a declanșat operația ofensivă a Armatei 9 germane împotriva forțelor Armatei 1 române și s-a desfășurat până la 21 august 1917. După 29 zile de lupte, ofensiva germană nu a reușit decât să împingă apărarea noastră cu 8-12 km, fără ca Siretul să fie trecut, fapt ce ar fi dus la întoarcerea frontului Moldovei¹⁹.

În bătălia de la Mărășești, s-a văzut că principiile fortificației de poziție învățate pe timpul cursurilor predate în Școla de fortificație de la Huși, prin care trecuseră 232 ofițeri ai Armatei 1 (3 generali, 121 ofițeri superiori și 108 ofițeri inferiori) și-au arătat pe deplin valabilitatea, aceasta fiind evidențiată

Lucrările de fortificație executate la Mărășești, 1917

în avantajele oferite de fortificația de poziție, în fața atacatorului.

În ceea ce privește trupele de geniu, la această mare bătălie au participat²⁰ 7 Batalioane Pionieri divizionare (14 Companii Pionieri), 1 Batalion Pionieri de armată (3 Companii Pionieri), 1 Batalion Pontonieri de regiment (3 Companii), 2 Companii Căi Ferate, secții (posturi de telegrafie) fără fir, coloane și depozite de materiale. Efectivul acestora se cifrau la 9400 oameni (170 ofițeri și 9231 trupă), dintre care marea majoritate a fost dată de batalioanele de pionieri (6201 oameni, adică 68,7%), urmând în ordine, pontonierii (1277 oameni), unitățile de căi ferate (820 oameni) și trupele de telegrafie și T.F.F. (738 oameni)²¹.

Trupele aparținând batalioanelor de pionieri au executat misiuni specifice luptei de apărare: executarea lucrărilor de fortificație, pregătirea și executarea distrugerilor, întreținerea și repararea drumurilor, construcția podurilor, asigurarea legăturilor, efectuarea unor lucrări de baracamente pentru trupele din rezervă și unele misiuni strict infanteristice.

¹⁹ ***, *Istoria militară a poporului român*, vol. V, p. 573-578; ***, *România în anii primului Război Mondial*, vol. II, p. 209-213.

²⁰ G.A. Dabija, *Op.cit.*, p. 361-363 – Ordinea de bătaie a Armatei 1 române ce a luat parte la bătălia de la Mărășești.

²¹ Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Op.cit.*, p. 258.

Lucrările de fortificație realizate au avut o contribuție majoră la oprirea ofensivei inamicului. Comandantul Armatei 1, generalul Grigorescu²², a acordat o mare atenție

Militar genist în tranșee căptușită cu fascine, 1917

executării lucrărilor de fortificație. La data de 4 august, în ordinul nr. 2569 adresat Corpului 5 Armată, preciza: „De îndată ce trupa se oprește pe o poziție, trebuie să înceapă imediat punerea ei în stare de apărare, lucrându-se zi și noapte. Cred că toată lumea s-a convins de adevărul principiului *Muncă multă, sânge puțin, muncă puțină, sânge mult*. În acest scop, diviziile trebuie să aibă

întotdeauna pari gata făcuți pentru a-i bate imediat și întinde sârmă”²³.

Multitudinea tranșelor și pozițiilor, compartimentarea acestora, continuitatea liniilor, combinarea cu multă iscusință a obstacolelor de sârmă cu focul, sunt câteva dintre trăsături caracteristice ale lucrărilor de fortificații realizate la Mărășești.

Exceptând poziția de la Putna, pierdută de trupele rusești încă din prima zi de ofensivă, pe direcția principală de interzis au fost prevăzute patru poziții de apărare. Dintre toate pozițiile de apărare, cea mai puternic organizată a fost cea de pe aliniamentul pădurea Răzoare - Mărășești, care, de fapt, a și constituit principala stavilă împotriva inamicului²⁴.

În cursul bătăliei de la Mărășești, geniștii români au pregătit și executat următoarele lucrări de distrugeri: podul metalic de peste Siret de la Cosmești²⁵ (de cale ferată și de șosea), distrus în noaptea de 2/3 august de către Batalionul 5 Pionieri; stațiile de cale ferată Mărășești și Panciu, distruse de Compania 4 Căi Ferate, în cooperare cu Batalionul 9 Pionieri. În plus, au fost pregătite pentru

Podul de fier de la Cosmești, distrus de pionieri în anul 1917

²² G.A. Dabija, *Op.cit.*, p. 361 – până la 29 iulie, comandant al Armatei 1 a fost Gl. Christescu Constantin și începând cu 30 iulie 1917, la comanda Armatei 1 a fost numit Gl. Grigorescu Eremia.

²³ Arhiva M.Ap.N., d. nr. 948-S.I./146, f. 414-415, apud Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Op.cit.*, p. 258.

²⁴ ***, *România în anii primului Război Mondial*, vol. II, p. 219-230.

²⁵ G.A. Dabija, *Op.cit.*, p. 536; Col.(r.) Marian Gargaz, Col.(r.) Mircea Sclipcea, Col.(r.) Dorin Cheța, Col.(r.) Benone Burtan, *Op.cit.*, p. 57 (foto).

distrugere, fără a fi nevoie să fie distruse: stațiile de cale ferată Adjud; toate podețele de pe șoseaua națională, între Modruzeni și Pufești; podurile de peste Siret de la Ciorani și Roșcani și podul de cale ferată Arămoasa, de pe Zăbrăuți²⁶.

Referitor la asigurarea legăturilor, la fel ca și în bătălia de la Mărăști, baza sistemului de transmisiuni, începând de la corpul de armată în sus, a constituit-o legătura telegrafică, folosindu-se rețeaua teritorială telegrafică existentă. De la corp de armată în jos, baza sistemului de transmisiuni a constituit-o legătura telefonică.

Deși bătălia de la Mărășești a fost o apărare pe poziție, totuși, o caracteristică a acesteia a constituit-o continua manevră de forțe, înlocuirea unei mari unități cu altele, caracterul activ al apărării, astfel încât și realizarea legăturilor telefonice necesare s-a făcut cu mari eforturi cerute din partea secțiilor de telegrafie de la divizii. Spre exemplu, numai secția de telegrafie a Diviziei 9 a întins și întreținut peste 120 km circuit telefonic.

Datorită deselor schimbări de unități și mari unități, pentru ca legătura telefonică să nu sufere, în cadrul bătăliei de la Mărășești s-a adoptat soluția ca circuitele realizate să rămână pe loc, fiind preluate de unitățile nou venite, urmând a se face între unitățile de telegrafie numai unele mișcări de materiale, pentru ca dotarea lor să nu aibă de suferit.

Deoarece legătura armată - corp de armată, sau armată - Marele Cartier General a funcționat în cele mai bune condiții prin folosirea mijloacelor cu fir, activitatea mijloacelor T.F.F. pentru realizarea legăturilor radio a fost redusă. În schimb, trebuie evidențiată activitatea intensă desfășurată pentru descoperirea posturilor T.F.F. străine și interceptarea radiotelegramelor emise de acestea. Se remarcă cu această ocazie înaltul grad de profesionalism la care ajunsese personalul de serviciu, Postul 4 T.F.F. reușind să cunoască posturile germane, care își schimbau continuu indicativul, după particularitățile de emisie ale manipulatorului²⁷.

Pentru asigurarea trecerilor peste râul Siret, a acționat Grupul de pontonieri al Armatei 1, format din Companiile 1, 2 și 4 Pontonieri, executându-se poduri la Ionășești, Piscul Corbului și Ciorani²⁸.

Se poate spune că bătălia de la Mărășești a constituit și pentru arma geniu, un bun prilej de a pune în practică unele elemente noi - rezultate din ideile aduse de Misiunea militară franceză - și că

Tranșee la Mărășești, 1917

victoria strălucită obținută de Armata 1 în luptele înverșunate împotriva feldmareșalului Mackensen (unul dintre cei mai străluciți comandanți ai armatei germane), se datorează în egală măsură și pionierilor, transmisioniștilor, pontonierilor și trupelor de căi ferate²⁹.

²⁶ Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Op.cit.*, p. 258.

²⁷ *Ibidem*.

²⁸ Col.(r.) Marian Gargaz, *Evoluția trupelor de pontonieri în Armata Română*, Editura AFT, Sibiu, 2011, p. 45-46.

²⁹ Lt. Col. Ștefan Cățoiu, *Op.cit.*

4. Trupele de geniu în bătălia de la Oituz (26 iulie – 29 august 1917)³⁰

Asemănător modului de pregătire și desfășurare operațiilor din cele două mari bătălii, Mărăști și Mărășești, trupele de geniu au executat diferite misiuni în sprijinul forțelor luptătoare participante în bătălia de la Oituz, care au fost în general următoarele: realizarea lucrărilor de fortificație, tranșee și accesorii în cadrul pozițiilor de apărare; lucrări de adăpostire necesare la punctele de comandă sau pentru nevoi medicale și de trai;

Subunitate de pionieri care repară un pod pasager în zona Oituz, 1917

repararea și întreținerea drumurilor; construcția podurilor; executarea distrugerilor; asigurarea legăturilor telefonice.

Referitor la executarea lucrărilor de fortificație, se observă cu ușurință concepția cu totul nouă (față de toamna anului 1916) de întrebuințare a subunităților de pionieri, folosite cu precădere pentru executarea

adăposturilor (pentru puncte de comandă, posturi de prim ajutor etc.) sau a lucrărilor de accesorii (obstacole de sârmă) în cadrul pozițiilor realizate de infanterie.

Majoritatea pionierilor, împreună cu secțiile de poduri, au fost întrebuințate la repararea și întreținerea drumurilor, amenajarea unor drumuri de coloană pentru artilerie și a drumurilor de samare, specifice terenului muntos în care s-au desfășurat acțiunile de luptă, precum și la construcția, repararea sau consolidarea podurilor de pe drumurile date sau menținute în circulație.

Distrugerile s-au executat în special pe valea Sușiței și valea Doftanei. Reținem preocuparea pentru

folosirea mijloacelor explozive și folosirea unor

procedee de distrugere adecvate obiectivelor de distrus. Astfel, drumul Lepșa, Soveja, drum greu, cu multe serpentine, a fost distrus la 31 iulie de echipele de distrugeri organizate de Batalionul 12 Pionieri. „Efectul a fost atât de mare – se arată în jurnalul de operații al acestui batalion – încât, după declararea prizonierilor, inamicul nu a putut face repararea decât în 6 zile”. Podurile fiind din lemn, au fost distruse prin foc.

Echipă din Cp. 3 Aerostații reperând un avion inamic, 1917

³⁰ Ibidem.

Epilog

Bătăliile de la Mărăști, Mărășești și Oituz au rămas înscrise în cartea de aur a poporului român ca unele din gloriile nepieritoare ale neamului românesc. Prin contracararea acțiunilor ofensivei germane, armata română a demonstrat, în fața întregii lumi, capacitatea organizatorică și de conducere a comandanților, vitejia legendară a soldatului român, faptul că folosind și aplicând cu ingeniozitate principiile fortificației de poziție, o armată instruită și dotată nu poate fi învinsă.

La obținerea acestor victorii, o contribuție de seamă și-au adus-o și trupele de geniu. Recunoașterea acestei contribuții, cea mai bună dovadă despre ce au însemnat trupele de geniu, spre exemplu, în grelele lupte defensive de la Mărășești o constituie ordinul de zi dat de generalul Eremia Grigorescu, prezentat integral în rândurile de mai jos³¹:

„Ordin de zi nr. 105 din 19 septembrie 1917

Pentru a răsplăti munca, devotamentul și sacrificiul de sine pus în serviciul neamului, de bravii ostași ai Armatei 1, cu care am stăvilat năvălirea vrăjmașului și am distrus faima căpeteniei lui, care se dădea de neînvins, aduc laudele și mulțumirile mele trupelor de pionieri, telegraf și pontonieri, primele pentru executarea la timp și în bune condițiuni a stavilei formată de fortificațiunile de câmp, cu care au întărit frontul luptătorilor; celor de al doilea, pentru că prin o muncă neobosită de zi și noapte au asigurat legăturile telegrafice și telefonice între diferite comandamente și trupe; iar celor din urmă, pentru că prin podurile, rampele și drumurile cu care au legat cele două maluri ale Siretului, au asigurat regulata funcționare a transporturilor de subzistență și munițiuni din tot felul.

În mod deosebit, aduc mulțumirile mele inspectorului de geniu care a condus și supravegheat toate lucrările tehnice și căpitanilor Cristescu Petre, Moldoveanu Ion, Romanescu Nicolae și locotenentului Chițescu Nicolae din Batalionul de pontonieri care, neclintiți de la postul lor, sub ploaia de proiectile, au desăvârșit lucrările cu care au fost însărcinați.

Acest ordin se va distribui trupelor Armatei 1.

Dat astăzi 19 septembrie 1917 la cartierul Armatei 1 din Bârlad.

*Comandantul Armatei 1,
General de divizie Grigorescu”.*

În rezoluția pusă de inspectorul general al geniului din Marele Cartier General, generalul de divizie Ioan Rașcu, pe raportul Armatei 1, prin care înainta acest ordin de zi, se afla scris: „*Se va trece în istoricul armeei geniu”.*

Notă: *Fotografii din războiul pentru întregirea neamului (1916-1919)*, Institutul de Arte Grafice N. Marvescu, București, 1924, ș.a.

³¹ Col.(r.) Petre Zaharia, Col.(r.) Emanoil Ene, Col. (r.) Florea Pavlov, *Op.cit.*, p. 261.

FILE DE ISTORIE

ȚEBEA – PANTHEONUL EROILOR

✍ **Maior Dumitru VLADU**

✍ **Personal civil contractual Alina PANAINTE**

Cine nu a fost la Țebea – veche localitate întemeiată în secolul al XIV-lea – nu poate spune că a vizitat Munții Apuseni și nu poate pretinde că le-a pătruns semnificația și măreția istorică.

În curtea bisericii din Țebea s-au derulat importante fapte istorice și s-au țesut legende.

➤ În partea stângă a bisericii din Țebea se mai vede și astăzi, șubrezit de trecerea anilor, dar păstrat ca o pioasă amintire, gorunul lui HOREA, la umbra căruia legenda spune că s-au ținut odinioară sfaturile de taină ale lui Horea, Cloșca și Crișan. Tot de aici, Horea a îndemnat la 1784 pe iobagi să se răscoale contra asupritorilor pentru dreptate și libertate. Se spune că pe vremea aceea, ramurile gorunului se întindeau pe o suprafață circulară, al cărui diametru avea 12 metri, iar vârsta îi era atunci de peste 600 de ani. Dar cu trecerea vremii trunchiul a fost ros, crengile s-au uscat, rămânând verde numai una. De pe acea creangă, tradiția spune că ar fi vorbit Horea iobagilor și de aceea a rămas verde.

➤ În acest loc istoric, nu departe de bătrânul gorun a lui Horea, se află mormântul „CRAIULUI MUNȚILOR” - AVRAM IANCU.

În cursul anului 1872, Avram Iancu se simțea bolnav și istovit de puteri. În seara zilei de 9 septembrie 1872, s-a culcat pe o rogojină pe prispa casei brutarului Ioan Stupină din Baia de Criș. A doua zi, dimineața, la 10 septembrie și-a dat sufletul. Corpul neînsuflețit a fost depus pe catafalc în casa lui Ioan Simionașiu, asesor la ședria orfanală. Județul Zarandului a hotărât să-i facă funeralii ca unui „mort al națiunii”.

La înmormântarea care a avut loc la 13 septembrie a participat o imensă mulțime de moți și țărani din Zarand. Au venit și tovarășii de arme care au supraviețuit asprelor decenii ale absolutismului austriac: Simion Balint, Axente Sever, Mihai Andreica, Nicolae Corcheș, Clemente Aiudeanu și alții. Prohodul a fost săvârșit de treizeci și șase de preoți în frunte cu protopopii Balint și Mihălțeanu. Un convoi uriaș a condus până la biserica Țebei osemintele pământești ale eroului pentru a le înhuma în groapa de sub gorunul lui Horea.

Locul de veci al Iancului este împrejmuit cu stâlpi de beton legați între ei cu lanțuri. De o parte și de alta a mormântului, împodobit întotdeauna cu flori, străjuiesc două tunuri de bronz. Pe crucea de la căpătâi se află înscrise următoarele cuvinte:

„AVRAM IANCU, *Advocat, Prefectul Legiunii Gemine Română în anii 1848/1849, mort 1872*”.

În 1928, pe țărâna mormântului s-a așezat, din inițiativa și contribuția istoricilor Gheorghe I. Brătianu și Constantin C. Giurescu, o lespede de marmură albă cu o pisanie:

„*Craiul Munților. Națiunea Română întregită în hotarele ei firești și unită în spiritul libertății. MDCCCXLVII-MCM-XVIII*”.

Izolată până în 1924 de toți tovarășii de luptă, în acest an în care s-a sărbătorit centenarul nașterii sale, s-au adus în preajmă-i doi dintre cei mai neînfricați prefecți ai legiunilor sale: IOAN BUTEANU și SIMION GROZEA.

Epopeea fiecăruia dintre ei e scrisă pe crucile așezate la căpătâiul lor. Pe partea de către mormântul lui Iancu a crucii lui Buteanu e scris:

„AICI SUNT OSEMENTILE FERICITULUI IOAN BUTEANU, UNUL DINTRE MARTIRII NAȚIUNII ROMÂNE UCIS PERFIDAMENTE, ÎN ANUL 1849 MAI 23”.

Pe partea de către drum a crucii citim inscripția: *„Ioan Buteanu, Prefectul Zarandului în 1848-9 prins mișelește în Abrud și spânzurat la Iosas de fugarii unguri bătuți de Iancu. Mor liniștit, moartea mea e răzbutată de ajuns prin cele două înfrângeri ale maghiarilor la Abrud, au fost ultimele vorbe”.*

Pe crucea lui Simion Grozea este o inscripție lapidară:

„Tribunul celor 7 sate zărândene, eroul de la Sturțul din Abrud, Paroh în Rovina 1834-1885. Osemintele lui au fost aduse aici la 15 august 1924 la centenarul nașterii lui Iancu”.

➤ Alături de eroii anului 1848, în cimitirul de la Țebea, la 15 august 1924, când în prezența regelui s-a sărbătorit centenarul nașterii lui Iancu, în partea stângă de la intrare și-au găsit locul de veci, în morminte individuale și 75 de ofițeri, subofițeri și ostași din Vechea Românie, care au căzut în Războiul I Mondial, luptând pentru dezrobirea Transilvaniei și unirea ei cu țara mamă.

Pe crucea de la căpătâiul fiecăruia e săpat numele eroului și cifra unității militare.

În flancul drept al mormintelor eroilor din țara veche s-a ridicat și un monument în amintirea celor 46 de ostași din Țebea, răpuși în 1914-1918.

➤ Biserica, deși în forma ei actuală este relativ nouă, a fost construită în locul uneia din lemn între anii 1893-1895, a dobândit și ea un vibrant caracter patriotic, interiorul ei fiind adecvat spiritului istoric ce domină curtea și cimitirul, precum și satul.

În anul 1899, la mormântul Iancului au apărut pe neașteptate trei studenți de la Universitatea din Cluj (Ioan Scurtu, N. Novacovici și N. Stere) care, după ce s-au închinat la mormânt, au intrat în biserică și au arborat o panglică tricoloră românească dedicată lui Avram Iancu cu inscripția: „DORMI ÎN PACE, NOI VEGHEM”. Studenții au fost arestați, condamnați la 2 luni pușcărie și 250 forinți amendă.

➤ La 15 august 1924, când s-a sărbătorit centenarul nașterii lui Iancu, majestatea sa – Regele Ferdinand I, regina Maria și generalul Berthelot (invitat la manifestări) au sădit câte un gorun.

Gorunul regelui este înapoia gorunului lui Horea (aproximativ 15-20 cm), iar ale celorlalți doi, lateral stânga, la aproximativ 10-20 metri pe aceeași linie.

În clădirea căminului cultural din Țebea, tot cu prilejul sărbătorii nașterii lui Iancu, s-a ținut o ședință solemnă a Guvernului României, prezidată de majestatea sa Regele Ferdinand I.

Toți cei care doresc să viziteze Țebea, loc atât de încărcat de istorie a neamului românesc, sunt așteptați în țara moșilor - „Țara de Piatră” - în a doua duminică a lunii septembrie, pentru a simți spiritul patriotismului românesc, care va dăinui de-a pururi în inima moșilor.

MAREȘALUL CONSTANTIN PREZAN

Locotenent-colonel Iulian TRUȘCĂ

Unirea Transilvaniei cu Regatul României, la 1 decembrie 1918, a încheiat un proces istoric complex și de durată, la care au luat parte personalități politice, culturale și militare. Este de datoria noastră ca acum, la ceas aniversar, să evocăm pe unul din reprezentanții de seamă ai Armatei Române, mareșalul Constantin Prezan.

Demersul nostru este unul justificat, întrucât „secvența de istorie românească din anii 1916-1920 nu poate fi înțeleasă fără personalitatea mareșalului, rolul său în multe din evenimentele dramatice ale aceluia timp, fiind covârșitor. De altfel, contribuția sa de mare valoare adusă în această perioadă l-a plasat în rândul personalităților reprezentative din întreaga istorie militară românească¹”.

Constantin Prezan s-a născut la data de 27 ianuarie 1861, în satul Sterianu de Mijloc, comuna Butimanu, județul Ilfov, tatăl său, Constantin, fiind militar, iar mama sa, Alexandrina, casnică. Manifestând un interes crescut pentru cariera militară, după terminarea claselor primare, s-a înscris la Școala fiilor de militari din Iași, ale cărei cursuri le-a absolvit în anul 1878. În același an, s-a înscris la Școala de ofițeri de Infanterie și Cavalerie, la finalul celor doi ani de studiu primind gradul de sublocotenent. După absolvire, viitorul mareșal este numit comandant de pluton la Regimentul 7 Infanterie, unde va rămâne vreme de câteva luni, întrucât la 16 noiembrie 1880 este mutat la Batalionul 2 Geniu din București, unde va urma Școala Specială de ofițeri de Artilerie și Geniu (1881-1883).

Pentru tânărul genist se întrededa o carieră militară de succes, meritele sale fiind evidențiate de superiorii săi. În acest sens, primul ministru și ministrul de război, Ion C. Brătianu, „a propus regelui Carol I trimiterea locotenentului Constantin Prezan din Regimentul I Geniu (unde se afla la 1 aprilie 1883), în urma susținerii unui concurs, la studii în Franța. La 23 august 1883, prin raportul nr. 7484 din 23 august 1883, suveranul i-a acordat un concediu de trei ani pentru a urma cursurile prestigioasei Școli de Aplicații de Artilerie și Geniu de la Fontainebleau, lângă Paris”². La 6 martie 1887 este avansat căpitan, urmând ca peste cinci ani, la 8 aprilie 1892, să devină maior și comandant al batalionului din Regimentul I Geniu.

În anul 1911, deținând gradul de general de brigadă, este numit șef al Diviziei 7 Infanterie. În această calitate, participă la campania armatei române din sudul Dunării, unde „s-au evidențiat, din nou, calitățile de comandant ale generalului Constantin Prezan. El a luat măsuri ferme pentru organizarea marșurilor și pentru bunul trai al trupelor, astfel că divizia sa a înregistrat pierderi minime ca urmare a epidemiei de holeră, care a afectat armata română”³.

¹ Petre Otu, „150 de ani de la nașterea mareșalului Constantin Prezan”, în *Buletinul Arhivelor Militare Române*, nr. 1, anul 2011, p. 231.

² Dan Botez, *Constantin Prezan, Mareșalul datoriei*, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 2014, p. 21.

³ Petre Otu, „150 de ani de la nașterea mareșalului Constantin Prezan”, în *Buletinul Arhivelor Militare Române*, nr. 1, anul 2011, p. 238.

La 10 mai 1914, pentru contribuția importantă pe care a avut-o în desfășurarea luptelor, este avansat la gradul de general de divizie. În august 1916, data intrării României în Primul Război Mondial, „generalul Constantin Prezan este comandant al Corpului 4 armată, cu reședința la Iași, mare unitate care, conform planului de mobilizare a armatei, a devenit Armata de Nord”⁴.

În cei doi ani în care România a adoptat o poziție de neutralitate, armata avea rolul de a apăra granițele țării și de a elabora un plan de acțiune, în eventualitatea intrării în război. La 15 august 1916, Armata de Nord, condusă de generalul Constantin Prezan începea ofensiva, „prin acțiunea grupurilor de acoperire, care au trecut munții prin trecători, realizând capete de pod. În continuare, până către 20 august 1916, prin acțiunea grupurilor de acoperire, au continuat înaintarea lărgind capetele de pod”⁵.

Strategia atacurilor și buna organizare a armatei, au făcut ca „la sfârșitul operației ofensive, care a durat aproape o lună de zile – din 15 august până la 18 septembrie 1916 – forțele principale ale armatei au atins aliniamentul general Vatra Dornei, est Răstolița, pantele vestice ale munții Gurghiului, est Sovata, Praid, inclusiv orașul Odorhei.

Fâșia de ofensivă, cu o dezvoltare frontală la început de circa 270 de km, s-a redus în etapa finală până la 150 km. Armata a pătruns prin lupte cvasicontinue în adâncimea dispozitivului forțelor austro-ungare, între 50 km (cu forțele de la flancul stâng) și circa 100 km (cu unitățile de la centrul dispozitivului operativ). Ea a eliberat zone importante din estul Transilvaniei, cu o suprafață de circa 12000 km² ⁶”.

La 11 noiembrie 1916, generalul Constantin Prezan este numit comandant al grupului de armate *Prezan*, care va avea misiunea apărării Bucureștiului de forțele Puterilor Centrale. Ofensiva românească „începută la 17 noiembrie se va încheia după cinci zile cu un eșec, iar la 23 noiembrie, Bucureștiul va fi ocupat de trupele Puterilor Centrale. Apoi, trupele grupului de armate *Prezan* vor duce bătălii de întârziere de retragere spre Moldova, grupul fiind practic desființat după luptele pierdute de pe aliniamentul râurilor Cricov, Prahova și Ialomița (24 noiembrie)”⁷. Deși acesta a reprezentat primul insucces al generalului Prezan pe câmpul de luptă, datorat condițiilor precare ale armatei și a lipsei de ajutor ce trebuia să vină din partea aliaților ruși,

⁴ Ion Giurcă, „Generalul Constantin Prezan și realizările obiectivelor războiului de reîntregire a României”, în Revista *Studii și comunicări*, vol. IV, 2011, p. 250.

⁵ Petre Otu, „150 de ani de la nașterea mareșalului Constantin Prezan”, în *Buletinul Arhivelor Militare Române*, nr. 1, anul 2011, p. 240.

⁶ Nicolae Ciobanu, Mihai Șerban, „Operația ofensivă a Armatei de Nord (15/18 august-13 septembrie/10 octombrie 1916)” în Revista *Studii și comunicări*, vol. IV, 2011, p. 278.

⁷ Gabriel I. Năstase, Dragoș-Ionuț G. Năstase, „Personalități ale Armatei Române: Mareșalul Constantin Prezan (1861-1943)”, în Revista *Studii și comunicări*, vol. IV, 2011, p. 296.

capacitățile militare și tactice nu i-au fost trecute cu vederea, el fiind numit, la 2 decembrie 1916, șef al Marelui Stat Major și înaintat în grad general de corp de armată.

Din noua postură, generalul Prezan va începe un proces amplu de reorganizare a forțelor armate, astfel încât acestea să fie apte pentru îndeplinirea planului de război pregătit pentru vara anului 1917. Odată cu începerea ofensivei pe frontul din Moldova, armata română a obținut victorii răsunătoare „în luptele de la Mărășești (22 iulie - 1 august 1917), Mărăști (6 august - 3 septembrie 1917) și Oituz (8 - 22 august 1917)”⁸. Aceste lupte au fost „rezultatul unui complex de măsuri, activități și acțiuni judicioase previzionate, planificate, organizate și conduse cu flexibilitatea cerută de situație, cu calmul și răbdarea liderului convins de justetea măsurilor adoptate și încrezător în forțele din subordine”⁹.

Prin campaniile încununete de succes ale armatei române, generalul Constantin

Prezan a avut o contribuție decisivă la realizarea idealului Unirii, făcând posibilă consolidarea sistemului de alianțe cu țările partenere, fapt ce le garantează personalităților politice, încredere în acțiunile pe care le vor întreprinde. Astfel, la 13 noiembrie 1918, la Giurgiu, a avut o întâlnire cu generalul Berthelot, în cadrul căreia „s-au discutat problemele cooperării viitoare Alianți - România,

concentrându-și preocupările pe reîntoarcerea familiei regale în București, pe continuarea înaintării trupelor române în Transilvania și consolidarea dispozitivului trupelor române pe Nistru și în Bucovina”¹⁰.

Aceste merite ale generalului Prezan la înfăptuirea acestui măreț act al Unirii, nu au fost uitate, în iunie 1930 fiindu-i acordat gradul de mareșal de către regele Carol al II-lea.

De asemenea, la ceremonia funerară din 30 august 1943, în semn de recunoștință pentru devotamentul arătat țării, în întreaga sa activitate, au fost prezenți regele Mihai I al României, mareșalul Ion Antonescu și generalul Constantin Pantazi, ministrul de război.

Cu ocazia sărbătoririi centenarului Marii Uniri, suntem datori și îndreptățiți să readucem în memoria colectivă, personalitatea mareșalului Constantin Prezan, ca unul ce a demonstrat, prin actele sale, că iubirea de patrie este cea mai însemnată moștenire pe care ne-o poate lăsa.

⁸ Mircea Tănase, „Mareșalul Constantin Prezan la Schinetea, județul Vaslui – o încercare de recuperare a istoriei”, în Revista *Studii și comunicări*, vol. IV, 2011, p. 284.

⁹ Ion Giurcă, „Generalul Constantin Prezan și realizările obiectivelor războiului de reîntregire a României”, în Revista *Studii și comunicări*, vol. IV, 2011, p. 256-257.

¹⁰ http://enciclopediaromaniei.ro/wiki/Constantin_Prezan, accesat la data de 17 februarie 2017.

CENTENARUL MARII UNIRI – SĂRBĂTOAREA TUTUROR ROMÂNILOR

✍ Căpitan Mihai-Alexandru RADU

Ziua de 1 Decembrie este, pentru fiecare dintre noi un moment de mare însemnătate, întrucât, acum 100 de ani, la Alba Iulia, circa 100.000 de români asistau la desăvârșirea celui mai puternic act din istoria țării noastre, unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România.

În acest an de bilanț, suntem cuprinși de un profund sentiment patriotic ce izvorăște dintr-o conștiință ce s-a format de-a lungul veacurilor, ca urmare a încercărilor ce ne-au stat înaintea și pe care le-am biruit prin jertfă. Iubirea față de patrie a reprezentat forța care a făcut ca această țară să dăinuie și să crească în armonie, conservând etosul profund românesc. Pentru noi cei de azi, este o datorie firească păstrarea acestei moșteniri lăsată de bravii noștri înaintași și apărata cu prețul vieții de milioanele de eroi români. În acest sens, Mihai Eminescu se exprima categoric: „Sau țara aceasta să fie în adevăr românească, sau nici nu merită să fie”.

Evenimentul Marii Uniri a fost împlinirea unei dorințe mai vechi a românilor, care a fost posibilă grație unor abili oameni politici dar și a celor care s-au jertfit pentru acest „scop preasfânt”. Îi avem în minte pe cei peste 600.000 de români care și-au vărsat sângele în Primul Război Mondial, care și-au lăsat în grija lui Dumnezeu părinții, frații, copiii, dar și milioane de români care s-au avântat în luptă știind că biruința nu poate fi izbândită decât prin jertfa supremă.

Acest pământ românesc este îmbibat cu sânge de martiri, este pământ sfânt pentru că scopul acestor neînfricați eroi a fost sfânt, acela de a păstra integritatea și credința acestui neam neîntinată. Este de datoria noastră să nu îi uităm, este de datoria noastră să le urmăm exemplul și să ne arătăm mândri că suntem urmași ai lor pentru că, așa cum spunea istoricul Nicolae Iorga „Numai întoarcerea noastră către trecut ne dă forța faptelor de azi”.

„Marea Unire din 1918 a fost și va rămâne pagina cea mai sublimă a istoriei românești. Măreția sa stă în faptul că desăvârșirea unității naționale nu este opera nici a unui om politic, nici a unui guvern, nici a unui partid; este fapta istorică a întregii națiuni române, realizată într-un elan râvnit cu putere, din străfundurile conștiinței unității neamului, un elan controlat de fruntașii politici, pentru a-i călăuzi cu inteligență politică remarcabilă spre țelul dorit. Nu o victorie militară a stat la temelia României Mari, ci actul de voință al națiunii române de a-i da armătura teritorial-instituțională, care este statul național”. Astfel marchează regretatul academician Florin Constantiniu semnificația zilei de 1 decembrie 1918.

Regele Ferdinand I al României rostea la 1 decembrie 1918, cu prilejul marelui eveniment desfășurat la Alba Iulia: „După Basarabia, după Bucovina, mai lipsea o piatră dintre cele mai scumpe: Ardealul cu ținuturile din Ungaria locuite de români. Azi ne-ați adus și această ultimă piatră a clădirii care încoronează marea operă de unire. Putem privi cu încredere în viitor căci temeliiile sunt puternice, bazate pe principii democratice ce sunt o cheazășie pentru dezvoltarea firească a unei vieți sănătoase, ele sunt cimentate prin credința nestrămutată a unui întreg șir de generații, de apostoli ai idealului național. Să consacram unirea gândurilor, unirea sufletelor, dar și unirea în muncă roditoare, prin strigătul „Trăiască România mare și puternică!”.

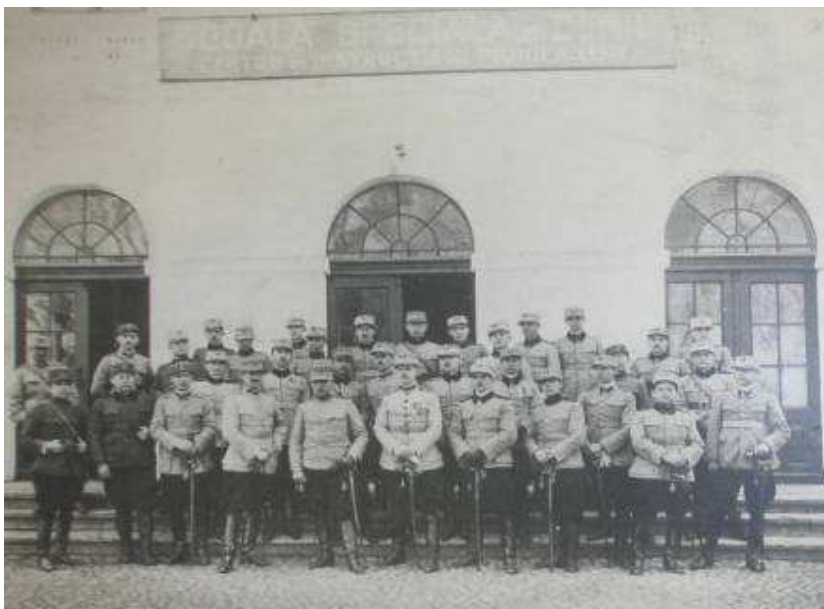
VÂLCENII ȘI MAREA UNIRE

*✍ Profesor dr. Florin EPURE
Director executiv al Direcției Județene pentru Cultură Vâlcea*

Marea Unire, realizată în anul 1918, a fost dorința fraților de aceeași limbă, credință, cultură, obiceiuri, tradiții, istorie, de a trăi în interiorul aceluiași granițe. Acest moment istoric a fost posibil prin efortul tuturor forțelor și categoriilor sociale interne. La edificarea lui a contribuit o generație importantă de oameni politici ai vremii. Au fost și câteva personalități vâlcene care au contribuit la realizarea Marii Uniri prin promovarea în afara granițelor a ideii de unitate națională, de multe ori punându-și chiar viața în pericol pentru realizarea acestui deziderat național și părinți fondatori ai Constituției din 1923: Grigore Procopiu (1859-1930), Constantin Dissescu (1854-1932), I.G. Duca (1879-1933), Dumitru Drăghicescu (1870-1945), Ioan (Jean) Th. Florescu (1871-1950) și alții.

Actul Marii Unirii s-a semnat cu sângele jertfit, pe câmpul de luptă, al soldaților și ofițerilor români, al trupelor de infanterie și de geniu, la capătul unei confruntări mondiale istovitoare. La acest efort a contribuit și populația județului Vâlcea, în special după intrarea în război a țării, în vara anului 1916, când guvernul a declarat război Austro-Ungariei¹.

Locotenentul Alexandru Costeanu (născut la Amărăști, în anul 1889) a murit eroic în bătălia de la Mărășești, în

Școala specială de Geniu Râmnicu Vâlcea - Centrul de instrucție al Pionierilor

aceeași zi cu Ecaterina Teodoroiu, la 22 august 1917. A fost avocat la Tribunalul de Vâlcea (1913-1917), prozator și memorialist. A fost mobilizat la Regimentul 70 Infanterie și a luptat la nord de Câmpulung-Muscel, Rucăr, Dragoslavele, Muntele Mateiaș, unde a fost rănit și a rămas invalid (de mână). După refacere, locotenentul Costeanu a luat parte la atacul de la Mărășești, fiind rănit mortal. O stradă din Râmnic îi poartă numele eroului vâlcean.

Plutonierul Vasile Gh. Olănescu, fiul lui Iancu Olănescu, a murit prea tânăr, mergând voluntar la bătălia de la Mărășești, iar trupul său a fost adus la Râmnicu Vâlcea, unde numele unei străzi mai amintește de eroul vâlcean.

¹Purece I. Sergiu, Bardașu Petre, Simeanu Gheorghe, *Ani de restrițe*, Editura Antim Ivireanul, Râmnicu Vâlcea, 1997, p. 26-41;

Preotul și învățătorul Nicolae Armășescu din Tomșani, confesor la Regimentul 2 Vânători, a fost rănit pe câmpul de luptă, la începutul campaniei în Făgăraș. A murit la Spitalul Colțea din București, fiind înmormântat cu onoruri militare în cimitirul Ghencea, la 8 noiembrie 1916². Preotul Dumitru Bârlogeanu de la parohia Sinești a slujit la Trenul Sanitar nr. 9, apoi a fost mutat la Regimentul 51/52 Infanterie, dar a murit în aprilie 1917, în luptele de la Vatra Dornei³.

Un studiu istoric, publicat în urmă cu aproape patru decenii, ne pune la dispoziție o listă cu numele a 10.179 de soldați, subofițeri și ofițeri vâlceni, morți în primul război mondial, însă jertfa locuitorilor acestui ținut este mult mai mare⁴.

Armata Română în traversarea Carpaților (1916)

Traian Moșoiu a fost avansat la gradul de general de brigadă și numit la comanda Diviziei 12 Infanterie. A luptat pe Văile Putnei și Șușiței, în iarna și primăvara anului 1917. A participat activ la bătăliile de la Mărăști și Oituz, în vara anului 1917⁵.

După eșecul de la Turtucaia, românii au fost nevoiți să se retragă și apoi să evacueze toate teritoriile cucerite din Transilvania. A rămas memorabil sacrificiul militarilor din Regimentul 2 Vâlcea care plecaseră într-o misiune de recunoaștere ofensivă în direcția satului Orlat (Sibiu). După o luptă istovitoare, la baionetă, cu inamicul, ostașii români s-au retras spre Gura Râului. În luptele

Detachment de artilerie de munte germană în marș pe Valea Oltului

² Nazarie Constantin, *Activitatea preoților în armată, în campania 1916-1918*, București, 1921, p. 90;

³ Nicolescu Gheorghe, Dobrescu Gheorghe, Nicolescu Andrei, *Preoți în lupta pentru făurirea României Mari, 1916-1919*, Editura Europa Nova, București, 2000, p. 462;

⁴ Tamaș Corneliu, Bardășu Petre, Purece Sergiu, Nestorescu-Bălcești Horia, *1916-1918 în județul Vâlcea*. Volumul II: *Eroii*, Bălcești pe Topolog, Tipografia Râmnicu Vâlcea, 1979;

⁵ *General Traian Moșoiu. Memorial de război*, editat de Al. Dragomirescu și Marius Pop, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1987, p. 118 - 130;

de la Orlat, din 9/22 septembrie 1916, vâlcenii au luptat până la sacrificiu pe Dealul Merezi, satul Fântânele-Cacova, lângă Săliște. Au fost încercuți de un regiment de honvezi unguri și au rămas izolați, pe timpul nopții pe un teren muntos. Aici au scris pagini de vitejie frații Godeanu. Sublocotenentul Vasile Godeanu a murit în lupta cu inamicul, subunitatea pe care o conducea fiind depășită numeric și tehnic de germani, în pofida ajutorului primit de la locuitorii din satul Fântânele. Fratele său, Gavril Godeanu a fost singurul supraviețuitor; luat prizonier și închis în lagărul de Krefeld⁶. Trupurile eroilor acestui regiment au fost înhumate pe platul Augur, din această localitate, iar la capul lor s-a pus o cruce, cu câteva cuvinte care îți dau fiori: „Aici se odihnesc 75 de eroi din Regimentul 2 Vâlcea. Glorie eternă din partea sătenilor din Cacova”.

În zilele de 13-16 septembrie 1916, un grup de tineri din Căineni, care nu făcuseră încă armata, au luptat împotriva Corpului Alpin German, reușind să scoată din încercuirea nemților Regimentul 5 Vânători. Pentru vitejia lor, cei 19 tineri au fost decorați de Regele Ferdinand cu Medalia «Bărbăție și Credință». Eroismul lor legendar constituie un exemplu pentru toți românii, să lupte pentru apărarea și propășirea țării⁷.

În urma înfrângerii de la Sibiu, Corpul 1 Armată română, comandat de generalul David Praporgescu, a opus o rezistență eroică în Defileul Oltului, mai ales în zona Căinenilor. Corpul de Armată care se afla aici a suferit o grea pierdere, în ziua de 30 septembrie 1916, generalul David Praporgescu fiind lovit mortal de o schijă de obuz inamică⁸. Un monument realizat de arhitectul Filip Gaster la Căineni (1928), pe marginea șoselei din dreptul podului de peste Olt, mai amintește de acest erou al românilor. El se alătură altor pierderi românești din prima conflagrație mondială, precum Eremia Grigorescu, Ion Dragalina sau sublocotenentul Ecaterina Teodoroiu, eroina de la Jiu.

O altă viață sacrificată eroic pe altarul unității neamului românesc este cea a sublocotenentului și poetului vâlcean Constantin T. Stoika. La 23 octombrie 1916, în urma unui bombardament de artilerie, în satul Spinu (com. Perișani) tânărul ofițer a fost ucis. Un proiectil a căzut chiar la picioarele lui. S-a stins din viață în ambulanța care-l transporta la spitalul de campanie. A doua zi a fost înmormântat pe o colină la marginea satului Boișoara, ca mai apoi să fie reînhumat în cimitirul de la Titești⁹.

În ziua de 12 noiembrie 1916, Râmnicul a fost ocupat de trupele inamice. Acestea au instaurat un regim despot, rechiziționând și confiscând averea locuitorilor, indiferent de confesiune. Zona a fost jefuită sistematic de bogățiile ei, pentru a fi date spre folosință trupelor germane. Distrugerea instalațiilor industriale și secătuirea rezervelor de materii prime, au dat o lovitură grea economiei vâlcene¹⁰.

Crucea generalului David Praporgescu de la Căineni

⁶ Purece, Bardășu, Simeanu, *op. cit.*, p. 90-93.

⁷ Pătrașcu Marian, Daneș Nicolae, *Monografia comunei Căineni*, Editura Fortuna, Râmnicu Vâlcea, p. 83.

⁸ *1916-1918 în județul Vâlcea*, p. 12.

⁹ Constantin Ploscaru, Florea Vlădescu, Liviu-Ion Vlădescu, *Pe urmele lui Constantin T. Stoika. Titești 2006*, Editura Proșcoala, Râmnicu Vâlcea, 2014, p. 223-224.

¹⁰ Tamaș Corneliu, *Istoria Râmnicului*, Editura Antim Ivireanul, Râmnicu Vâlcea, 1994, p. 172.

Trupele de ocupație au creat două diviziuni în județul Vâlcea: Comandatura cu reședința la Râmnicu Vâlcea și Comandatura cu reședința la Drăgășani. Politica de germanizare și batjocorirea tradiției noastre, jafurile, spaima și aroganța pe care o aveau ocupanții au stârnit revolta și ura profundă a populației care trecea printr-o perioadă de mare amărăciune.¹¹

Trupele de geniu ale armatei române au contribuit, atât prin lucrările executate cât și prin sacrificiul uman la realizarea Marii Uniri. Cu brațele lor au clădit fortificațiile

Geniști vâlceni construind un șanț de apărare pe frontul din Moldova

de la fronturile țării, lucrările pe comunicații, mai ales în zonele montane, care au înlesnit trecerea marilor unități române, cât și transporturile în vederea asigurării materiale a acestora. Geniștii români au clădit podul de pontoane de la Flămânda (18-22 septembrie 1916), au asigurat minarea zonei Focșani - Nămolosa - Galați, precum și a podului de la Cernavodă, înaintea venirii inamicului. Au asigurat

lucrările de bază de la Mărăști și Oituz, în vara anului 1917.

La 27 martie 1918, românii din Basarabia și-au declarat dorința de unire cu țara mamă aflată în plin război. Vestea a fost primită cu mult entuziasm de vâlceni. Aceștia au trimis o telegramă prim-ministrului, în care își exprimau bucuria și adeziunea în legătură cu acest eveniment. La Râmnic s-a sărbătorit cu mult entuziasm vestea „realipirii Basarabiei”, în ziua de 19 aprilie 1918. Prin oficialitățile politice și administrative, vâlcenii își exprimau bucuria în legătură cu acest măreț act în istoria patriei noastre, printr-o telegramă adresată primului ministru Alexandru Marghiloman. La 28 noiembrie 1918, la Cernăuți, Congresul General al Bucovinei a votat unirea necondiționată cu România, hotărâre acceptată și de celelalte etnii.

La 11 noiembrie 1918, la Compiègne pe Oise, s-a semnat armistițiul dintre Puterile Aliate și Germania, deci încheierea păcii. Încheierea războiului a venit ca o binecuvântare pentru locuitorii județului Vâlcea, greu încercați de urgia ocupației germane.

Înfrângerea Austro-Ungariei și începutul declinului Imperiului Austro-Ungar au creat condițiile potrivite pentru Unirea Transilvaniei cu România. La 1 Decembrie 1918 a avut loc la Alba Iulia, Marea Adunare Națională, la care s-a citit textul rezoluției de unire cu România „a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească”. Se împlinea astfel visul de veacuri al românilor și condiția de bază a intrării lor în război: realizarea României Mari.

¹¹ Deac Augustin, Toanță Ioan., *Lupta poporului român împotriva cotropitorilor 1916-1918*, Editura Militară, București, 1978, p. 50;

Zilele de 6-9 decembrie 1918 au fost dedicate unor manifestări cu o participare largă din partea populației județului, pentru a sărbători evenimentul glorios¹². O adresă trimisă din partea Episcopiei Râmnicului face cunoscut prefectului de Vâlcea că la data de 6 decembrie, de praznicul Sfântului Nicolae, se va organiza un serviciu religios închinat unirii Bucovinei și Transilvaniei cu România. După slujba arhierescă a avut loc o recepție la Palatul Episcopal¹³. Manifestări populare au avut loc în Râmnicu Vâlcea și în întreg ținutul, la 9 octombrie 1919. Un Te-Deum s-a ținut la Catedrala Episcopală și apoi au urmat manifestațiile de pe străzile orașului și de la Statuia Independenței. Toate acestea arătau bucuria și satisfacția vâlcenilor pentru realizarea visului secular, la care contribuseră și ei, cu numeroase jertfe de sânge¹⁴. Numele eroilor vâlceni, căzuți în timpul războiului de reîntregire a neamului, sunt înscrise, pentru posteritate, pe soclul Statuiei Independenței de la poalele Dealului Capela. Cimitirele eroilor din satul Călinești (comuna Brezoi) și Titești (comuna Titești) au fost amenajate în anii 1916-1918, ai primei conflagrații mondiale.

La Cetățuia Râmnicului se află un obelisc ridicat de Primăria orașului, între anii 1921-1923. Obeliscul din piatră, pe care tronează vulturul cu aripile deschise, poartă următorul text: „Ridicat sub domnia lui Ferdinand I, Regele tuturor românilor, și a soției sale, Regina Maria, Mama noastră sufletească, 1916. 1921-1923”. Monumentul istoric amintește călătorului și vâlcenilor că strămoșii lor au murit pentru ca românii să fie uniți pe vecie.

*Monumentul Eroilor Români de la Cetățuia 1921-1923
(Râmnicu Vâlcea)*

¹² S.J.A.N. Vâlcea, *fond Prefectura județului Vâlcea*, dosar 4/1918, f.22;

¹³ Tamaș C., Bardășu P., Purece S., Nestorescu-Bălcești H., *Județul Vâlcea în anii primului război mondial. Studiu și document*, Volumul I, Bălcești pe Topolog, 1979, p. 378-379;

¹⁴ *Ibidem*, p. 26.

GENIȘTII VÂLCENI, PARTENERI ÎN PROIECTELE ASOCIAȚIEI NAȚIONALE CULTUL EROILOR „REGINA MARIA”, PRILEJUITE DE CENTENARUL MARII UNIRI (1918-2018)

**✍ Profesor Eugen PETRESCU
Președinte al Filialei Județene „Matei Basarab” a
Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”**

Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria” – organizație patriotică și democratică de utilitate publică, conform H.G. nr. 698 din 19 08 2014, cu filiale în toate județele țării și în municipiul București – desfășoară activități în domeniul apărării și administrației publice centrale și locale și funcționează sub patronajul Ministerului Apărării Naționale și al Patriarhiei Române. Aceasta colaborează cu Oficiul Național pentru Cultul Eroilor, cu instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, din învățământ, cultură și culte, precum și cu organizații, asociații, fundații și instituții care au preocupări similare, principala misiune fiind aceea de a perpetua în conștiința cetățenilor sentimentul de adâncă recunoștință față de eroii și martirii neamului românesc, care s-au jertfit pentru țară și dragostea față de istoria poporului român.

De apreciat faptul că Armata, Biserica și Școala sunt cei mai importanți parteneri în desfășurarea programelor și proiectelor noastre. Așa se face că una dintre instituțiile militare din Garnizoana Râmnicu Vâlcea aflată într-o bună colaborare cu organizația noastră este Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN

„Panait Donici”, instituție de învățământ militar care a trecut prin mai multe etape de organizare până la această denumire. Poate că apropierea aceasta se datorează și faptului că în cei 27 de ani de la reînființarea Asociației, la conducerea filialei vâlcene s-au aflat și doi ofițeri geniști (în rezervă și în retragere): colonelul Toader Dodu, primul președinte al filialei, între 1991-1994 și colonelul Carol Deheleanu, președinte în perioada 1996-2008. De asemenea, un alt genist, locotenent-colonelul Vărguță Chiriță, a fost vicepreședinte al filialei între anii 1994-1996, iar

generalul de brigadă Nicolae Mazilu – unul dintre artizanii Transfăgărășanului, în calitate de comandant al Regimentului 52 Geniu Alba-Iulia și primul comandant al Școlii Militare de Ofițeri Activi de Geniu, Construcții și Căi Ferate Râmnicu Vâlcea

(1976-1982) – a fost președinte de onoare între anii 2009-2012. Trebuie amintit și faptul că un alt genist vâlcean, colonelul în rezervă Nicolae Ștefănescu, a fost ales în 2017 în calitate de vicepreședinte al filialei. De asemenea, coloneii geniști Petre Barbu și Dumitru Copăceanu, intrați în rândul rezerviștilor de curând, precum și preotul militar Ion Mihalache, de la Parohia „Sfântul Mare Mucenic Dumitru, Izvorătorul de Mir” (a cărei biserică se află în incinta instituției militare de geniu), sunt membri ai filialei noastre. Din păcate, viața a făcut ca, alături de eroii geniști de război, o nefericită legătură între cele două entități să fie și sublocotenentul post-mortem Remus Brînzan (n. 26 iunie 1967) – erou al armeei geniu, primul militar căzut în timpul unei misiuni a Armatei României după

Revoluția din Decembrie 1989; acesta s-a stins la 17 septembrie 1996, la prima misiune a geniștilor români în Bosnia-Herțegovina, în timpul unei operațiuni de lărgire a coridorului Gorazde. Toate aceste lucruri au sudat și întărit relațiile dintre instituția militară și asociația noastră, iar diplomația păstrării acestor bune relații se află în mâinile celor împuterniciți să le conducă – comandantul centrului și, respectiv, președintele filialei.

În pofida faptului că în 2009 în fruntea filialei vâlcene a fost aleasă o conducere formată din civili, nu s-a produs o ruptură între cele două entități, dimpotrivă, s-a format un nucleu și mai bine conturat în jurul ideii de cinstire a memoriei eroilor și martirilor neamului, iar rezultatele au fost pe măsură. Iar ca mulțumire pentru această frumoasă colaborare, filiala vâlceană a ridicat în perimetrul cazarmei instituției de geniu un monument în cinstea armatei române din toate timpurile, opera sfințită la 9 mai 2016 fiind finanțată integral de către un alt președinte de onoare al asociației, venerabilul colonel în retragere Gheorghe Giurcă.

Așadar, având experiența și legăturile anilor trecuți, vrem să parcurgem împreună anul 2018, anul Centenarului Marii Unirii – un an încărcat din punct de vedere al manifestărilor culturale, militare și religioase – într-o aleasă trăire patriotică. În acest sens, spre exemplificare voi prezenta sumar cinci din cele peste 20 de proiecte al filialei noastre, dedicate Centenarului Marii Uniri, pe care dorim să le realizăm împreună cu Centrul de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” din Râmnicu Vâlcea, pe parcursul anului 2018:

- ✓ realizarea unei plăci comemorative în memoria Eroilor Regimentului 2 Dorobanți Vâlcea și amplasarea acesteia în vecinătatea „Monumentului Armatei Române din toate timpurile”, operă situată în fața Căminului militar de garnizoană;

✓ organizarea unor ceremonii militare și religioase de sfințire a trei monumente: Crucea Eroilor căzuți în perimetrul vâlcean al Munților Făgăraș în toamna anului 1916 (operă ce va fi construită în zona Munților Coți, comuna Căineni), Monumentul Eroilor căzuți în luptele de pe Valea Oltului în toamna anului 1916 (operă ce urmează a fi construită în punctul Șaua „Apa Cumpănită”, între munții Sterminoasa și Budislavu, comuna Căineni), Crucea Eroilor și a Marii Uniri (operă ce va fi construită pe Vârful lui Teofil, Masivul Cozia, Călimănești);

✓ organizarea unor vizite la cele două puncte muzeistice ale Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici”, cu participarea elevilor din Cercul Școlar Județean de Istorie „Cultul Eroilor” și a elevilor din Tabăra de odihnă, recreere și documentare pentru copii basarabeni, ediția a II-a;

✓ derularea programului „Donații de carte în grafie latină pentru Basarabia”;

✓ lansarea în cadrul Centrului de Instruire pentru Geniu, EOD și Apărare CBRN „Panait Donici” a celor trei volume ce vor fi publicate sub egida Centrului de Cercetări Istoric „Preot Dumitru Bălașa” al Filialei Județene „Matei Basarab” Vâlcea din cadrul Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria”: *100 de ani de la intrarea României în Războiul Reîntregirii Neamului (1916-2016)*, Editura Universitaria, Craiova, 2016 (volumul este coordonat de Eugen Petrescu și cuprinde lucrările științifice ale Simpozionului Național de Istorie „România în Primul Război Mondial”, ediția I – Campania din 1916. Centenar”, 17-18 iunie 2016, Mănăstirea Bistrița, comuna Costești, județul Vâlcea); *100 de ani de la marile bătălii de la Mărăști, Mărășești și Oituz. (1917-2017)*, Editura Universitaria, 2017 (volumul este coordonat de Eugen Petrescu și cuprinde lucrările științifice ale Simpozionului Național de Istorie „România în Primul Război Mondial”, ediția a II-a – „Campania din 1917. Centenar”, 7 august 2017, municipiul Focșani, județul Vrancea); *100 de ani de la Marea Unire (1918-2018)*, Editura Universitaria, Craiova, 2018 (volumul este coordonat de Eugen Petrescu și va cuprinde lucrările științifice ale Simpozionului Național de Istorie „România în Primul Război Mondial”, ediția a III-a – „Marea Unire. Centenar”, 30-31 iulie 2018, municipiul Alba-Iulia, județul Alba.

ASPECTE SPECIFICE FORMĂRII ȘI DEZVOLTĂRII ECHIPELOR MILITARE

✍ Sublocotenent Florin JERLĂIANU

Organizația militară reprezintă structura în baza căreia o entitate statală își asigură apărarea integrității teritoriale. Pentru a garanta acest lucru, militarii tuturor structurilor se instruiesc conform regulamentelor în vigoare, astfel încât să răspundă cu succes provocărilor câmpului de luptă modern. Nivelul de coeziune trebuie să fie unul ridicat, pentru a se perfecționa și a colabora constructiv, în virtutea obținerii succesului scontat.

O structură elementară în ierarhia de organizare a armatei, o reprezintă echipa. O echipă instruită și pregătită corespunzător este capabilă să acționeze în misiuni dificile și chiar să încline balanța conflictului în favoarea forțelor proprii. Dacă privim în trecut, putem observa că, pe timp de război se formează echipe pentru un scop comun. Un exemplu elocvent îl reprezintă tentativa de asasinat a liderului nazist Adolf Hitler. În timpul celui De-Al Doilea Război Mondial, o echipă curajoasă din rândul apropiaților liderului nazist au complotat la uciderea acestuia, prin amplasarea unui dispozitiv exploziv improvizat sub masa de lucru, în scopul încheierii unui armistițiu cu forțele aliate. „Operațiunea Valkiria” a eșuat, Hitler scăpând miraculos doar cu leziuni minore și cu timpanele fisurate de la suflul exploziei. Deznodământul acestei echipe a fost unul sinistru, acela că au primit sentința de condamnare la moarte. În acest caz, rolul echipei formate în secret nu și-a atins obiectivul, dar fiecare membru și-a îndeplinit rolul din momentul în care a decis să se alăture celor care doreau moartea liderului. Așadar, parcursul istoriei a arătat că echipa nu se întemeiază doar în cadrul unei organizații cu relații formale, ci și spontan atunci când un grup de persoane au un interes comun sau se justifică puterea de lucru a unei echipe formate temporar.

În organizația militară, comportamentul și caracterul fiecărui militar dedicate activităților curente, pot exprima o multitudine de opinii referitoare la natura relațiilor existente. Au fost descoperite, în rândul militarilor, numeroase tipuri de comportamente ce sprijină munca în echipă.

Acestea au contribuit la obținerea celor mai bune rezultate și au oferit convingerea liderilor că membrii echipelor pe care le conduc sunt oameni veritabili, cu un grad de coeziune maximal. Tipurile de conduite benefice organizației militare aduc în evidență totalitatea inițiativelor

ce au ca drept scop angajarea în lucru a tuturor membrilor prin susținerea moralului și întărirea stării psihice astfel încât interacțiunile existente să promoveze un mediu plăcut și un perimetru deschis cooperării. Printre cele mai importante „calități” ale unei echipe putem enumera: spiritul de corp, puterea de luptă cu armamentul și tehnica din dotare, capacitatea conceptuală, de comunicare și acțională, inițiativa, curajul sau forța caracterului¹.

¹ Marian Popa, *Adaptarea militară*, Editura Humanitas, București, 2008.

Cu toate că în mediul militar predomină relațiile formale, în afara programului de lucru există și legături informale între membri. Socializarea în sfera informalității construiește strânse prietenii în cele mai multe dintre situații. În lucrarea sa intitulată *Lucrul în echipă*, Michael West exprimă conceptul de climat social general într-o echipă. Acesta este creat atât de procesele referitoare la sarcinile grupului, cât și de fenomenele sociale.

Există câteva reguli adiționale de comportament în cadrul echipei care pot contribui la calitatea relațiilor generale din grup, de exemplu forme de politețe, participarea la evenimente din viața personală a colegilor, aniversări, concedii sau nunți. Faptul că o persoană își alocă timp și își exprimă interesul față de existența celorlalți este un mod simplu și simbolic de a confirma relațiile și interesul față de cei din jur². De aici este evidentă supoziția care ilustrează convingerea intrinsecă din fiecare membru de a gândi în asentimentul celorlalți și, pe de altă parte, de a da dovadă de cele mai iscusite idei în detrimentul echipei. Aceste aspecte benevole încurajează în mare măsură orice individ și oferă un plus de motivație în comportamentul militarilor dacă privim prin prisma celor menționate anterior.

A întemeia o echipă compusă din membri noi, calificați în domeniul în care s-au angajat, iar primele rezultate să se regăsească în sfera succesului, presupune o muncă asiduă. Nu este suficient, pentru a se numi o echipă, doar lucrul într-o organizație care contribuie la îndeplinirea normei, ci și interacțiuni valorice și implicare din partea fiecăruia mai ales din partea liderului. La început de drum, în orice domeniu, tuturor le este dificil să comunice, să se integreze în grup și să își regăsească contribuția la activitatea ce se desfășoară zilnic. În acele momente de incertitudine doar liderul are capacitatea de a iniția, orienta, modela și echilibra pe orice militar ce se află într-un impas psihologic.

În manualele de specialitate sunt o multitudine de atribute ce caracterizează munca în grup în interiorul organizațiilor (de exemplu, echipe de proiectare, grupuri de lucru, echipe de îmbunătățire a calității), dar și modalitatea în care își desfășoară activitatea (cu administrare autonomă, cu autoconducere, echipe autorizate). Lucrul bazat pe echipă este compus din efectivul de membri implicați în organizații ce îndeplinesc sarcini în vederea realizării obiectivelor organizației. Obiective generale de lucru nu diferă și se încadrează în sfera autorității, autonomiei, dar și a scopurilor ce se aduc în discuție. Munca indivizilor are un impact semnificativ asupra celor din afara sau din interiorul organizațiilor. Membrii echipei depind în mare măsură unul de celălalt în privința obținerii rezultatelor performante. Ei se percep ca fiind un grup, iar ceilalți îi privesc ca atare. Trebuie să lucreze uniți, interdependent, să se susțină reciproc pentru a atinge obiectivele echipei, având roluri bine definite și unice. Numărul membrilor reprezintă, de asemenea, un factor important în înțelegerea succesului sau eșecului echipelor. Aceștia depind neapărat unul de celălalt și trebuie să interacționeze pentru a duce la bun sfârșit sarcinile comune.

În virtutea formării unei echipe de succes, există suficiente variabile ce pot echilibra sau, din contră, disproporționa, în funcție de calitatea stilului de conducere, realizări sau curențe funcționale, acestea fiind reflectate în activitățile zilnice și în stilul de viață al angajaților. Într-o organizație de mari dimensiuni, colaborarea și priceperea fiecăruia în combinație cu hotărârea și creativitatea reprezintă caracteristicile ce suprimă orice disfuncționalitate. Totuși, putem afirma că organizațiile militare sunt, conform culturii și rațiunii lor interne, organizații ierarhice. Pentru a fi capabile să aplice forța colectivă, ele sunt structurate după principiul centralizării și formalizării și, în mod

² Michael A. West, *Lucrul în echipă – Lecții practice*, Editura Polirom, Iași, 2005.

tradițional, se bazează pe proceduri de socializare care au la bază modalități morale și represive de control al comportamentului. Ca urmare, culturile militare se bazează inerent pe ideologii anti-individualiste și anti-piață și, de aceea, diferă, în principal, de cultura democratică civilă și organizarea socială a societăților moderne. De aici putem conchide cu afirmația veridică și anume că armata reprezintă o puternică și indestructibilă echipă, coordonându-se după reguli și principii clare, menite a demonstra loialitatea și spiritul de camaraderie al fiecărui membru³.

În domeniul militar, echipele sunt construite formal după legi și regulamente clare, ce reglementează fiecare domeniu de activitate. Membrii se cunosc foarte bine între ei și își bazează încrederea reciprocă, știind că psihicul puternic și loialitatea fiecăruia în momentele dificile vor constitui atributele vitale obținerii succesului. Cu toate acestea, nu toți militarii își regăsesc resursele individuale necesare cooperării și afirmării intragrupale. Puterea liderului de a contribui la integrarea membrilor face parte din punctele forte ale acestuia și constituie suportul elementar și fundamentul echipei de excepție.

Cei mai mari lideri militari au rămas în istorie prin strategiile pe care le-au elaborat în perioadele de război și criză. Deciziile acestora au scris pagini de memoriu și au schimbat cursul acțiunilor militare. Liderii își inițiază proprii subalterni și îi determină să gândească într-o concepție unitară spre a-i îndruma în alegerea celor mai bune variante acționale și a le deschide orizontul cunoașterii. În toate etapele de existență, implicarea liderului în formarea și dezvoltarea echipei este invers proporțională cu evoluția acesteia. La început, caracterul și impozanța acestuia formează liniile directe ce vor proiecta parcursul întregii existențe. După acest pas, echipa își formează un tempo de lucru, se consolidează relațiile între membri și se dezvoltă spiritul camaraderesc. Relațiile rămân tot formale, dar nivelul de încredere și de coeziune crește substanțial. Plecarea sau venirea unui nou militar se realizează cu constrângeri emoționale, atât pentru cel care părăsește grupul, cât și pentru cel nou. Acesta din urmă, primește tot sprijinul necesar și consiliere din partea liderului asupra obiectivelor, dar și a climatului social existent. Regulamentele militare sunt aceleași și calea spre afirmare a noului venit se poate reflecta prin implicare și rezultate deosebite⁴.

³ Marian Zulean, *Diferențe culturale dintre armată și societatea românească*, Editura Universității Naționale de Apărare, București, 2005.

⁴ John C. Maxwell, *Cele 17 legi ale muncii în echipă*, București, Editura Amaltea, București, 2003.

DEZVOLTAREA „STĂRII DE BINE” LA LOCUL DE MUNCĂ ȘI NECESITATEA UNEI NOI ABORDĂRI A EVALUĂRII RISCURILOR

✍ Locotenent-colonel ing. Nicolai GOGHIU

Evaluarea „stării de bine” (wellbeing) a angajaților și identificarea unor mijloace pentru îmbunătățirea satisfacției în muncă a acestora constituie subiectul multor studii realizate la nivel mondial. În strategia comunitară a securității și sănătății în muncă „starea de bine în muncă” este definită ca fiind starea de bine fizică, morală și socială, deci cu mult mai mult decât scăderea numărului de accidente de muncă și de boli profesionale, un accent deosebit punându-se pe promovarea sănătății mentale la locul de muncă.

Având în vedere că subiectul propus este relativ puțin analizat în literatura de specialitate din România, am considerat utilă o scurtă prezentare a principalelor noțiuni relevante în definirea stării de bine la locul de muncă și a modului în care acest concept a determinat modificarea abordării „clasice” a noțiunii de securitate și sănătate în muncă - centrată cu precădere pe reducerea efectelor accidentelor de muncă și îmbolnăvirilor profesionale - și evoluția ei către o noțiune modernă, mai degrabă de tip holistic.

O încercare de definire a „stării de bine”

Noțiunea de „stare de bine” a apărut ca un concept intelectual omniprezent, derivat din studiul sărăciei, calității vieții, sănătății și multor alte subiecte înrudite. Aceasta rămâne un concept abstract care acoperă multe aspecte ale vieții, cum ar fi: să te simți bine, să fii mulțumit, sănătos, fericit, prosper, să ai succes etc.

Orice discuție despre „starea de bine” trebuie să țină seama de aspectele generale, respectiv particulare ale acesteia. Pe de o parte, oamenii își construiesc nivelul de trai și sensurile pe care le asociază acestuia, în contexte sociale și culturale specifice. Pe de altă parte, concepțiile și evaluările generale ale stării de bine reprezintă componente ale discursurilor organizațiilor mondiale (cum ar fi Organizația Națiunilor Unite), fapt care pune în evidență dualismul între înțelesurile și evaluările obiective și subiective ale acestei stări.

Într-o lucrare de referință (*A Theory of Human Need* - 1991), Len Doyal și Ian Gough au identificat un spațiu conceptual al nevoilor umane universale, luând în considerare și varietatea de natură culturală a acestora. Astfel, a rezultat o ierarhizare a acestora în nevoi (scopuri) universale, nevoi de bază și nevoi intermediare.

Universalitatea nevoilor (scopurilor) din prima categorie de mai sus derivă din faptul că nesatisfacerea acestora conduce la afectări majore, obiective, ale ființei umane. Autorii citați definesc afectările majore ca disfuncții fundamentale în viziunea „binelui”, nu atât de tipul anxietății sau nefericirii, cât mai degrabă ca un impediment la o participare socială de succes într-un anumit moment, loc și grup cultural.

Nevoile de bază sunt acele nevoi care trebuie satisfăcute, cel puțin într-o anumită măsură, pentru ca ființa umană să poată participa la atingerea unor scopuri de nivel superior. Supraviețuirea este necesară, dar nu suficientă. Pentru a avea o viață bună, indiferent ce ar face și independent de contextul cultural, oamenii trebuie să aibă un nivel minim de *sănătate fizică*. Pentru îndeplinirea unui număr de sarcini practice, omul trebuie să posede abilități manuale, mentale și emoționale care nu sunt în general compatibile cu un nivel redus al sănătății fizice.

A doua nevoie universală de bază este *autonomia în activitate*, definită în modul cel mai general ca fiind capacitatea unei persoane de a iniția o acțiune, de a formula scopuri și de a acționa pentru atingerea acestora. Autonomia în activitate este determinată de trei factori:

- capacitatea cognitivă și emoțională - condiție necesară pentru inițierea unei acțiuni;
- nivelul înțelegerii culturale pe care o persoană o are asupra ei însăși, cultura sa și ce se așteaptă de la acea persoană ca element component al culturii respective (acest factor necesită profesori, precum și o formă de învățare care conduce la investigare și continuarea procesului de învățare);
- un domeniu de oportunități pentru a îndeplini activități semnificative din punct de vedere social - problema constă în definirea unui set minim de oportunități, având în vedere faptul că până și cele mai oprimate persoane pot exercita anumite opțiuni și chiar o fac.

Nevoile de bază prezentate corespund unui nivel minim; pentru a vorbi despre o stare de bine pot fi și, probabil, trebuie definite mult mai multe astfel de nevoi. Un concept interesant care corespunde unui nivel mai înalt de autonomie în activitate este acela de *autonomie critică* - capacitatea de a compara reguli culturale, de a reflecta la regulile propriei culturi, de a milita pentru schimbarea acestora și, *in extremis*, de a migra către altă cultură - ceea ce necesită, în afară de autonomie în activitate, o anumită libertate politică.

În timp ce nevoile individuale de bază sunt universale, majoritatea bunurilor și serviciilor concrete, necesare pentru satisfacerea acestora, reprezintă variabile culturale. Au fost definite 11 *nevoi intermediare* ca nevoi universale secundare, absolut necesare pentru satisfacerea nevoilor de bază, primare (de sănătate fizică și autonomie în activitate), independente de factorul cultural. Spre exemplu, nevoia de hrană aparține tuturor persoanelor, dar modul în care aceasta poate fi satisfăcută depinde de o serie de factori culturali, geografici, religioși și de altă natură, specifici culturii din care aceasta face parte.

De ce este necesară „starea de bine” la locul de muncă?

Să remarcăm, pentru început, faptul că munca poate avea un impact pozitiv asupra sănătății și stării de bine. În afară de recompense de natură financiară, munca ne oferă în general stimă față de noi înșine, relații interumane și un statut social. Cercetările au pus în evidență faptul că această stare de bine este puternic influențată de măsura în care ne putem controla viața activă. Puterea de a controla modul în care ne îndeplinim sarcinile de muncă ne face să ne simțim mai implicați în viața organizației.

Cu toate că beneficiile pe care ni le aduce munca pot depăși cu mult dezavantajele acesteia, munca poate fi uneori dăunătoare sănătății, sub forma accidentelor de muncă, dar și sub forma îmbolnăvirilor profesionale, legate de profesie sau favorizate de procesul de muncă. Sunt din ce în ce mai frecvente cazurile în care acestea din urmă se manifestă sub forma stresului accentuat, anxietății, depresiei și riscului crescut de boli coronariene.

Angajații sănătoși și motivați corespunzător pot avea în aceeași măsură un impact pozitiv asupra productivității organizației. Pe de altă parte, costul îmbolnăvirilor profesionale este foarte mare și a devenit o problemă pe care angajatorii nu își mai permit să o ignore. Nivelul slab al sănătății angajaților reprezintă o cheltuială pentru angajatori, atât sub aspectul absenteismului, cât și sub acela al performanțelor reduse la locul de muncă (așa-numitul „prezenteism”).

Abordarea actuală a securității și sănătății în muncă și noile riscuri

În ciuda unei definiții încă vagi a „stării de bine” la locul de muncă, această noțiune a căpătat un rol extrem de important în accepțiunea modernă a securității și sănătății în muncă în Uniunea Europeană. Astfel, *Strategia comunitară a sănătății și securității în muncă 2002 - 2006* s-a bazat pe o abordare holistică a stării de bine la locul de muncă, ținând cont de schimbările produse la locurile de muncă și apariția unor noi riscuri, în mod special a celor de natură psihosocială. De asemenea, această strategie a prezentat sănătatea și securitatea la locul de muncă drept parte integrantă a managementului calității și drept factor determinant al performanței economice și competitivității.

Abordarea inovativă a acestei strategii a produs deja rezultate: în perioada 2000 - 2004, rata accidentelor de muncă mortale în cele 15 țări membre (la perioada respectivă) a scăzut cu 17%, iar rata accidentelor de muncă soldate cu incapacitate temporară de muncă a scăzut cu 20%.

În ciuda acestor progrese, în *Strategia comunitară a sănătății și securității în muncă 2007-2012* se arată că mulți lucrători europeni continuă să își perceapă locurile de muncă drept periculoase pentru securitatea și sănătatea proprie:

- aproape 28% dintre lucrătorii europeni declară că suferă de probleme de sănătate care nu se datorează unor accidente, provocate sau posibil a fi provocate sau exacerbate de slujba curentă sau cea anterioară;
- în medie 35% dintre lucrătorii europeni simt că slujba curentă le pune sănătatea în pericol.

Mai mult, riscurile nu au fost reduse într-un mod uniform:

- unele categorii de lucrători sunt încă supraexpuși la riscuri ocupaționale (lucrătorii tineri, lucrătorii cu slujbe nesigure, lucrătorii în vârstă și cei emigranți);
- unele tipuri de organizații sunt mai vulnerabile;
- anumite sectoare rămân deosebit de periculoase (construcții/inginerie civilă, agricultură, pescuit, transport, sănătate și servicii sociale, apărare etc.).

Anumite provocări în domeniul sănătății și securității în muncă – identificate în rapoartele anterioare – continuă să crească în importanță. Acestea includ:

- schimbări demografice și îmbătrânirea populației active;
- tendințe noi în procesul de angajare, incluzând dezvoltarea auto-angajării, externalizarea unor activități și dezvoltarea angajărilor în IMM-uri;
- fluxuri noi și amplificate ale emigranților în Europa.

Numărul femeilor care se angajează este de asemenea în creștere, fapt care deseori merge mână în mână cu segregarea sexelor la locurile de muncă, ceea ce conduce la necesitatea acordării unei atenții sporite aspectelor sănătății și securității care afectează în mod special femeile.

Frecvența anumitor tipuri de boli profesionale este în continuă creștere (afecțiuni musculo-scheletale, infecții și boli asociate stresului psihologic).

Natura pericolelor ocupaționale se modifică în tandem cu accelerarea progresului tehnologic, cu apariția unor noi factori de risc (violența la locul de muncă, incluzând hărțuirea sexuală și psihologică, viciile) și cu transformarea stilului de muncă (fragmentarea perioadelor de muncă). În fine, gradul în care a fost implementată legislația comunitară diferă considerabil de la un stat membru la altul.

Prin urmare, obiectivele principale ale *Strategiei comunitare a sănătății și securității în muncă 2007-2012* se referă la reducerea constantă și uniformă a accidentelor de muncă și îmbolnăvirilor profesionale. Concret, Comisia europeană și-a propus ca obiectiv global pentru perioada în referință, reducerea cu 25% a ratei accidentelor de muncă în cele 28 de state membre ale Uniunii Europene, prin instrumente care cuprind, printre altele:

- încurajarea schimbărilor comportamentale ale angajaților și încurajarea angajatorilor în adoptarea unor abordări centrate pe sănătatea angajaților;
- finalizarea metodelor de identificare și evaluare a noilor riscuri potențiale;
- îmbunătățirea metodelor de evaluare a progreselor înregistrate;
- promovarea la nivel internațional a sănătății și securității.

În acest context, preocuparea pentru asigurarea stării de bine la locul de muncă va trebui să capete noi valențe.

Rolul managerului modern în prevenirea accidentelor de muncă și dezvoltarea „stării de bine” la locul de muncă

În trecut, sănătatea angajaților era privită de către manageri numai prin prisma intervențiilor necesare pentru remedierea efectelor accidentelor suferite și bolilor contractate în timpul muncii. Inițiative recente au avut ca rezultat modificarea acestui punct de vedere relativ restrictiv asupra sănătății angajaților, prin dezvoltarea unor programe de sănătate și securitate, care cuprind o abordare mult mai cuprinzătoare a stării de bine.

Această abordare impune angajatorilor o atitudine mai degrabă proactivă – decât reactivă – cu privire la sănătatea angajaților, centrată pe măsuri de evaluare a riscurilor și de prevenire a accidentelor și îmbolnăvirilor, și nu pe acțiuni strict de reabilitare ulterioare producerii evenimentelor.

Modificarea atitudinii angajatorilor a condus și la extinderea conceptului de sănătate a angajaților, de la o stare determinată de condițiile în care muncesc la o stare determinată de orice alte condiții cu potențial impact asupra performanței angajaților. Această tendință a înglobat un spectru mult mai larg de intervenții în afara tradiționalei supravegheri a sănătății, cum ar fi inițiative referitoare la echilibrul muncă/viață, care contribuie la dezvoltarea stării de bine a angajaților.

Motivele recunoscute de majoritatea angajatorilor europeni pentru a introduce programele de dezvoltare a stării de bine a angajaților cuprind:

- tendințele generale demografice – îmbătrânirea populației; standarde educaționale ridicate combinate cu schimbări culturale care au condus la o relativă

dezavuare a modelului familiei tradiționale și la tendința populației de a munci până la vârste înaintate, în paralel cu progresele medicale și în îngrijirea sănătății, care permit realizarea acestui lucru; sentimentul de nesiguranță relativ la pensii etc;

- modificări ale așteptărilor forței de muncă – o flexibilitate mai mare a locului și programului de muncă, munca la domiciliu, servicii cum ar fi consilierea în vederea dezvoltării personale și a carierei, activități de promovare a sănătății.

Pe baza acestor considerente, un model al stării de bine ar trebui să implice trei tipuri principale de intervenții manageriale:

- *sănătate și securitate* - intervenții bazate pe legislație, inițiative guvernamentale și reguli statutare ale organizației;

- *managementul îmbolnăvirilor profesionale* - intervenții în principal de tip „reactiv”, incluzând sănătatea ocupațională, reabilitarea, managementul dizabilităților pe termen lung, programe de revenire la muncă, programe de management al absențelor;

- *Prevenire și promovare* - intervenții ce vizează activități de promovare a sănătății, echilibrul muncă/viață și managementul stresului, dezvoltarea personală și a carierei angajaților, managementul timpului etc.

În loc de concluzii – ce este de făcut?

Protejarea sănătății și securității angajaților și ale celorlalte persoane ce ar putea fi afectate de activitățile unei organizații reprezintă o componentă esențială a managementului riscurilor și trebuie asumate de conducerea acesteia.

Ignorarea de către conducerea organizației a aspectelor legate de sănătate și securitate poate avea efecte catastrofale. Legislația în domeniu statuează obligații atât pentru angajatori, cât și pentru angajați, iar managerii organizației sunt trași la răspundere în mod direct în cazul încălcării prevederilor legale.

Principiile esențiale ce trebuie urmărite pentru asigurarea respectării obligațiilor legale în domeniul sănătății și securității în muncă pot fi sintetizate astfel:

Management puternic și activ

- participare vizibilă și activă a conducerii;
- stabilirea unei comunicări eficiente „de sus în jos”;
- integrarea managementului sănătății și securității în deciziile organizației.

Implicarea lucrătorilor

- implicarea forței de muncă în promovarea și atingerea condițiilor de sănătate și securitate;

- stabilirea unei comunicări eficiente „de jos în sus”;
- instruirea de calitate.

Evaluare și revizuire

- identificarea, evaluarea și controlul riscurilor referitoare la sănătate și securitate, în contextul tendințelor actuale de pe piața muncii;

- asistență competentă;
- monitorizarea, raportarea și reevaluarea performanțelor.

POSSIBILITĂȚI CADRATE

✍ *Plutonier major Laurențiu DINESCU*

„O imagine face cât o mie de cuvinte”
(proverb chinezesc)

O vorbă îți poate influența o decizie, un gest îți poate induce o stare unică, un vis îți poate atinge chiar realitatea, dar o fotografie născută din adâncul sufletului tău le poate uni veșnic pe toate.

De ce să nu acceptăm că lăsăm urme și dovezi ale intervenției noastre în umbra destinului? Sigur, nu mulți au arta oratoriei sau un scris caligrafic, dar toți suntem speciali și demonstrăm asta în fiecare secundă a existenței noastre. Ne temem sau suntem încântați până la nerăbdare, ne bucurăm ca niște copii sau gafăm ca niște adulți stângaci, empatizăm la tot pasul prin trăiri pe care le înfrânăm din neștiința nevoii lor, din renegarea vădită de a fi umani și buni, regretând mai apoi toată amplitudinea acestor derapaje ce nu ne caracterizează ca specie. Studii actuale demonstrează faptul că omul este nu numai ceea ce mănâncă, ci și ceea ce gândește, dorește ori imaginează, creierul nostru neînțelegând, spre exemplu, ura ca fiind un sentiment destinat unei persoane anume, ci percepe asta ca pe un disconfort pe care ni-l atribuie chiar nouă, celor ce-l nutrim și, astfel, cădem victime propriilor noastre stări. Orice acțiune, ce are la bază bucuria, iubirea sau plăcerea de a face, prinde viață și formă în ceva cu adevărat frumos și se „plinește” cu sensibilitatea din noi.

Ochiul este lumina sufletului, el trădează prin tot ce exprimă că, până la urmă, chintesența vieții ne prinde în hora adevărului nefardat. Astfel, apar oameni cu har, oameni cu iz de trecători „cometă”, ce ard intens și total de la naștere până la capăt de

drum. Ei nu pot trăi ascunși și nu pot respira decât între confrăți. Unii dintre ei se numesc fotografi și iubesc atât mesajul pe care îl dau ochiului „să vadă”, cât și mesajul pe care acesta îl recepționează și înmagazinează perpetuu în camera plină de inspirații.

Plecând de la simple poze, făcute la ordin sau din greșeală, tot mai mulți operatori de aparate foto au început să înțeleagă și să învețe rolul acestui bun lăsat contemporaneității dar, mai ales, posterității. Au crezut în el și s-au perfecționat, devenind „văzători” și „creatori” de frumos sau adevăr.

De-a lungul istoriei, fotografia a mers, de la apariție, mână în mână cu orice activitate sau acțiune întreprinse de om, de acest fapt nefiind străină armata. Jertfele pline de glorie, ce au fost aduse „cadou” civilizației actuale, vorbesc, de secole, în bucăți de film sau pe hârtii pline de colb și decolorate de vreme.

De ce să nu asimilăm spre memorare acele clipe, folosind și altceva decât relatările cărțurilor sau ziariștilor de război? De ce să nu fi pictat sau desenat, dar și fotografiat sudoarea omului ce știe că nu se mai întoarce acasă, tocmai pentru a mai avea acea casă?

Fotografia immortalizează nu doar momente, ci stări și reacții, îți oferă șansa nesperată de a plânge odată cu înaintașii sau compatrioții tăi, de a râde în aceeași măsură sau de a păstra totul ca fiind cel mai bun avut din totdeauna.

La fel ca ostașul ce luptă în linia întâi ori jură credință patriei, la fel ca sanitarul ce ignoră șuieratul gloanțelor pentru a salva o viață sau doar pentru a alina o durere, la fel de bine și fotograful „atacă” și „se apără” cu ajutorul speranței că nimic nu va rămâne ascuns, prăpădit sau consumat degeaba.

Personal, întotdeauna am fost adeptul fotografiei care transmite, care are mesaj și te transpune în povestea ei. Dovadă că nu mă înșel sunt toate acele cadre „trase” în condiții vitrege, atât legate de locația unde au fost făcute, cât și a tehnicii și tehnologiei foto rudimentare. Există mărturii cutremurătoare despre fotografi aștia aflați pe câmpul de luptă care, răniți sau muribunzi fiind, și-au exprimat în șoaptă ultima dorință, și anume aceea de a fi salvate fotografiile făcute, de a securiza acel aparat foto ce conținea „caimacul” îmbărbătării sau deziluziei ostașilor condamnați să devină eroi.

Un alt rol deosebit de important al fotografiei îl reprezintă puterea ei ca probă finală în combaterea încercărilor de modificare sau mușamalizare ale adevărului istoric. Dintotdeauna, marile puteri ale lumii au încercat și reușit, de cele mai multe ori, să scrie și rescrie istoria, au încercat și folosit toate pârgurile de care beneficiau pentru a oglindi descendenților mesaje eronate și nedemne. Căci, nu-i așa, puterea se dobândește prin manipularea maselor, iar fotografia nu este altceva decât un prag final în mintea omului ce își creionează propriul film despre informația „interceptată”.

Viitorul domeniului foto este plin de avânt și va oferi tot mai multe posibilități, iar acest puls trebuie să existe actualizat în rândurile militarilor ce nu conțin în a se perfecționa, instruindu-se așa cum vor lupta. Altfel spus, dacă războiul capătă noi valențe și forme, și fotografia va trebui să-i urmeze traiectoria și să-l capteze în întregime prin cei trei de „O”: obiectiv, obiectivitate și obiectul muncii.

SUFLET NEPERECHE

 Plutonier major Laurențiu DINESCU

*Copil am fost și alergam cu pieptul dezvelit
Înalte stele prinse-n boltă, pe-ndelete,
Atins în dar de vise și strașnic hărăzit,
Ca floarea ce trăiește din truda celui ce-o prinde de ureche.*

*Necugetat, în pragul ușii mele somnul se trezește,
Sub pleoape, pungi de lacrimi mute-mi urlă în timpane,
Căci am căzut să mă ridic prin cel ce îndrăznește
Să mângâie ce-a mai rămas din ale ei petale.*

*Unde mi-e muma, să îmi aline dimineța rece?
Nu poate inima să bată strofe nerostite încă,
Mi-e teama legământ că totul trece
Și vine iarăși seara cu dorul ei de ducă.*

*Prin naos de iluzii scald obrajii nebărbați și fini,
Icoane luminoase în mine joacă hora despuiată,
Simt că pot sălta pe umeri, ca dansul de delfini,
O lume ce își pierde farmecul de fată.*

*Opacă mi-e erata în fața inimii ce cântă
Și nu cunoaște file de regrete noi,
Am să cuprind în palme, cu sânge și cu praf de pușcă,
Durerea unei vieți fără eroi.*

*Nu pot să doarmă mamele celor treji și obosiți,
E moartea prea rapidă, iar datina străveche,
De-ai tresărit în fumul celor fericiți,
Ai șansa să fii tatuat cu suflet nepereche.*

SPAȚIU REZERVAT C.T.E.A.

